

Den Europæiske Unions Tidende

L 36

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

5. februar 2009

Indhold

- I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk

FORORDNINGER

- ★ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 105/2009 af 26. januar 2009 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 2000/597/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 106/2009 af 4. februar 2009 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 6
- ★ Kommissionens forordning (EF) nr. 107/2009 af 4. februar 2009 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF for så vidt angår krav til miljøvenligt design af simple settopbokse ⁽¹⁾ 8

DIREKTIVER

- ★ Kommissionens direktiv 2009/6/EF af 4. februar 2009 om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler med henblik på tilpasning af bilag II og III til den tekniske udvikling ⁽¹⁾ 15

Pris: 18 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

- II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

Rådet

2009/97/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 24. juli 2008 om undertegnelse og foreløbig anvendelse af et samarbejds-memorandum mellem Organisationen for International Civil Luftfart og Det Europæiske Fællesskab vedrørende luftfartssikkerhedskontrol/-inspektioner og beslægtede spørgsmål 18

Den Europæiske Centralbank

2009/98/EF:

- ★ Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 11. december 2008 om ændring af afgørelse ECB/2006/17 om Den Europæiske Centralbanks årsregnskab (ECB/2008/22) 22

RETNINGSLINJER

Den Europæiske Centralbank

2009/99/EF:

- ★ Den Europæiske Centralbanks retningslinje af 23. oktober 2008 om ændring af retningslinje ECB/2000/7 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer (ECB/2008/13) 31

2009/100/EF:

- ★ Den Europæiske Centralbanks retningslinje af 11. december 2008 om ændring af retningslinje ECB/2006/16 om den retlige ramme for bogføring og regnskabsrapportering i Det Europæiske System af Centralbanker (ECB/2008/21) 46

2009/101/EF:

- ★ Den Europæiske Centralbanks retningslinje af 20. januar 2009 om ændring af retningslinje ECB/2000/7 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer (ECB/2009/1) 59

IV Øvrige retsakter

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-Tilsynsmyndigheden

- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens afgørelse nr. 94/06/KOL af 19. april 2006 om 57. ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte 62
- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 227/06/KOL af 19. juli 2006 om statsstøtte til Farice hf. (Island) 69

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006. Berigtiget udgave i EUT L 136 af 29.5.2007) 84

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF, EURATOM) Nr. 105/2009

af 26. januar 2009

om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 2000/597/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 279, stk. 2,

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 183,

under henvisning til Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde i Bruxelles den 15. og 16. december 2005 en række konklusioner vedrørende ordningen for Fællesskabernes egne indtægter, som førte til vedtagelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom.

(2) I artikel 2, stk. 1, litra a), i afgørelse 2007/436/EF, Euratom er der ingen sondring mellem landbrugsafgifter og told.

(3) Ifølge artikel 2, stk. 5, andet afsnit, i afgørelse 2007/436/EF, Euratom drager Nederlandene og Sverige for perioden 2007-2013 fordel af en bruttoreduktion af deres respektive årlige bruttonationalindkomst (BNI)-bidrag, som skal finansieres af alle medlemsstater. Der vil ikke være en efterfølgende revision af finansieringen af denne bruttoreduktion i tilfælde af efterfølgende ændringer af BNI-grundlaget.

(4) Da afgørelse 2007/436/EF, Euratom henviser til BNI i stedet for bruttonationalproduktet (BNP), bør Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabets egne indtægter rettes ind herefter ⁽⁴⁾. Ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter omfatter ikke længere finansielle BNP-bidrag, og det er derfor ikke længere nødvendigt at henviser til dem i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000.

(5) For at opnå en effektiv forvaltning af regnskaberne over Kommissionens egne indtægter bør der fastlægges specifikke bestemmelser, så overførslen af data og indberetningsperioder svarer til nuværende bankpraksis.

(6) Fra 2007-budgettet og fremefter er der i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁵⁾ ikke længere tale om en specifik finansieringsmekanisme for reserven vedrørende långivning og garanti for lån og reserven til nødhjælp. Nødhjælpsreserven opføres på budgettet som en hensættelse, og reserven vedrørende långivning og garanti for lån anses for at være en obligatorisk udgift på det almindelige budget.

⁽¹⁾ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 21. oktober 2008 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EUT C 192 af 29.7.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

(7) Forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(8) I betragtning af artikel 11 i afgørelse 2007/436/EF, Euratom bør denne forordning træde i kraft samme dag som afgørelsen og anvendes fra 1. januar 2007 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 foretages følgende ændringer:

1) I titlen ændres »afgørelse 2000/597/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter« til

»afgørelse 2007/436/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter«.

2) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

De Europæiske Fællesskabers egne indtægter i henhold til afgørelse 2007/436/EF, Euratom (*), i det følgende benævnt »egne indtægter«, stilles til rådighed for Kommissionen og kontrolleres i overensstemmelse med denne forordning, jf. dog forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 (**), forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 (***) og direktiv 89/130/EØF, Euratom (****).

(*) EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

(**) Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften (EFT L 155 af 7.6.1989, s. 9).

(***) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 af 15. juli 2003 om harmoniseringen af bruttonationalindkomsten i markedspriser (EUT L 181 af 19.7.2003, s. 1).

(****) EFT L 49 af 21.2.1989, s. 26.

3) I artikel 2, stk. 1, ændres »artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i afgørelse 2000/597/EF, Euratom« til

»artikel 2, stk. 1, litra a), i afgørelse 2007/436/EF, Euratom«.

4) Artikel 3, stk. 2, affattes således:

»2. Bilagene vedrørende de metoder og det statistikgrundlag, der er omhandlet i artikel 3 i forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003, opbevares af medlemsstaterne indtil den 30. september i det fjerde år efter det pågæl-

dende regnskabsår. Bilagene vedrørende grundlaget for momsindtægterne opbevares i samme tidsrum.«

5) Artikel 5 affattes således:

»Artikel 5

Den sats, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra c), i afgørelse 2007/436/EF, Euratom, og som fastsættes under budgetbehandlingen, beregnes som en procentdel af summen af medlemsstaternes anslåede bruttonationalindkomst (i det følgende benævnt »BNI«), således at den fuldt ud dækker den del af budgettet, der ikke finansieres ved den indtægt, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a) og b), i afgørelse 2007/436/EF, Euratom, ved finansielle bidrag til supplerende programmer for forskning og teknologisk udvikling og ved andre indtægter.

I budgettet angives denne sats med et tal med så mange decimaler, som det er nødvendigt for at foretage en fuldstændig fordeling af BNI-indtægten mellem medlemsstaterne.«

6) Artikel 6, stk. 3, litra c), affattes således:

»c) Momsindtægterne og den supplerende indtægt bogføres dog, under hensyn til indvirkningen på disse indtægter af korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige og af bruttoreduktionen til fordel for Nederlandene og Sverige, som nævnt i litra a) således:

— den første arbejdsdag i hver måned bogføres en tolvtedel, jf. artikel 10, stk. 3

— hvert år bogføres saldiene, jf. artikel 10, stk. 4 og 6, og justeringer heraf, jf. artikel 10, stk. 5 og 7, med undtagelse af de i artikel 10, stk. 5, første led, omhandlede særlige justeringer, som bogføres den første arbejdsdag i den måned, der følger efter indgåelsen af aftalen mellem den berørte medlemsstat og Kommissionen.«

7) Artikel 9, stk. 1a, affattes således:

»1a. Medlemsstaterne eller de organer, de har udpeget, sender følgende til Kommissionen ad elektronisk vej:

a) et kontoudtog eller en kreditnota, der viser bogføringen af de egne indtægter den arbejdsdag, hvor de egne indtægter krediteres Kommissionens konto

b) med forbehold af litra a), et kontoudtog, der viser bogføringen af de egne indtægter, senest den anden arbejdsdag efter krediteringen af kontoen.«

8) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Efter fradrag af opkrævningsomkostninger, jf. artikel 2, stk. 3, og artikel 10, stk. 3, i afgørelse 2007/436/EF, Euratom, foretages den i artikel 2, stk. 1, litra a), i nævnte afgørelse omhandlede kreditering senest den første arbejdsdag efter den 19. i den anden måned efter den måned, i hvilken fordringen blev fastlagt i henhold til artikel 2 i nærværende forordning.

For de fordringer, som er opført i det særskilte regnskab i henhold til artikel 6, stk. 3, litra b), i denne forordning, skal krediteringen dog foretages senest den første arbejdsdag efter den 19. i den anden måned efter den måned, i hvilken fordringen er indgået.

2. Medlemsstaterne kan om nødvendigt af Kommissionen opfordres til en anticeret kreditering en måned tidligere for så vidt angår andre indtægter end momsindtægterne og den supplerende indtægt på grundlag af de oplysninger, de er i besiddelse af den 15. i samme måned.

Reguleringen af hver anticeret kreditering foretages den følgende måned ved den i stk. 1 nævnte kreditering. Regulering består i en negativ kreditering af et beløb svarende til det, der er angivet ved den anticerede kreditering.

3. Momsindtægterne og den supplerende indtægt krediteres, under hensyn til indvirkningen på disse indtægter af korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige og af bruttoreduktionen til fordel for Nederlandene og Sverige, den første arbejdsdag i hver måned med en tolvtedel af de beløb, der er opført herfor på budgettet, omregnet til national valuta efter omvekslingskursen på den sidste noteringsdag i kalenderåret forud for regnskabsåret, således som denne kurs er offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven.

Kommissionen kan specielt med henblik på betalingen af udgifterne vedrørende EGFL i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1782/2003 af 29. september 2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik og ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere (*) og på baggrund af Fællesskabets likviditetssituation opfordre medlemsstaterne til at fremrykke krediteringen af en tolvtedel eller af en brøkdel af en tolvtedel af de beløb, der i budgettet er opført som momsindtægter og/eller supplerende indtægt, under hensyn til indvirkningen på disse indtægter af korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige og af bruttoreduktionen til fordel for Nederlandene og Sverige, med én eller to måneder i et regnskabsårs første kvartal.

Efter første kvartal kan den ønskede månedlige kreditering ikke overstige en tolvtedel af indtægterne fra moms og BNI, og den skal holdes inden for rammerne af de beløb, der er opført på budgettet i denne henseende.

Kommissionen underretter medlemsstaterne herom på forhånd og senest to uger før den ønskede kreditering.

De i ottende afsnit fastsatte bestemmelser om kreditering i januar i hvert regnskabsår og de bestemmelser, der finder anvendelse, når budgettet ikke er endeligt vedtaget inden regnskabsårets begyndelse, og som er fastsat i niende afsnit, finder anvendelse på de fremrykkede krediteringer.

Enhver ændring af den ensartede momssats, satsen for den supplerende indtægt, korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige og af finansieringen heraf som omhandlet i artikel 4 og 5 i afgørelse 2007/436/EF, Euratom, samt finansieringen af bruttoreduktionen til fordel for Nederlandene og Sverige skal være begrundet ved et endeligt vedtaget ændringsbudget og medfører en justering af de tolvtede, der er opført siden regnskabsårets begyndelse.

Disse justeringer foretages i forbindelse med den første kreditering efter den endelige vedtagelse af ændringsbudgettet, hvis dette vedtages inden den 16. i måneden. I modsat fald finder justeringerne sted i forbindelse med den anden kreditering efter den endelige vedtagelse. Uanset artikel 8 i finansforordningen opføres disse justeringer på regnskabet for det regnskabsår, som det pågældende ændringsbudget refererer til.

De tolvtede, der krediteres i januar i hvert regnskabsår, beregnes på grundlag af de beløb, der er opført i det budgetforslag, som er omhandlet i EF-traktatens artikel 272, stk. 3, og Euratom-traktatens artikel 177, stk. 3, omregnet til national valuta efter omvekslingskursen på den første noteringsdag efter den 15. december i det kalenderår, der går forud for regnskabsåret. Disse beløb reguleres i forbindelse med krediteringen for den efterfølgende måned.

Er budgettet ikke endeligt vedtaget inden regnskabsårets begyndelse, opfører medlemsstaterne den første arbejdsdag i hver måned, inklusive januar måned, en tolvtedel af de beløb, der på det seneste endeligt vedtagne budget er opført som momsindtægter og supplerende indtægt, under hensyntagen til indvirkningen på disse indtægter af korrektionen af budgetuligevægte til fordel for Det Forenede Kongerige og af bruttoreduktionen til fordel for Nederlandene og Sverige. Disse beløb reguleres i forbindelse med den første kreditering efter den endelige vedtagelse af budgettet, hvis dette vedtages inden den 16. i måneden. I modsat fald finder reguleringen sted i forbindelse med den anden kreditering efter den endelige vedtagelse af budgettet.

4. På grundlag af den i artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 nævnte årlige oversigt over grundlaget for momsindtægterne debiteres hver medlemsstat for det beløb, der fremkommer ved at anvende den for det foregående regnskabsår gældende ensartede sats på tallene i oversigten, og krediteres for de 12 indbetalinger, der har fundet sted i løbet af dette regnskabsår. Grundlaget for momsindtægterne i en medlemsstat, på hvilken ovennævnte sats anvendes, kan dog ikke overstige den procentdel af landets BNI, der er fastsat i artikel 2, stk. 1, litra b), i afgørelse 2007/436/EF, Euratom, jf. denne artikels stk. 7, første punktum. Kommissionen opgør saldoen og meddeler medlemsstaterne beløbet i tilstrækkelig god tid til, at de kan opføre det på den i nærværende forordnings artikel 9, stk. 1, nævnte konto den første arbejdsdag i december samme år.

5. Eventuelle berigtigelser af grundlaget for momsindtægter, jf. artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89, medfører for hver berørt medlemsstat, hvis grundlag, når berigtigelserne medregnes, ikke overstiger de procentdele, der er anført i artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 10, stk. 2, i afgørelse 2007/436/EF, Euratom, at den saldo, der er udregnet i henhold til nærværende artikels stk. 4, justeres således:

- berigtigelser, der i henhold til artikel 9, stk. 1, første afsnit, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 er foretaget indtil 31. juli, medfører en samlet justering, der opføres på den i nærværende forordnings artikel 9, stk. 1, nævnte konto den første arbejdsdag i december samme år. En særskilt justering kan dog opføres inden denne dato efter fælles overenskomst mellem den berørte medlemsstat og Kommissionen
- såfremt de foranstaltninger, Kommissionen har truffet med henblik på berigtigelse af grundlaget som omhandlet i artikel 9, stk. 1, andet afsnit, i forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89, fører til en justering af det beløb, der er krediteret den i nærværende forordnings artikel 9, stk. 1, omhandlede konto, foretages justeringen inden for den frist, som Kommissionen har fastsat ved iværksættelsen af nævnte foranstaltninger.

Korrektioner i BNI, jf. stk. 7 i denne artikel, medfører ligeledes en justering af saldoen for de medlemsstater, hvis grundlag, inklusive eventuelle berigtigelser, udjævnes til de procentdele, der er anført i artikel 2, stk. 1, litra b), og artikel 10, stk. 2, i afgørelse 2007/436/EF, Euratom.

Kommissionen giver medlemsstaterne meddelelse om disse justeringer i så god tid, at de kan opføre dem på den i artikel 9, stk. 1, nævnte konto den første arbejdsdag i december samme år.

Særlige justeringer kan imidlertid opføres på ethvert tidspunkt, hvis den pågældende medlemsstat og Kommissionen er enige.

6. På grundlag af de tal for BNI-aggregatet, opgjort i markedspriser, og dets bestanddele for det foregående regnskabsår, som medlemsstaterne har fremsendt i medfør af artikel 2, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003, debiteres hver medlemsstat for det beløb, der fremkommer, når satsen for det foregående regnskabsår anvendes på BNI, samt for krediteringer, der har fundet sted i løbet af nævnte regnskabsår. Kommissionen opgør saldoen og meddeler medlemsstaterne beløbet i tilstrækkelig god tid til, at de kan opføre det på den i nærværende forordnings artikel 9, stk. 1, nævnte konto den første arbejdsdag i december samme år.

7. Eventuelle korrektioner i BNI for tidligere regnskabsår, jf. artikel 2, stk. 2, i forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 med forbehold af artikel 5 i samme, medfører en justering af hver berørt medlemsstats saldo, der er beregnet i henhold til stk. 6 i nærværende artikel. Denne justering beregnes som fastsat i stk. 5, første afsnit, i nærværende artikel. Kommissionen giver medlemsstaterne meddelelse om justeringerne af saldiene, således at de kan opføre beløbet på den i nærværende forordnings artikel 9, stk. 1, nævnte konto den første arbejdsdag i december samme år. Efter den 30. september i det fjerde år efter et givet regnskabsår tages der ikke længere hensyn til eventuelle korrektioner i BNI, undtagen på de punkter, hvor enten Kommissionen eller medlemsstaten forinden har givet meddelelse om en sådan korrektion.

8. Med de i stk. 4 til 7 omhandlede justeringer ændres indtægterne i det regnskabsår, hvori disse justeringer finder sted.

9. Bruttoreduktionen til fordel for Nederlandene og Sverige finansieres af alle medlemsstater. Finansieringen af denne bruttoreduktion vil ikke senere blive ændret som følge af en eventuel senere ændring af BNI-grundlaget.

10. Med henblik på anvendelse af afgørelse 2007/436/EF, Euratom, forstås i henhold til denne afgørelses artikel 2, stk. 7, ved »BNI« årets bruttonationalindkomst udtrykt i markedspriser, som defineret i forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003, undtagen for årene inden 2002, hvor BNP udtrykt i markedspriser som fastsat i direktiv 89/130/EØF, Euratom, fortsætter med at være referencen for beregning af den supplerende indtægt.

(*) EUT L 270 af 21.10.2003, s. 1.

10) Artikel 11, stk. 4, affattes således:

»4. For betaling af de i stk. 1 omhandlede renter finder artikel 9, stk. 1a og 2, tilsvarende anvendelse.«

11) I artikel 12, stk. 5, foretages følgende ændringer:

a) Første punktum affattes således:

»Medlemsstaterne eller de organer, som de har udpeget, skal efterkomme Kommissionens betalingsanvisninger efter Kommissionens instrukser og senest tre arbejdsdage efter modtagelsen.«

b) Følgende afsnit tilføjes:

»Medlemsstaterne eller de organer, som de har udpeget, skal ad elektronisk vej og senest anden arbejdsdag efter hver enkelt transaktion tilsende Kommissionen et kontoudtog, der viser de hertil knyttede transaktioner.«

12) I overskriften til afsnit VI ændres »afgørelse 2000/597/EF, Euratom« til

»afgørelse 2007/436/EF, Euratom«.

13) I indledningen i artikel 15 ændres »afgørelse 2000/597/EF, Euratom« til

»afgørelse 2007/436/EF, Euratom«.

14) I artikel 16 ændres henvisningen til »artikel 10, stk. 4 til 8« til

»artikel 10 stk. 4 til 7«.

15) I artikel 18 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, første punktum, affattes således:

»1. Medlemsstaterne kontrollerer og undersøger fastlæggelsen og overdragelsen af de egne indtægter, der er omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a), i afgørelse 2007/436/EF, Euratom.«

b) Stk. 4, litra c), affattes således:

»c) kontrolforanstaltninger gennemført i henhold til artikel 279, stk. 1, litra b), i EF-traktaten og artikel 183, stk. 1, litra b), i Euratomtraktaten.«

16) I artikel 19 berører ændringen ikke den danske udgave.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for ikrafttrædelsen af afgørelse 2007/436/EF, Euratom.

Den anvendes fra den 1. januar 2007.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 26. januar 2009.

På Rådets vegne

A. VONDRA

Formand

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 106/2009**af 4. februar 2009****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 5. februar 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 2009.

På Kommissionens vegne

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	JO	73,2
	MA	46,2
	TN	134,4
	TR	94,0
	ZZ	87,0
0707 00 05	JO	155,5
	MA	134,2
	TR	172,1
	ZZ	153,9
0709 90 70	MA	114,4
	TR	150,8
	ZZ	132,6
0709 90 80	EG	84,3
	ZZ	84,3
0805 10 20	EG	48,3
	IL	51,0
	MA	60,0
	TN	47,0
	TR	58,5
	ZZ	53,0
0805 20 10	IL	148,2
	MA	96,1
	TR	49,1
	ZZ	97,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	72,2
	IL	76,4
	JM	75,5
	MA	136,4
	PK	73,9
	TR	70,9
	ZZ	84,2
0805 50 10	EG	48,0
	MA	67,1
	TR	58,8
	ZZ	58,0
0808 10 80	CA	86,3
	CL	67,8
	CN	69,8
	MK	32,6
	US	114,6
	ZZ	74,2
0808 20 50	AR	104,9
	CL	73,7
	CN	33,6
	US	118,1
	ZA	118,6
	ZZ	89,8

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 107/2009**af 4. februar 2009****om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF for så vidt angår krav til miljøvenligt design af simple settopbokse****(EØS-relevant tekst)**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF af 6. juli 2005 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter og om ændring af Rådets direktiv 92/42/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/57/EF og 2000/55/EF ⁽¹⁾, særlig artikel 15, stk. 1,

efter høring af konsultationsforummet for miljøvenligt design og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til direktiv 2005/32/EF fastlægger Kommissionen kravene til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter, der sælges og handles i betydelige mængder, har en væsentlig miljøpåvirkning og har et betydeligt potentiale med hensyn til at mindske deres miljøpåvirkning, uden at det medfører urimelige omkostninger.
- (2) Ifølge artikel 16, stk. 2, første led, i direktiv 2005/32/EF udsteder Kommissionen efter proceduren i artikel 19, stk. 3, og kriterierne i artikel 15, stk. 2, og efter høring af konsultationsforummet eventuelt gennemførelsesforanstaltninger for forbrugerelektronik.
- (3) Kommissionen har gennemført en forberedende undersøgelse, hvor de tekniske, miljømæssige og økonomiske aspekter af simple settopbokse er analyseret. Undersøgelsen er tilrettelagt i samarbejde med interessenter og berørte parter fra EU og tredjelande, og resultaterne er gjort offentligt tilgængelige.
- (4) I undersøgelsen angives det, at antallet af simple settopbokse på EU-markedet vil vokse fra 28 mio. i 2008 til 56 mio. i 2014, og at det årlige elforbrug ved deres brug vil stige fra 6 TWh i 2010 til 14 TWh i 2014, men at dette elforbrug kan nedbringes kraftigt på en omkostningseffektiv måde.
- (5) De simple settopbokses elforbrug kan nedsættes ved at indbygge eksisterende generiske designløsninger, som trods deres omkostningseffektivitet ikke i tilfredsstillende

grad er indført på markedet endnu, fordi slutbrugerne ikke er bevidste om driftsomkostningerne ved de simple settopbokse, og producenterne derfor ikke får noget incitament til at integrere disse løsninger på en nedbringelse af strømforbruget under brug.

- (6) Der bør stilles krav til miljøvenligt design af simple settopbokse med hensyn til strømforbrug med det formål at harmonisere sådanne krav i hele EU og bidrage til et velfungerende indre marked og en forbedring af anordningernes miljømæssige egenskaber.
- (7) Denne forordning ventes at øge udbredelsen på markedet af teknologi, der forbedrer de simple settopbokses energieffektivitet og dermed give en anslået årlig energibesparelse på 9 TWh i 2014 sammenlignet med et scenario med uændret praksis.
- (8) Kravene til miljøvenligt design bør ikke have en negativ indvirkning på produktets brugsegenskaber og bør ikke være til skade for sundhed, sikkerhed eller miljø.
- (9) Ved at indføre krav til miljøvenligt design i flere faser skulle producenterne være sikret en passende tidsramme for ændring af produktets design. Tidsplanen for faserne bør lægges sådan, at der undgås negative virkninger for det markedsførte udstyrs brugsegenskaber, og at der tages hensyn til omkostningsvirkningerne for producenterne, navnlig smv'er, samtidig med at de politiske målsætninger nås til tiden.
- (10) Målingerne af strømforbruget bør udføres med alment anerkendt teknik, og producenterne kan anvende harmoniserede standarder, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2005/32/EF.
- (11) Kravene i denne forordning bør have forrang frem for krav, der er fastlagt i Kommissionens forordning (EF) nr. 1275/2008 af 17. december 2008 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/32/EF for så vidt angår krav til miljøvenligt design af elektriske og elektroniske husholdningsapparater og kontorudstyr med hensyn til strømforbrug i standbytilstand og slukket tilstand ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 191 af 22.7.2005, s. 29.

⁽²⁾ EUT L 339 af 18.12.2008, s. 45.

- (12) I overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, i direktiv 2005/32/EF bør det i denne forordning specificeres, at de gældende procedurer for overensstemmelsesvurdering er den interne designkontrol, der er fastlagt i bilag IV til direktiv 2005/32/EF, og det forvaltningssystem, der er fastlagt i bilag V til direktiv 2005/32/EF.
- (13) For at lette kontrollen af overholdelsen bør producenterne pålægges at give oplysninger i den tekniske dokumentation, der henvises til i bilag IV og V i direktiv 2005/32/EF, i det omfang de vedrører kravene i nærværende gennemførelsesforanstaltning.
- (14) Der bør fastlægges benchmarks for de simple settopbokse med lavt strømforbrug, der er i handelen i øjeblikket. En »0 watt-tilstand« på simple settopbokse vil muligvis påvirke forbrugernes adfærd og beslutning om at mindske unødvendigt energispild. Benchmarks bidrager til let og uindskrænket adgang til information, navnlig for smv'erne og de helt små virksomheder, hvilket yderligere befordrer integrationen af de bedste designtechnologier til nedbringelse af simple settopboksers energiforbrug.
- (15) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 19, stk. 1, i direktiv 2005/32/EF —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

I denne forordning fastsættes der krav til miljøvenligt design af simple settopbokse.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning gælder definitionerne i direktiv 2005/32/EF. Tillige forstås ved:

- 1) »simpel settopboks«: en separat anordning, som uanset de anvendte grænseflader
- a) har den primære funktion at konvertere ukodede digitale radio/tv-signaler i SD- eller HD-kvalitet til analoge radio/tv-signaler, der egner sig til analoge tv- eller radioapparater
 - b) ikke har en adgangsstyringsfunktion
 - c) ikke har nogen optagefunktion baseret på flytbare medier i et standard biblioteksformat.
- En simpel settopboks kan være udstyret med følgende ekstra funktioner og/eller komponenter, som ikke er med i minimumsspecifikationen for en simpel settopboks:
- a) tidsforskydning og optagefunktioner ved hjælp af en integreret harddisk
 - b) konvertering af indgangssignaler i HD-kvalitet til HD- eller SD-videoudgangssignaler
 - c) ekstra tuner
- 2) »standbytilstand«: en tilstand, hvori udstyret er tilsluttet en strømkilde, er afhængigt af energitilførsel fra strømkilden for at fungere efter hensigten og *kun* har følgende funktioner, som kan virke i en ubegrænset tidsperiode:
- a) reaktiveringsfunktion eller reaktiveringsfunktion og *kun* en angivelse af tændt reaktiveringsfunktion, og/eller
 - b) informations- eller statusdisplay
- 3) »reaktiveringsfunktion«: en funktion, der muliggør aktivering af andre tilstande, herunder tændt tilstand, ved hjælp af en fjernstyret afbryder, f.eks. en fjernbetjening, en indbygget sensor, en timer til en tilstand, der indebærer yderligere funktioner, herunder den primære funktion
- 4) »informations- eller statusdisplay«: en kontinuerlig funktion, der giver information eller angiver udstyrets status i et display, herunder klokkeslæt
- 5) »tændt tilstand«: en tilstand, hvori udstyret er tilsluttet en strømkilde, og hvor som minimum hovedfunktionen eller en af hovedfunktionerne i udstyret er aktiveret
- 6) »automatisk slukkefunktion«: en funktion, som i en simpel settopboks ændrer tændt tilstand til standbytilstand, når der er forløbet en vis tid i tændt tilstand efter brugerens seneste betjening og/eller kanalskift
- 7) »ekstra tuner«: en komponent i en simpel settopboks, der kan bruges til uafhængig optagelse, mens der samtidig kan ses et andet program
- 8) »adgangsstyring«: en udbyderkontrolleret tv-tjeneste, der kræver betaling.

Artikel 3

Krav til miljøvenligt design

Kravene til miljøvenligt design af simple settopbokse er fastlagt i bilag I.

Artikel 4

Forbindelse til forordning (EF) nr. 1275/2008

Kravene i denne forordning har forrang frem for de krav, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1275/2008.

Artikel 5

Overensstemmelsesvurdering

Proceduren for overensstemmelsesvurdering i artikel 8, stk. 2, i direktiv 2005/32/EF er den interne designkontrol, der er fastlagt i bilag IV til direktiv 2005/32/EF, eller det forvaltningssystem, der er fastlagt i bilag V til direktiv 2005/32/EF.

Artikel 6

Verifikationsprocedure til markedstilsyn

Tilsyn foretages efter verifikationsproceduren i bilag II.

Artikel 7

Benchmarks

De vejledende benchmarks for de miljømæssigt bedste produkter og teknikker, der i øjeblikket findes på markedet, er angivet i bilag III.

Artikel 8

Revision

Senest fem år efter denne forordnings ikrafttræden revurderer Kommissionen den i lyset af den teknologiske udvikling og forelægger resultatet af denne revurdering for konsultationsforummet.

Artikel 9

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Punkt 1 i bilag I anvendes fra étårsdagen efter den i stk. 1 angivne dato.

Punkt 2 i bilag I anvendes fra treårsdagen efter den i stk. 1 angivne dato.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 2009.

På Kommissionens vegne

Andris PIEBALGS

Medlem af Kommissionen

BILAG I

Krav til miljøvenligt design

1. Et år efter denne forordnings ikrafttræden må simple settopbokse, der bringes i omsætning, ikke overstige følgende grænser for strømforbrug. Simple settopbokse med integreret harddisk og/eller ekstra tuner er undtaget fra dette krav:

	Standbytilstand	Tændt tilstand
Simpel settopboks	1,00 W	5,00 W
Tillæg for displayfunktion i standbytilstand	+ 1,00 W	—
Tillæg for omkodning af HD-signaler	—	+ 3,00 W

2. Tre år efter denne forordnings ikrafttræden må simple settopbokse, der bringes på markedet eller tages i brug, ikke overstige følgende grænser for strømforbrug:

	Standbytilstand	Tændt tilstand
Simpel settopboks	0,50 W	5,00 W
Tillæg for displayfunktion i standbytilstand	+ 0,50 W	—
Tillæg for harddisk	—	+ 6,00 W
Tillæg for ekstra tuner	—	+ 1,00 W
Tillæg for omkodning af HD-signaler	—	+ 1,00 W

3. Indbygning af standbytilstand

Et år efter denne forordnings ikrafttræden skal simple settopbokse have indbygget standbytilstand.

4. Automatisk slukkefunktion

Et år efter denne gennemførelsesforanstaltnings ikrafttræden skal simple settopbokse være udstyret med en automatisk slukkefunktion eller lignende funktion med følgende egenskaber:

— Den simple settopboks skal automatisk skifte tilstand fra tændt til standby efter mindre end tre timer i tændt tilstand, efter at brugeren sidst betjente anordningen og/eller skiftede kanal, og idet der advares herom to minutter før overgang til standbytilstand.

— Den automatiske slukkefunktion skal være standardindstilling.

5. Målinger

Det strømforbrug, der henvises til i punkt 1 og 2, skal fastslås ved en pålidelig, nøjagtig og reproducerbar måleprocedure, som anvender alment anerkendte måleteknikker.

Effektmålinger på 0,50 W eller mere skal foretages med en usikkerhed på højst 2 % ved et 95 % konfidensinterval. Effektmålinger på mindre end 0,50 W skal foretages med en usikkerhed på højst 0,01 W ved et 95 % konfidensinterval.

6. Oplysninger fra producenten med henblik på overensstemmelsesvurdering

Af hensyn til overensstemmelsesvurderingen i henhold til artikel 5 skal den tekniske dokumentation indeholde følgende elementer:

a) Med hensyn til standbytilstand og tændt tilstand

- strømforbrugsdata i watt afrundet til to decimaler, inkl. forbrugsdata for eventuelle ekstra funktioner og/eller komponenter
- anvendt målemetode
- måleperiode
- beskrivelse af, hvordan apparatets tilstand blev valgt eller programmeret
- sekvensen af de handlinger, der skal gennemføres for at nå den tilstand, hvor udstyret automatisk skifter tilstand
- eventuelle bemærkninger om udstyrets brug.

b) Testparametre for målingerne

- omgivelsernes temperatur
- testspænding i V og frekvens i Hz
- total harmonisk forvrængning i strømforsyningssystemet
- udsving i forsyningsspændingen under testene
- information om og dokumentation af den instrumentering, den opsætning og de kredsløb, der er brugt til elektrisk prøvning
- indgående radiofrekvenssignaler (til digital jordbaseret radio-/tv-spredning) eller mellemfrekvenssignaler (til satellitbaseret radio-/tv-spredning)
- AV-testsignaler som beskrevet i MPEG-2 transport stream
- justering af kontroller.

Det er ikke obligatorisk i den tekniske dokumentation at angive strømforbruget i eventuelt perifert udstyr, der bliver strømforsynet fra settopboksen med henblik på modtagelse af radio/tv-signaler, f.eks. en aktiv jordbaseret antenne, satellit-LNB eller kabel/telefonmodem.

7. Oplysninger fra producenten med henblik på forbrugeroplysning

Producenterne sørger for, at forbrugerne får oplysning om simple settopboksens strømforbrug i standbytilstand og tændt tilstand, angivet i watt med én decimal.

BILAG II

Verifikationsprocedure

Medlemsstaternes myndigheder skal, når de udfører markedstilsyn ifølge artikel 3, stk. 2, i direktiv 2005/32/EF, anvende følgende verifikationsprocedure for de gældende krav i henhold til bilag I, punkt 1, 2 og 4.

Med hensyn til strømforbrug på mere end 1,00 W:

Medlemsstaternes myndigheder skal teste en enkelt enhed.

Modellen anses for at overholde bestemmelserne i bilag I, punkt 1 og 2, hvis resultaterne for tændt tilstand og standbytilstand ikke overstiger grænseværdierne med mere end 10 %.

I modsat fald skal der testes endnu tre enheder. Modellen anses for at overholde nærværende forordning, hvis gennemsnittet af resultaterne af de sidste tre test af tændt tilstand og standbytilstand ikke overstiger grænseværdierne med mere end 10 %.

Med hensyn til strømforbrug på 1,00 W og derunder:

Medlemsstaternes myndigheder skal teste en enkelt enhed.

Modellen anses for at overholde bestemmelserne i bilag I, punkt 1 og 2, hvis resultaterne for tændt tilstand og standbytilstand ikke overstiger grænseværdierne med mere end 0,10 W.

I modsat fald skal der testes endnu tre enheder. Modellen anses for at overholde nærværende forordning, hvis gennemsnittet af resultaterne af de sidste tre test af tændt tilstand og standbytilstand ikke overstiger grænseværdierne med mere end 0,10 W.

Hvis grænseværdierne overskrides, anses modellen ikke for at være overensstemmende.

*BILAG III***Benchmarks**

Der er fastlagt følgende vejledende benchmarks, jf. bilag I, del 3, punkt 2, i direktiv 2005/32/EF. De henviser til den bedste tilgængelige teknologi på datoen for denne forordnings vedtagelse:

Simpel settopboks uden ekstra funktioner:

- tændt tilstand: 4,00 W
- standbytilstand, ekskl. display: 0,25 W
- slukket tilstand: 0 W.

Simpel settopboks med integreret harddisk:

- tændt tilstand: 10,00 W
- standbytilstand, ekskl. display: 0,25 W
- slukket tilstand: 0 W.

Ovennævnte benchmarks er fastlagt ud fra en simpel settopboks med basiskonfiguration, automatisk slukkefunktion og afbryder (»hard off switch«).

DIREKTIVER

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2009/6/EF

af 4. februar 2009

om ændring af Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler med henblik på tilpasning af bilag II og III til den tekniske udvikling

(EØS-relevant tekst)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 76/768/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2,

efter høring af Den Videnskabelige Komité for Forbrugsvarer, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter at en medlemsstat havde truffet restriktive foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 12 i direktiv 76/768/EØF for så vidt angår anvendelse af diethylenglycol (DEG) i kosmetiske midler, blev SCCP hørt. Eftersom Den Videnskabelige Komité er af den mening, at DEG ikke bør anvendes som en bestanddel i kosmetiske midler, men at en maksimumskoncentration på højst 0,1 % af DEG fra urenheder i de færdige kosmetiske midler kan anses for at være sikker, bør dette stof forbydes til anvendelse i kosmetiske midler, og grænseværdien for spor af stoffet bør fastsættes til 0,1 %.

(2) Efter at en medlemsstat havde truffet restriktive foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 12 i direktiv 76/768/EØF for så vidt angår anvendelse af phytonadion i kosmetiske midler, blev SCCP hørt. Den Videnskabelige Komité er af den mening, at anvendelse af phytonadion i kosmetiske midler ikke er sikker, da stoffet kan forårsage hudallergi, og personer, der rammes af denne form for allergi, vil muligvis ikke længere kunne anvende phytonadion som lægemiddel. Derfor bør stoffet forbydes.

(3) Direktiv 76/768/EØF forbyder anvendelsen i kosmetiske midler af stoffer, der i bilag I til Rådets direktiv 67/548/EØF af 27. juni 1967 om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af

farlige stoffer ⁽²⁾ er klassificeret som kræftfremkaldende, mutagene eller reproduktionstoksiske (CMR-stoffer) i kategori 1, 2 eller 3. Stoffer, der i direktiv 67/548/EØF er klassificeret i kategori 3, tillades dog anvendt, såfremt de på grundlag af en vurdering godkendes af Den Videnskabelige Komité for Forbrugsvarer (SCCP).

(4) SCCP mener, at toluen, et stof, der er klassificeret som et CMR-stof i kategori 3 i bilag I til direktiv 67/548/EØF, er sikker fra et generelt toksikologisk synspunkt, når det udgør højst 25 % af neglemidler; det bør dog undgås, at børn indånder stoffet.

(5) Efter at en medlemsstat havde truffet restriktive foranstaltninger i overensstemmelse med artikel 12 i direktiv 76/768/EØF for så vidt angår anvendelse af diethylenglycolmonobutylether (DEGBE) og ethylenglycolmonobutylether (EGBE) i kosmetiske midler, blev SCCP hørt. Den Videnskabelige Komité er af den mening, at anvendelse af DEGBE som opløsningsmiddel i hårfarvningsmidler i en koncentration på højst 9,0 % ikke udgør nogen risiko for forbrugersundheden. Komitéen er endvidere af den mening, at anvendelse af EGBE som opløsningsmiddel i en koncentration på højst 4,0 % i oxidative hårfarvningsmidler og på højst 2,0 % i ikke-oxidative hårfarvningsmidler ikke udgør nogen risiko for forbrugersundheden. SCCP mener dog ikke, at anvendelse af disse stoffer er sikker, når midlet frembydes i aerosoler/spraydåser; derfor bør denne potentielle anvendelse forbydes.

(6) Direktiv 76/768/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

(7) Foranstaltningerne i dette direktiv er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Stående Udvalg for Kosmetiske Produkter —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Bilag II og III til direktiv 76/768/EØF ændres i overensstemmelse med bilaget til dette direktiv.

⁽¹⁾ EFT L 262 af 27.9.1976, s. 169.

⁽²⁾ EFT 196 af 16.8.1967, s. 1.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 5. august 2009 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De tilsender straks Kommissionen teksten til disse bestemmelser.

De anvender disse bestemmelser fra den 5. november 2009.

De anvender imidlertid bestemmelserne om stoffet toluen som omhandlet i bilagets punkt 2, løbenummer 185, fra den 5. februar 2010.

De i første afsnit omhandlede bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne tilsender Kommissionen de vigtigste nationale bestemmelser, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. februar 2009.

På Kommissionens vegne

Günter VERHEUGEN

Næstformand

BILAG

I direktiv 76/768/EØF foretages følgende ændringer:

1) I bilag II tilføjes følgende løbenumre:

Løbenummer	Kemisk navn	CAS-nr. EC No
»1370	Diethylene glycol (DEG), se bilag III med hensyn til indholdet af ubetydelige mængder 2,2'-oxydiethanol	CAS-nr.111-46-6 EC No 203-872-2
1371	Phytonadione [INCI], phytomenadione [INN]	CAS-nr.84-80-0/81818-54-4 EC No 201-564-2«

2) I del 1 i bilag III tilføjes følgende løbenumre 185 til 188:

Løbe- nummer	Stof	Begrænsninger			Obligatorisk brugsan- visning og advarsel på etiketten
		Anvendelsesområde	Højst tilladte koncen- tration i det færdige kosmetiske middel	Yderligere begræns- ninger og krav	
a	b	c	d	e	f
»185	Toluene CAS-nr. 108-88-3 EC No 203-625-9	Neglemidler	25 %		Opbevares utilgæn- geligt for børn Må kun anvendes af voksne
186	Diethylene glycol (DEG) CAS-nr. 111-46-6 EC No 203-872-2 2,2'-oxydiethanol	Ubetydelige mængder i bestanddele	0,1 %		
187	Butoxydiglycol CAS-nr. 112-34-5 EC No 203-961-6 Diethylenglycol- monobutylether (DEGBE)	Opløsningsmiddel i hårfarvnings- midler	9,0 %	Må ikke anvendes i aerosoler (spray- dåser)	
188	Butoxyethanol CAS-nr. 111-76-2 EC No 203-905-0	Opløsningsmiddel i oxidative hårfarvningsmidler	4,0 %	Må ikke anvendes i aerosoler (spray- dåser)	
	Ethylenglycol- monobutylether (EGBE)	Opløsningsmiddel i ikke-oxidative hårfarvningsmidler	2,0 %	Må ikke anvendes i aerosoler (spray- dåser)«	

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 24. juli 2008

om undertegnelse og foreløbig anvendelse af et samarbejdsmemorandum mellem Organisationen for International Civil Luftfart og Det Europæiske Fællesskab vedrørende luftfartssikkerhedskontrol/-inspektioner og beslægtede spørgsmål

(2009/97/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 80, stk. 2, sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, første punktum,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet bemyndigede den 30. november 2007 Kommissionen til at indlede forhandlinger om en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Internationale Civil-luftfartsorganisation (ICAO) vedrørende luftfartssikkerhedskontrol/-inspektioner og beslægtede spørgsmål.
- (2) Kommissionen har på Fællesskabets vegne forhandlet et samarbejdsmemorandum med ICAO vedrørende luftfartssikkerhedskontrol/-inspektioner og beslægtede spørgsmål i overensstemmelse med direktiverne i bilag I og ad hoc-proceduren, der er fastsat i bilag II til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Kommissionen til at indlede forhandlinger.
- (3) Memorandummet bør undertegnes og anvendes foreløbigt med forbehold af senere indgåelse —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undertegnelsen af samarbejdsmemorandummet mellem Den Internationale Civilluftfartsorganisation og Det Europæiske Fællesskab vedrørende luftfartssikkerhedskontrol/-inspektioner og beslægtede spørgsmål godkendes herved på vegne af Fællesskabet med forbehold af Rådets afgørelse om indgåelse af nævnte memorandum.

Teksten til memorandummet er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges til at udpege den eller de personer, der på Fællesskabets vegne er beføjet til at undertegne samarbejdsmemorandummet med forbehold af senere indgåelse.

Artikel 3

Under forudsætning af gensidighed anvendes samarbejdsmemorandummet foreløbigt fra dets undertegnelse i afventning af gennemførelsen af de procedurer, der er nødvendige for dets indgåelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2008.

På Rådets vegne

B. HORTEFEUX

Formand

(OVERSÆTTELSE)

SAMARBEJDSMEMORANDUM**mellem Organisationen For International Civil Luftfart og Det Europæiske Fællesskab vedrørende luftfartssikkerhedskontrol/-inspektioner og beslægtede spørgsmål**

ORGANISATIONEN FOR INTERNATIONAL CIVIL LUFTFART (»ICAO«)

og

Det Europæiske Fællesskab (»EF«)

under et i det følgende benævnt »parterne«,

SOM HENVISER TIL *konventionen angående international civil luftfart*, som blev undertegnet i Chicago den 7. december 1944 (i det følgende benævnt »Chicago-konventionen«) og især dennes bilag 17 — *Sikkerhed* (i det følgende benævnt »bilag 17«),

SOM HENVISER TIL ICAO-forsamlingens resolution A35-9, der pålagde generalsekretæren at videreføre ICAO's universelle sikkerhedskontrolprogram (Universal Security Audit Programme — USAP), som omfatter regelmæssige, obligatoriske, systematiske og harmoniserede sikkerhedskontroller hos alle Chicago-konventionens kontraherende stater (i det følgende benævnt »kontraherende stater«),

SOM HENVISER TIL Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2320/2002 af 16. december 2002 om fastsættelse af fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt »forordning 2320/2002«), og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 300/2008 af 11. marts 2008 om fælles bestemmelser om sikkerhed inden for civil luftfart og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2320/2002 ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »forordning 300/2008«), der vil erstatte forordning 2320/2002 efter vedtagelsen af de nødvendige gennemførelsesforanstaltninger,

SOM NOTERER SIG Kommissionens forordning (EF) nr. 1486/2003 af 22. august 2003 om fastlæggelse af procedurer for Kommissionens inspektioner af sikkerheden inden for civil luftfart ⁽³⁾, særlig dennes artikel 16, hvori det fastsættes, at Europa-Kommissionen ved planlægningen af sit inspektionsprogram skal tage hensyn til sikkerhedskontrol, som de mellemstatslige organisationer har planlagt eller foretaget for nylig, for at sikre effektiviteten generelt af de forskellige sikkerhedsinspektioner og kontrolaktiviteter,

SOM TAGER HENSYN TIL anvendelsen af den relevante fællesskabslovgivning, bl.a. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ⁽⁴⁾, og Kommissionens afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden (i det følgende benævnt »afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom«), særlig dennes afsnit 10 og 26 med ændringer ⁽⁵⁾,

SOM HENVISER TIL, at de fleste standarder i bilag 17 også dækkes af forordning 2320/2002, og at Europa-Kommissionen udfører inspektioner i Den Europæiske Unions medlemsstater (i det følgende benævnt »EU«) for at overvåge anvendelsen af denne forordning,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at hovedformålet med ICAO's kontrolprogram og Europa-Kommissionens inspektionsprogram er at fremme luftfartssikkerheden ved at vurdere gennemførelsen af de respektive standarder, fastslå eventuelle mangler og om nødvendigt sikre udbedring af mangler,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at der bør etableres et gensidigt samarbejde på området luftfartssikkerhedskontrol/-inspektioner og beslægtede spørgsmål på en måde, så en bedre udnyttelse af begrænsede ressourcer sikres, og overlappende arbejde undgås, samtidig med at ICAO's USAP-programs universalitet og integritet opretholdes,

⁽¹⁾ EFT L 355 af 30.12.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 97 af 9.4.2008, s. 72.

⁽³⁾ EUT L 213 af 23.8.2003, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

⁽⁵⁾ Afgørelse 2005/94/EF, Euratom, afgørelse 2006/70/EF, Euratom og afgørelse 2006/548/EF, Euratom.

SOM TAGER I BETRAGTNING, at Europa-Kommissionen har håndhævelsesbeføjelser til at sikre gennemførelsen af fællesskabslovgivningen om sikkerhed inden for civil luftfart,

SOM TAGER I BETRAGTNING, at ICAO's råd i forbindelse med sin 176. samling fastsatte, at ICAO's luftfartssikkerhedskontrol så vidt muligt bør målrettes en stats evne til at tilvejebringe et passende nationalt tilsyn, og desuden blev generalsekretæren anmodet om at udforske mulighederne for samarbejdsordninger og effektiv ressourceanvendelse i regioner, hvor der findes obligatoriske mellemstatslige kontrolprogrammer.

1. Generelle bestemmelser

- 1.1. Standarder i bilag 17, der ikke dækkes af EF-lovgivning, falder uden for dette samarbejdsmemorandums anvendelsesområde.
- 1.2. For standarder i bilag 17, der dækkes af EF-lovgivning, vurderer ICAO Europa-Kommissionens inspektioner af EU-medlemsstaternes relevante nationale myndigheder for at verificere overensstemmelsen med disse standarder i henhold til dette samarbejdsmemorandums afsnit 3 hos de kontraherende stater, der er underlagt fællesskabslovgivningen om sikkerhed inden for civil luftfart.
- 1.3. Gennemførelsen af ICAO's vurdering i Det Europæiske Fællesskab drøftes efter anmodning fra en af parterne, men mindst én gang om året.
- 1.4. ICAO's kontrolpersonale kan lejlighedsvis deltage i Europa-Kommissionens inspektioner af EU-lufthavne som observatører, efter at Europa-Kommissionen har modtaget den pågældende EU-medlemsstats udtrykkelige samtykke.

2. Oplysninger, som skal forelægges ICAO om Europa-Kommissionens inspektioner i Det Europæiske Fællesskab

- 2.1. I overensstemmelse med afgørelse 2001/844/EF, EKSF, Euratom videregives følgende EU-klassificerede oplysninger til og med klassifikationsgraden »TIL TJENESTEBRUG« (RESTREINT UE) til ICAO's bemyndigede personale:
 - A. Fælles regler og standarder om sikkerhed inden for civil luftfart, der er vedtaget i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i forordning 2320/2002 eller artikel 4 i forordning 300/2008, og
 - B. Angående Europa-Kommissionens inspektioner af EU-medlemsstaternes relevante myndigheder:
 - a) generelle oplysninger om Europa-Kommissionens planlægning af inspektioner, herunder tidsplanen for inspektioner af de relevante nationale myndigheder, samt eventuelle tilføjelser eller ændringer heraf, så snart de foreligger
 - b) status over inspektionsaktiviteter vedrørende både de relevante nationale myndigheder og lufthavne, udstedelsesdatoer og afsluttende inspektionsrapporter og datoer for modtagelsen af handlingsplaner fra den pågældende stat
 - c) Europa-Kommissionens inspektionsmetode
 - d) Rapporten fra inspektionen af de relevante nationale myndigheder sammen med den handlingsplan, der er modtaget fra den pågældende stat vedrørende inspektionen af den relevante nationale myndighed med angivelse af foranstaltninger og frister til afhjælpning af eventuelle påpegede mangler, og
 - e) Europa-Kommissionens opfølgende foranstaltninger i forbindelse med inspektionen af den relevante nationale myndighed.
- 2.2. ICAO begrænser adgangen til EU-klassificerede oplysninger, som videregives af Europa-Kommissionen i forbindelse med dette samarbejde, til bemyndiget personale, og dette kun efter behov. Det bemyndigede personale må ikke videregive disse oplysninger til tredjeparter. ICAO gennemfører eventuelle nødvendige retlige og interne mekanismer for at bevare fortroligheden af de oplysninger, der videregives af Europa-Kommissionen.

- 2.3. Europa-Kommissionen og ICAO skal nå til enighed om yderligere procedurer for at beskytte klassificerede oplysninger, der videregives af Europa-Kommissionen i medfør af dette samarbejdsmemorandum. Sådanne procedurer skal omfatte mulighed for, at Europa-Kommissionen kan verificere, hvilke beskyttelsesforanstaltninger ICAO har iværksat.
3. ICAO's vurdering af Europa-Kommissionens system til inspektion af luftfartssikkerheden
- 3.1. ICAO's vurdering af Europa-Kommissionens system til inspektion af luftfartssikkerheden skal bestå af en analyse af Europa-Kommissionens krav og oplysninger, der er videregivet i henhold til afsnit 2. ICAO besøger om nødvendigt Europa-Kommissionens Generaldirektorat for Energi og Transport i dets hovedkvarter i Bruxelles, Belgien.
- 3.2. Det specifikke kompetenceområde og praktiske ordninger vedrørende ICAO's vurdering af Europa-Kommissionens system til inspektion af luftfartssikkerheden aftales med en brevveksling mellem ICAO og Europa-Kommissionen.
4. Bilæggelse af tvister
- 4.1. Eventuelle uoverensstemmelser eller tvister vedrørende fortolkningen eller anvendelsen af dette samarbejdsmemorandum bilægges ved forhandling mellem parterne.
- 4.2. Intet i eller vedrørende dette samarbejdsmemorandum må anses for at udgøre et afkald på parternes privilegier og immuniteter.
5. Andre aftaler
- 5.1. Dette samarbejdsmemorandum træder ikke i stedet for og udelukker ikke andre former for samarbejde mellem parterne.
6. Revision — Ikrafttrædelse
- 6.1. Parterne gransker gennemførelsen af dette samarbejdsmemorandum ved udgangen af den nuværende fase af USAP-programmet eller tidligere, hvis en af parterne skønner dette nødvendigt.
- 6.2. Indtil samarbejdsmemorandummet træder i kraft, anvendes det foreløbigt fra datoen for dets undertegnelse.
- 6.3. Samarbejdsmemorandummet træder i kraft første dag i den anden måned efter den sidste af de to notifikationer, hvormed parterne meddeler hinanden, at de har afsluttet deres respektive interne procedurer.

Udfærdiget i Montreal, den syttende september to tusinde og otte, i to eksemplarer, der er affattet på engelsk.

For det Europæiske Fællesskab

For Organisationen For International Civil Luftfart

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS AFGØRELSE

af 11. december 2008

om ændring af afgørelse ECB/2006/17 om Den Europæiske Centralbanks årsregnskab

(ECB/2008/22)

(2009/98/EF)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, særlig artikel 26.2, og

omfang på de finansielle markeder og kan være relevante for forvaltningen af ECB's valutareserver. Medens renteswapfutures regnskabsmæssigt bør behandles på samme måde som simple (plan vanilla) renteswaps, bør valutafutures og aktiefutures behandles regnskabsmæssigt som rentefutures —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 1

Ændringer

Afgørelse ECB/2006/17 ændres som følger:

- (1) Afgørelse ECB/2006/17 af 10. november 2006 om Den Europæiske Centralbanks årsregnskab ⁽¹⁾ bør ændres for at afspejle politikbeslutninger og markedsudviklingen.

1) Artikel 8 ændres således:

- (2) Den Europæiske Centralbank har revideret sin politik vedrørende offentliggørelse af værdipapirtransaktioner med henblik på en øget gennemsigtighed omkring ECB's årsregnskab. Som en del af denne ændrede politik bør værdipapirer, som tidligere udgjorde finansielle anlægsaktiver, omklassificeres fra balanceposten »Andre finansielle aktiver« til den relevante post under overskriften »aktiver«, afhængig af udstederens hjemsted, valutadenominering og hvorvidt værdipapirerne holdes til udløb. Desuden bør alle finansielle instrumenter, som er en del af en øremærket portefølje, omfattes af posten »Andre finansielle aktiver«.

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Revalueringen af guld, valutainstrumenter, værdipapirer andre end dem, der klassificeres som holdt-til-udløb og ikke-omsættelige værdipapirer, samt finansielle instrumenter såvel balanceførte som ikke-balanceførte, foretages ved årets slutning ved anvendelse af middeldkurser og -priser.«

b) Følgende indsættes som nyt stk 4:

»4. Værdipapirer, som er klassificeret som holdt-til-udløb, værdiansættes til den amortiserede anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse.«

- (3) Afgørelse ECB/2006/17 indeholder ikke særlige regler vedrørende bogføring af renteswapsfutures, valutafutures og aktiefutures. Disse instrumenter benyttes i øget

⁽¹⁾ EUT L 348 af 11.12.2006, s. 38.

2) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Omsættelige kapitalandele

Omsættelige kapitalandele bogføres i overensstemmelse med artikel 9 i retningslinje ECB/2006/16.«

3) Artikel 16 affattes således:

»Artikel 16

Future kontrakter

Future-kontrakter bogføres i overensstemmelse med artikel 16 i retningslinje ECB/2006/16.«

4) I artikel 17 tilføjes følgende led:

»Med hensyn til renteswap-futures begynder amortisationen fra transaktionens valideringsdato.«

5) Bilag I og III til afgørelse ECB/2006/17 ændres i overensstemmelse med bilaget til denne afgørelse.

Artikel 2

Afsluttende bestemmelse

Afgørelsen træder i kraft den 31. december 2008.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 11. december 2008.

Jean-Claude TRICHET

Formand for ECB

BILAG

Bilag I og III til afgørelse ECB/2006/17 ændres således:

1) Tabellen benævnt »Aktiver« i Bilag I erstattes af følgende:

»AKTIVER

Balancepost	Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip
Aktiver		
1 Guld og tilgodehavender i guld	Fysisk guld, dvs. barrer, mønter, plader, klumper, i depot eller »undervejs«. Ikke-fysisk guld, såsom tilgodehavender på anfordringskonti i guld (kollektive konti), tidsindskud og tilgodehavender i guld fra følgende transaktioner i) op- og nedklassificeringstransaktioner og ii) guldplacerings- og purity swaps, hvor der er en forskel på mere end én bankdag mellem frigørelse og modtagelse	Kursværdi
2 Tilgodehavender i fremmed valuta hos residerter uden for euroområdet	Tilgodehavender i fremmed valuta hos modparter uden for euroområdet, herunder internationale og supranationale institutioner og centralbanker uden for euroområdet	
2.1 Tilgodehavender hos Den Internationale Valutafond	a) <i>Trækningsrettigheder inden for reserve-tranchen (netto)</i> Nationale kvoter fratrukket tilgodehavender i euro til rådighed for IMF. IMF-konto nr. 2 (eurokonto til administrationsomkostninger) kan enten indregnes i denne post eller opføres under posten »Forpligtelser i euro over for residerter uden for euroområdet« b) <i>Særlige trækningsrettigheder</i> Beholdninger af særlige trækningsrettigheder (brutto) c) <i>Andre tilgodehavender</i> Generelle lånearrangementer (General Arrangements to Borrow), lån under særlige låneaftaler, lån inden for rammerne af Lånefacilitet til fattigdomsbegrænsning og vækst (Poverty Reduction and Growth Facility).	a) <i>Trækningsrettigheder inden for reserve-tranchen (netto)</i> Nominel værdi, omregnet til markedskurs b) <i>Særlige trækningsrettigheder</i> Nominel værdi, omregnet til markedskurs c) <i>Andre tilgodehavender</i> Nominel værdi, omregnet til markedskurs
2.2 Banktilgodehavender og værdipapirer, eksterne lån og andre eksterne aktiver	a) <i>Tilgodehavender hos banker uden for euroområdet, ikke medtaget under aktivposten »Andre finansielle aktiver«</i> Anfordringskonti, tidsindskud, dag-til-dag indskud, omvendte repoforretninger.	a) <i>Tilgodehavender hos banker uden for euroområdet</i> Nominel værdi, omregnet til markedskurs ultimo året

Balancepost	Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip
	b) <i>Værdipapirinvesteringer uden for euroområdet, ikke medtaget under aktivposten »Andre finansielle aktiver«</i> Gældsbeviser og obligationer, veksler, ikke-rentebærende obligationer og pengemarkedspapirer, kapitalandele holdt som andel af valutareserver, alle udstedt af residerter uden for euroområdet	b)i) <i>Omsættelige værdipapirer andre end dem, der er holdt-til-udløb</i> Markedspris og markedskurs Eventuel over- eller underkurs amortiseres b)ii) <i>Omsættelige værdipapirer klassificeret som holdt-til-udløb</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse og valutakurs Eventuel over- eller underkurs amortiseres b)iii) <i>Ikke-omsættelige værdipapirer</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse og valutakurs Eventuel over- eller underkurs amortiseres b)iv) <i>Omsættelige kapitalandele</i> Markedspris og markedskurs
	c) <i>Eksterne udlån (indskud) til residerter uden for euroområdet ikke medtaget under aktivposten »Andre finansielle aktiver«</i>	c) <i>Eksterne lån</i> Udlån til nominel værdi, omregnet til valutakurs
	d) <i>Andre eksterne aktiver</i> Sedler og mønter fra lande uden for euroområdet	d) <i>Andre eksterne aktiver</i> Nominel værdi, omregnet til markedskurs ultimo året
3 Tilgodehavender i fremmed valuta hos residerter i euroområdet	a) <i>Værdipapirinvesteringer inden for euroområdet, ikke medtaget under aktivposten »Andre finansielle aktiver«</i> Gældsbeviser og obligationer, veksler, ikke-rentebærende obligationer og pengemarkedspapirer, kapitalandele holdt som andel af valutareserver, alle udstedt af residerter inden for euroområdet	a)i) <i>Omsættelige værdipapirer andre end dem, der er holdt-til-udløb</i> Markedspris og markedskurs Eventuel over- eller underkurs amortiseres a)ii) <i>Omsættelige værdipapirer klassificeret som holdt-til-udløb</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse og valutakurs Eventuel over- eller underkurs amortiseres a)iii) <i>Ikke-omsættelige værdipapirer</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse og valutakurs Eventuel over- eller underkurs amortiseres

Balancepost	Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip
	b) <i>Andre tilgodehavender hos residerter inden for euroområdet, ikke medtaget under aktivposten »Andre finansielle aktiver«</i> Udlån, indskud, omvendte genkøbsforretninger, udlån i øvrigt	a)iv) <i>Omsættelige kapitalandele</i> Markedspris og markedskurs b) <i>Andre tilgodehavender</i> Udlån og andre indskud til nominel værdi, omregnet til valutakurs
4 Tilgodehavender i euro hos residerter uden for euroområdet		
4.1 Banktilgodehavender, værdipapirer og lån	a) <i>Tilgodehavender hos banker uden for euroområdet undtagen dem under aktivposten »Andre finansielle aktiver«</i> Anfordringskonti, tidsindskud, dag-til-dag indskud, omvendte repoforretninger i tilknytning til forvaltningen af værdipapirer i euro b) <i>Værdipapirinvesteringer uden for euroområdet, ikke medtaget under aktivposten »Andre finansielle aktiver«</i> Kapitalandele, gældsbeviser og obligationer, veksler, ikke-rentebærende obligationer, pengemarkedspapirer, alle udstedt af residerter uden for euroområdet c) <i>Eksterne lån til residerter uden for euroområdet, ikke medtaget under aktivposten »Andre finansielle aktiver«</i> d) <i>Værdipapirer udstedt af enheder uden for euroområdet, ikke medtaget under aktivposten »Andre finansielle aktiver«</i> Værdipapirer udstedt af supranationale og internationale organisationer, f.eks. Den Europæiske Investeringsbank, uanset geografisk placering	a) <i>Tilgodehavender hos banker uden for euroområdet</i> Nominel værdi b)i) <i>Omsættelige værdipapirer andre end dem, der er holdt-til-udløb</i> Markedskurs Eventuel over- eller underkurs amortiseres b)ii) <i>Omsættelige værdipapirer klassificeret som holdt-til-udløb</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres b)iii) <i>Ikke-omsættelige værdipapirer</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres b)iv) <i>Omsættelige kapitalandele</i> Markedspris c) <i>Udlån uden for euroområdet</i> Udlån til nominel værdi d)i) <i>Omsættelige værdipapirer andre end dem, der er holdt-til-udløb</i> Markedspris Overkurser/underkurser amortiseres d)ii) <i>Omsættelige værdipapirer klassificeret som holdt-til-udløb</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres

Balancepost	Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip
		d)iii) <i>Ikke-omsættelige værdipapirer</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres
4.2 Tilgodehavender opstået i forbindelse med kreditfaciliteten under ERM II	Udlån i overensstemmelse med ERM II-betingelserne	Nominal værdi
5 Udlån i euro til kreditinstitutter i euroområdet i forbindelse med pengepolitiske operationer	Post 5.1 til 5.5: Forretninger i overensstemmelse med de pengepolitiske instrumenter, der er beskrevet i bilag I til retningslinje ECB/2000/7 af 31. august 2000 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer ⁽¹⁾	
5.1 Primære markedsoperationer	Regelmæssige likviditetstilførende tilbageførselsforretninger, der udføres ved ugentlige auktioner, som regel med en løbetid på en uge	Nominal værdi eller repopris
5.2 Langfristede markedsoperationer	Regelmæssige likviditetstilførende tilbageførselsforretninger, der udføres ved månedlige auktioner, som regel med en løbetid på tre måneder	Nominal værdi eller repopris
5.3 Finjusterende markedsoperationer	Tilbageførselsforretninger, der udføres ad hoc til finjusteringsformål	Nominal værdi eller repopris
5.4 Strukturelle markedsoperationer	Tilbageførselsforretninger, der justerer Eurosystemets strukturelle stilling i forhold til den finansielle sektor	Nominal værdi eller repopris
5.5 Marginal udlånsfacilitet	Facilitet, som modparter kan anvende til at opnå dag-til-dag likviditet til en forud fastsat rente mod godkendt sikkerhed (stående facilitet)	Nominal værdi eller repopris
5.6 Udlån i forbindelse med marginbetalinger	Supplerende udlån til kreditinstitutter i forbindelse med værdistigninger i underliggende aktiver, stillet til rådighed mod lån til disse kreditinstitutter	Nominal værdi eller anskaffelsespris
6 Andre tilgodehavender i euro hos kreditinstitutter i euroområdet	Anfordringskonti, tidsindskud, dag-til-dag indskud, omvendte repoforretninger i tilknytning til forvaltningen af værdipapirbeholdninger under aktivposten »værdipapirer i euro fra resider i euroområdet«, herunder forretninger i forbindelse med omdannelsen af euroområdets tidligere reserver i fremmed valuta, og andre tilgodehavender. Korrespondentkonti i ikke-indenlandske kreditinstitutter i euroområdet. Andre tilgodehavender og operationer, som ikke angår Eurosystemets pengepolitiske operationer.	Nominal værdi eller anskaffelsespris

Balancepost	Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip
7 Værdipapirer i euro udstedt af resider i euroområdet	Værdipapirer, ikke medtaget under aktivpost »Andre finansielle aktiver«: Kapitalandele, gældsbeviser og obligationer, veksler, ikke-rentebærende obligationer og pengemarkedspapirer holdt direkte, herunder offentlige gældsinstrumenter fra tiden før ØMU i euro; ECB-gældsbeviser købt til finjusteringsformål	(i) <i>Omsættelige værdipapirer andre end dem, der er holdt-til-udløb</i> Markedspris Eventuel over- eller underkurs amortiseres (ii) <i>Omsættelige værdipapirer klassificeret som holdt-til-udløb</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres (iii) <i>Ikke-omsættelige værdipapirer</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres (iv) <i>Omsættelige kapitalandele</i> Markedspris
8 Offentlig forvaltning og service — gæld i euro	Tilgodehavender hos den offentlige sektor, opstået i tiden før ØMU (ikke-omsættelige værdipapirer, lån)	Indskud/lån til nominal værdi, ikke-omsættelige værdipapirer til anskaffelsespris
9 Eurosystem-interne tilgodehavender		
9.1 Tilgodehavender i tilknytning til egenveksler til støtte for udstedte ECB-gældsbeviser	Kun en ECB-balancepost. Egenveksler udstedt af nationale centralbanker i henhold til back-to-back-aftalen i forbindelse med ECB-gældsbeviser	Nominal værdi
9.2 Tilgodehavender i forbindelse med fordelingen af euro-sedler inden for Eurosystemet	Tilgodehavender i forbindelse med ECB's udstedelse af sedler i henhold til afgørelse ECB/2001/15 af 6. december 2001 om udstedelse af eurosedler ⁽²⁾	Nominal værdi
9.3 Andre tilgodehavender i Eurosystemet (netto)	Nettoposition for følgende delposter: a) Nettotilgodehavender opstået i forbindelse med saldi på TARGET2-konti og korrespondentkonti hos de nationale centralbanker, dvs. nettotallet for tilgodehavender og forpligtelser — jf. også passivposten »Andre forpligtelser inden for Eurosystemet (netto)« b) Andre intra-Eurosystem-tilgodehavender, som kan opstå, herunder foreløbig fordeling af ECB's møntningsgevinst til de nationale centralbanker	a) Nominal værdi b) Nominal værdi
10 Poster under afvikling	Afviklingskonti (tilgodehavender), herunder checks under inkasso	Nominal værdi

Balancepost	Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip
11 Andre aktiver		
11.1 Mønter fra euroområdet	Euromønter	Nominal værdi
11.2 Materielle og immaterielle anlægsaktiver	Grunde og bygninger, møbler og udstyr, herunder computere og relateret hardware, software.	Anskaffelsespris minus afskrivninger Afskrivning er den systematiske allokering af et aktivs afskrivningsberettigede beløb over dets brugstid. Brugstiden er den periode, i hvilken et anlægsaktiv forventes at være disponibelt til enhedens brug. Der kan foretages systematisk revision af individuelle materielle anlægsaktivers brugstid, hvis forventningerne afviger fra tidligere skøn. Større aktiver kan indeholde komponenter med forskellige brugstider. Disse komponenters brugstid bør vurderes individuelt. Anskaffelsesprisen for immaterielle aktiver omfatter prisen for erhvervelsen af det immaterielle aktiv. Andre direkte eller indirekte omkostninger bogføres som udgift Kapitalisering af omkostninger: Grænse (under EUR 10 000 ekskl. Moms: ingen kapitalisering)
11.3 Andre finansielle aktiver	— Kapitalinteresser og investeringer i datterselskaber, værdipapirer holdt af strategiske/politiske grunde — Værdipapirer inkl. kapitalandele, og andre finansielle instrumenter og saldi, inkl. tidsindskud og løbende konti holdt som øremærket portefølje — Omvendte genkøbsforretninger med kreditinstitutter i tilknytning til forvaltningen af værdipapirbeholdninger under denne post	a) <i>Omsættelige kapitalandele</i> Markedsværdi b) <i>Kapitalinteresser og illikvid aktiekapital og andre kapitalandele holdt som varige investeringer</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse c) <i>Investering i datterselskaber eller betydelige interesser</i> Netto aktivværdi d) <i>Omsættelige værdipapirer andre end dem, der er holdt-til-udløb</i> Markedspris Overkurser/underkurser amortiseres e) <i>Omsættelige værdipapirer klassificeret som holdt-til-udløb eller holdt som en varig investering</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres f) <i>Ikke-omsættelige værdipapirer</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse g) <i>Saldi overfor for banker og udlån</i> Nominal værdi omregnet til valutakurs, hvis saldi/indlån er denomineret i udenlandsk valuta

Balancepost	Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip
11.4 Revalueringsdifferencer på ikke-balanceførte instrumenter	Resultater af værdiregulering af valuta-terminsforretninger, valutawaps, renteswaps, FRA'er, terminsforretninger i værdipapirer, spotforretninger i fremmed valuta fra handelsdagen til afviklingsdagen	Nettoposition mellem termin og spot, til valutakursen
11.5 Periodeafgrænsningsposter og forudbetalte omkostninger	Indtægter, som ikke er forfalden til betaling i, men som vedrører indberetningsperioden. Forudbetalte omkostninger og betalte påløbne renter (dvs. renter købt sammen med et værdipapir)	Nominel værdi, valuta omregnet til markedskurs
11.6 Øvrige poster	a) Forskud, lån og andre mindre poster. Lån på forvaltningsbasis. b) Investeringer i forbindelse med kunders deponering af guld Nettopensionsaktiver c) Nettopensionsaktiver	a) Nominel værdi eller anskaffelsespris b) Markedsværdi c) Ifølge artikel 22, stk. 3
12 Årets tab		Nominel værdi

(¹) EFT L 310 af 11.12.2000, s. 1.

(²) EFT L 337 af 20.12.2001, s. 52.»

- 2) I Bilag III erstattes udtrykket »Overførsel til/fra hensættelser til dækning af valutakurs- og prisrisici« i første kolonne i tabellen under punkt 2.3 af »Overførsel til/fra hensættelser til dækning af valutakurs-, rente- og guldprisrisici«.

RETNINGSLINJER

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE

af 23. oktober 2008

om ændring af retningslinje ECB/2000/7 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer

(ECB/2008/13)

(2009/99/EF)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 105, stk. 2, første led,

under henvisning til artikel 12.1 og 14.3 i statutten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, sammenholdt med artikel 3.1, første led, samt artikel 18.2 og artikel 20, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Til indførelse af en fælles pengepolitik kræves definition af de instrumenter og procedurer, der skal anvendes af Eurosystemet bestående af de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har indført euroen (i det følgende benævnt »de deltagende medlemsstater«), og Den Europæiske Centralbank (ECB), således at denne politik kan gennemføres på en ensartet måde i de deltagende medlemsstater.

(2) ECB er bemyndiget til at fastsætte de nødvendige retningslinjer for gennemførelsen af Eurosystemets fælles pengepolitik, og de nationale centralbanker er forpligtede til at handle i overensstemmelse med disse retningslinjer.

(3) Den løbende udvikling på markedet kræver visse ændringer i definitionen og gennemførelsen af Eurosystemets fælles pengepolitik. Der bør derfor gennemføres hensigtsmæssige ændringer af retningslinje ECB/2000/7 af 31. august 2000 om Eurosystemets pengepolitiske

instrumenter og procedurer ⁽¹⁾, især med hensyn til følgende: i) ændringer af rammerne for risikostyring og reglerne om belånbar sikkerhed for Eurosystemets kreditoperationer; ii) godkendelse af sikkerhed denomineret i en anden valuta end euro i nødsituationer; iii) behov for bestemmelser om behandling af enheder, der er genstand for indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger, som er pålagt af Det Europæiske Fællesskab eller af en medlemsstat i henhold til artikel 60, stk. 2, i traktaten; og iv) harmonisering med de nye bestemmelser i Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 1745/2003 af 12. september 2003 om anvendelse af mindstereserver (ECB/2003/9) ⁽²⁾ —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Ændringer af bilag I og II

Retningslinje ECB/2000/7 ændres således:

- 1) Bilag I ændres i overensstemmelse med bilag I til denne afgørelse.
- 2) Bilag II ændres i overensstemmelse med bilag II til denne forordning.

Artikel 2

Verifikation

De nationale centralbanker skal senest den 30. november 2008 fremsende meddelelse til ECB om, hvilke tekster og midler de vil anvende for at efterkomme denne retningslinje.

⁽¹⁾ EFT L 310 af 11.12.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 250 af 2.10.2003, s. 10.

*Artikel 3***Ikrafttræden**

Denne retningslinje træder i kraft den 1. november 2008. Artikel 1 finder anvendelse fra den 1. februar 2009.

*Artikel 4***Adressater**

Denne retningslinje er rettet til de nationale centralbanker i de deltagende medlemsstater.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 23. oktober 2008.

For ECB's Styrelsesråd

Jean-Claude TRICHET

Formand for ECB

BILAG I

Bilag I til retningslinje ECB/2000/7 ændres således:

1) I indholdsfortegnelsen indsættes kapitel 6.7 under overskriften »Accept af sikkerhed denomineret i en anden valuta end euro i nødsituationer«.

2) Kapitel 1.3.1 affattes således:

a) I første afsnit, fodnote 5 erstattes fjerde punktum med følgende:

»Ekstraordinære auktioner gennemføres normalt inden for 90 minutter.«

b) I første afsnit, første led, erstattes det tredje punktum af følgende:

»De primære markedsoperationer spiller en afgørende rolle med hensyn til at nå målene for Eurosystemets markedsoperationer.«

3) I kapitel 2.2, fjerde afsnit, erstattes de første to punkummer af følgende:

»I forbindelse med ekstraordinære auktioner og bilaterale operationer handler de nationale centralbanker med modparter, der har adgang som modparter i finjusterende markedsoperationer. Ekstraordinære auktioner og bilaterale operationer kan også udføres med en bredere kreds af modparter.«

4) Overskriften for kapitel 2.4 affattes således:

»2.4. **Suspension eller eksklusion af forsigtighedshensyn eller ved misligholdelse**«

5) I kapitel 3.1.2 udgår det sidste punktum i første afsnit.

6) I kapitel 3.1.3 udgår det andet punktum i første afsnit.

7) Kapitel 4.1 ændres således:

a) Under overskriften »Betingelser for adgang til faciliteten« erstattes første afsnit af følgende:

»Institutter, der opfylder de overordnede kriterier for adgang som modparter, som beskrevet i afsnit 2.1, kan anvende den marginale indlånsfacilitet. Adgangen til den marginale indlånsfacilitet sker gennem den nationale centralbank i den medlemsstat, hvor instituttet er beliggende. Der er kun adgang til indlånsfaciliteten på dage, hvor TARGET2 (*) er åben (**). På de dage, hvor de relevante værdipapirafviklingssystemer ikke er åbne, gives der adgang til indlånsfaciliteten på basis af forhåndsdeponerede underliggende aktiver hos de nationale centralbanker.

(*) Fra 19 november 2007 blev den decentrale tekniske infrastruktur i TARGET erstattet af den fælles platform i TARGET2, hvorigennem alle betalingsordrer sendes og bliver behandlet, og hvorigennem betalinger modtages på samme tekniske måde. Overgang til TARGET2 er sket i tre landegrupper, som gjorde det muligt for TARGET brugere at overgå til TARGET2 i flere hold og på forskellige fastsatte datoer. Landegrupperne var sammensat således: Gruppe 1 (den 19. november 2007): Østrig, Cypern, Tyskland, Luxembourg, Malta og Slovenien. Gruppe 2 (den 18. februar 2008): Belgien, Finland, Frankrig, Irland, Nederlandene, Portugal og Spanien. Gruppe 3 (den 19. maj 2008): Grækenland, Italien og ECB. En fjerde overgangsdato (den 15. september 2008) blev reserveret som en nødforanstaltning. Nogle ikke-deltagende nationale centralbanker er også tilkoblet TARGET2 på grundlag af særskilt aftale: Letland og Litauen (i Gruppe 1) samt Danmark, Estland og Polen (i Gruppe 3).

(**) Desuden er adgang til den marginale udlånsfacilitet kun tilgængelig, når kravene til betalingssystemets infrastruktur i RTGS er opfyldt.«

b) Under overskriften »Betingelser for adgang til faciliteten«, tredje afsnit, erstattes fodnote 4 med følgende:

»⁽⁴⁾ TARGET2-lukkedage oplyses på ECB's websted (www.ecb.europa.eu) samt Eurosystemets websteder (jf. appendiks 5).«

c) Under overskriften »Betingelser for adgang til faciliteten«, tredje afsnit, udgår fodnote 5.

8) I kapitel 4.2 under overskriften »Betingelser for adgang til faciliteten«, andet afsnit, udgår fodnote 12.

9) I kapitel 5.1.3, andet afsnit, erstattes sidste punktum af følgende:

»I en ekstraordinær auktion, som ikke er offentliggjort på forhånd, kontaktes de udvalgte modparter direkte af de nationale centralbanker. I en ekstraordinær auktion, som er offentliggjort, kan den nationale centralbank kontakte de udvalgte modparter direkte.«

10) I kapitel 5.3.3 udgår første afsnit i fodnote 12.

11) I kapitel 6.2 erstattes andet afsnit af følgende:

»Eurosystemet rådgiver kun modparter om belånbarhed som sikkerhed i Eurosystemet, hvis allerede udstedte omsættelige aktiver forelægges Eurosystemet som sikkerhed. Der gives således ingen rådgivning inden udstedelse.«

12) Kapitel 6.2.1, under overskriften »Aktivtype« erstattes af følgende:

a) I første afsnit, indsættes under litra a) og efter ordene »ubetinget hovedstol« som fodnote 5:

»⁽⁵⁾ — Obligationer med warrant eller andre tilsvarende rettigheder er ikke belånbare.«

b) Fjerde afsnit erstattes af følgende:

»Aktiver, der genererer pengestrømme, og som er sikkerhed for værdipapirer af asset-backed-typen, skal opfylde følgende betingelser:

a) Aktiverne skal være erhvervet i henhold til lovgivningen i en EU medlemsstat.

b) De skal være erhvervet fra den oprindelige udsteder eller fra en mellemmand af det særlige selskab til securitisation (special purpose vehicle) på en måde, som Eurosystemet betragter som »egentligt salg«, der kan tvangsfuldbyrdes over for en tredjepart, og må være uden for udstederens og dennes kreditors dispositionssfære, herunder i tilfælde af udstederens insolvens.

c) De må ikke bestå — helt eller delvist, aktuelt eller potentielt — af credit-linked-notes eller tilsvarende fordringer, som stammer fra overførsel af risiko ved hjælp af kreditderivativer.«

c) Femte afsnit affattes således:

»I en struktureret emission må en tranche (eller en sub-tranche), for at være belånbar, ikke være efterstillet andre trancher af samme udstedelse. En tranche (eller sub-tranche) anses for ikke at være efterstillet i forhold til andre trancher (eller sub-trancher) af samme emission, hvis ingen anden tranche (eller sub-tranche) — i overensstemmelse med betalingsrangfølge, som gælder efter indlevering af anmodning om tvangsfuldbyrdelse, som angivet i tilbudsdokumentet — tildeles en højere prioritet med hensyn til modtagelse af betaling (hovedstol og rente), og denne tranche (eller sub-tranche) derfor som den sidste af de forskellige trancher (eller sub-trancher) i en struktureret emission bærer tab.«

13) I kapitel 6.2.1, under overskriften »Udstedelsessted« erstattes første punktum i fodnote 7 af følgende:

»Efter den 1. januar 2007 skal globale ihændeavgældsinstrumenter udstedes i form af New Global Note (NGN) gennem en international værdipapircentral — ICSD Euroclear Bank (Belgien) eller Clearstream Banking Luxembourg — for at være belånbare, og skal deponeres hos en Common Safekeeper (CSK), som er en international værdipapircentral, eller hvis det er relevant, en national værdipapircentral, der opfylder de mindstestandarder, der er opstillet af ECB.«

14) Kapitel 6.2.2, under overskriften »Gældsfordringer« erstattes af følgende:

a) I første led, første afsnit i det første afsnit, erstattes sidste punktum af følgende:

»Gældsfordringer må ikke give ret til hovedstolen og/eller den rente, som er efterstillet retten for indehavere af andre gældsfordringer (eller andre trancher eller sub-trancher af det samme syndikerede lån) eller gældsinstrumenter fra samme udsteder.«

b) I første led, andet afsnit i det første afsnit, indsættes efter tredje punktum følgende:

»Endvidere er gældsfordringer med en rente, der er indekseret til inflationen, også belånbare.«

c) I femte led, første afsnit, udgår fodnote 20.

15) Kapitel 6.2.3, under overskriften »Regler for anvendelse af belånbare aktiver« affattes således:

a) I tredje afsnit erstattes punkterne i)-iii) af følgende:

i) modparten ejer — direkte eller indirekte gennem et eller flere foretagender — mindst 20 pct. af udstederens/debitorens/garantens kapital, eller

ii) udstederen/debitoren/garanten ejer — direkte eller indirekte gennem et eller flere foretagender — mindst 20 pct. af modpartens kapital, eller

iii) tredjemand ejer mere end mindst 20 pct. af modpartens kapital og mere end 20 pct. af udstederens/debitorens/garantens kapital, enten direkte eller indirekte, gennem et eller flere foretagender.«

b) Fjerde og femte afsnit erstattes af følgende:

»Ovennævnte bestemmelse om snævre forbindelser finder ikke anvendelse på: a) snævre forbindelser mellem modparten og EØS landenes offentlige myndigheder eller i tilfælde, hvor et gældsinstrument er garanteret af en offentlig enhed, der kan udskrive skatter; b) særligt dækkede obligationer, der er udstedt i henhold til kriterierne i artikel 22, stk. 4, i direktivet om investeringsforeninger, eller c) i tilfælde, hvor gældsinstrumenter er beskyttet af særlige juridiske sikkerhedsbestemmelser svarende til bestemmelserne for instrumenterne under b), som det fx er tilfældet med ikke-omsættelige detailgældsinstrumenter med pant i fast ejendom, der ikke er værdipapirer.

Ydermere må en modpart ikke stille værdipapirer af asset-backed-typen som sikkerhed, hvis modparten (eller en tredjepart, som modparten har snævre forbindelser med) valutaafdækker disse værdipapirer ved at indgå en aftale om valutaafdækning med udsteder som modpart i afdækningen eller yder likviditetsstøtte på 20 pct. eller mere af udestående i disse værdipapirer.«

c) Tabel 4 benævnt »Aktiver, der kan benyttes i Eurosystemets pengepolitiske operationer« opdateres således:

— Fodnote 4 udgår.

— I kolonnen om belånbarehedskriterier erstattes ordene »Gældende lovgivning for gældsfordringer« med »Gældende lovgivning«.

— I kolonnen om omsættelige aktiver erstattes i linie 10 ordene »Ikke relevant« med »For så vidt angår værdipapirer af asset-backed-typen, skal de underliggende aktiver være erhvervet i henhold til lovgivningen i en EU medlemsstat.«

16) Kapitel 6.3.1 affattes således:

a) Som fjerde afsnit indsættes følgende:

»Hvad angår de eksterne kreditvurderingsbureauer, skal vurderingen baseres på offentlig rating. Eurosystemet forbeholder sig ret til at anmode om yderligere præcisering, hvor det anses for nødvendigt. For så vidt angår værdipapirer af asset-backed-typen, skal deres ratings være gennemgået i en offentlig tilgængelig rapport om kreditvurderingen. Det kan enten være en detaljeret rapport, som udarbejdes, inden værdipapirerne sælges, eller en rapport om nye emissioner, som bl.a. skal indeholde en grundig analyse af strukturelle og juridiske aspekter, en detaljeret vurdering af sikkerhedspuljen, en analyse af deltagerne i transaktionen samt en analyse af andre relevante særegenheder i transaktionen. De eksterne kreditvurderingsbureauer skal endvidere jævnligt og mindst en gang i kvartalet offentliggøre overvågningsrapporter om værdipapirer af asset-backed-typen (*). Disse rapporter skal som minimum indeholde en opdatering af centrale transaktionsdata (fx. sikkerhedspuljens sammensætning, deltagerne i transaktionen, kapitalstrukturen) samt en performance-opgørelse.

(*) For værdipapirer af asset-backed-typen, på hvis underliggende aktiver der sker betaling af hovedstol eller rente halv- eller helårligt, kan overvågningsrapporterne afgives henholdsvis halv- eller helårligt.

b) I femte afsnit affattes fodnote 26 således:

» »Single A« betyder en mindste langfristet rating på »A-« hos Fitch eller Standard & Poor's, »A3« fra Moody's eller »AL« hos DBRS;»

c) Det sjette og syvende afsnit erstattes af følgende:

»Eurosystemet forbeholder sig ret til at fastslå, om en udstedelse, udsteder, debitor eller garant opfylder kravene til høje kreditstandarder på grundlag af enhver oplysning, som det anser for relevant. Eurosystemet kan afvise og begrænse brugen af aktiver eller anvende yderligere haircuts på dette grundlag, hvis det er nødvendigt for at sikre en passende risikobeskyttelse af Eurosystemet i overensstemmelse med ESCB statuttens artikel 18.1. Sådanne tiltag kan også anvendes i forhold til specifikke modparter, især hvis der synes at være en høj grad af sammenfald mellem modpartens kreditkvalitet og kreditkvaliteten på de aktiver, som modparten stiller som sikkerhed. Såfremt en sådan afvisning er baseret på oplysninger vedrørende tilsyn, skal anvendelsen af disse oplysninger, som er tilvejebragt af enten modparter eller tilsynsmyndigheder, være i fuld overensstemmelse med og strengt nødvendige for, at Eurosystemet kan opfylde sine pengepolitiske opgaver.

Aktiver udstedt eller garanteret af enheder, som er genstand for indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger, truffet af Fællesskabet eller en medlemsstat i henhold til artikel 60, stk. 2, i traktaten om begrænsning i anvendelse af midler eller omfattet af en af ECB's Styrelsesråd truffet beslutning, der suspenderer eller udelukker deres adgang til markedsoperationer eller til Eurosystemets stående faciliteter, kan blive ekskluderet fra listen over belånbare aktiver.»

17) I kapitel 6.3.4, under overskriften »Eksterne kreditvurderingsbureauer som kilde«, i første afsnit, andet led, erstattes det første punktum af følgende:

»De eksterne kreditvurderingsbureauer skal opfylde operationelle kriterier og yde relevant dækning for at sikre en effektiv gennemførelse af Eurosystemets rammer for kreditvurdering.«

18) Kapitel 6.4.1 affattes således:

a) I andet afsnit erstattes sidste punktum af følgende:

»Risikostyringsinstrumenterne er stort set harmoniserede i hele euroområdet (*) og bør sikre ensartede, gennemsigtige og ikke-diskriminerende betingelser for alle typer belånbare aktiver i hele euroområdet.

(*) På grund af operationelle forskelle mellem medlemsstaterne kan nogle forskelle gøre sig gældende med hensyn til risikokontrolinstrumenter. For eksempel på grund af operationelle forskelle mellem medlemsstaternes procedurer for modparter levering af underliggende aktiver til de nationale centralbanker (i form af en sikkerhedspulje deponeret hos den nationale centralbank eller som genkøbsforretninger baseret på individuelle aktiver angivet for hver enkelt transaktion) kan der forekomme mindre forskelle med hensyn til tidspunktet for værdiansættelse og andre operationelle karakteristika i forbindelse med rammerne for risikostyring. Desuden kan værdiansættelsesteknikkernes præcisionsgrad med hensyn til ikke-omsættelige aktiver variere, hvilket afspejles i det generelle haircuts-niveau (jf. afsnit 6.4.3).«

b) Der tilføjes følgende afsnit:

»Eurosystemet forbeholder sig ret til om nødvendigt at anvende yderligere risikostyringsinstrumenter for at sikre en passende risikobeskyttelse af Eurosystemet i overensstemmelse med ESCB-statuttens artikel 18.1. Sådanne instrumenter, som skal anvendes ensartet, gennemsigtigt og ikke-diskriminerende, kan også anvendes i forhold til specifikke modparter, hvis det er nødvendigt for at sikre en sådan beskyttelse.«;

c) Boks 7 benævnt »Risikostyringsinstrumenter« erstattes af følgende:

»BOKS 7

Risikostyringsinstrumenter

Eurosystemet anvender følgende risikostyringsinstrumenter:

— *Haircuts*

Eurosystemet anvender »haircuts« ved værdiansættelse af underliggende aktiver. Det indebærer, at værdien af det underliggende aktiv beregnes som aktivets kursværdi minus en vis procentdel (haircut).

— *Variationsmarginer (tilpasning til markedsværdi)*

Eurosystemet kræver, at kursværdien af de underliggende aktiver i likviditetstilførende tilbageførselsforretninger efter fradrag af haircut holdes på et bestemt niveau. Det indebærer, at den nationale centralbank pålægger modparten at levere yderligere aktiver eller kontanter (dvs. den foretager et margin call), hvis de underliggende aktivers værdi, målt regelmæssigt, falder under et bestemt niveau. Tilsvarende returneres overskydende aktiver eller kontanter til modparten, hvis de underliggende aktivers værdi efter en genberegning ligger over et bestemt niveau. (De relevante beregninger i forbindelse med margin call er beskrevet i boks 8).

Eurosystemet kan også når som helst, det er nødvendigt, anvende følgende risikostyringsinstrumenter for at sikre passende risikobeskyttelse af Eurosystemet i overensstemmelse med ESCB statuttens artikel 18.1:

— *Initialmarginer*

Eurosystemet kan anvende initialmarginer i de likviditetstilførende tilbageførselsforretninger. Det indebærer, at modparterne skal levere underliggende aktiver, hvis værdi mindst svarer til den likviditet, som Eurosystemet stiller til rådighed, plus initialmarginen.

— *Begrænsninger i forbindelse med udstedere/debitorer eller garantier*

Eurosystemet kan fastsætte rammer for eksponeringen på udstedere/debitorer eller garantier. Sådanne rammer kan også anvendes i forhold til specifikke modparter, især hvis der synes at være en høj grad af sammenfald mellem modpartens kreditkvalitet og kreditkvaliteten på de aktiver, som modparten stiller som sikkerhed.

— *Yderligere garantier*

Eurosystemet kan kræve yderligere garantier af økonomisk velfunderede enheder for at acceptere visse aktiver.

— *Udelukkelse*

Eurosystemet kan ekskludere visse aktiver fra anvendelse i sine pengepolitiske operationer. Denne form for udelukkelse kan også anvendes i forhold til specifikke modparter, især hvis der synes at være en høj grad af sammenfald mellem modpartens kreditkvalitet og kreditkvaliteten på de aktiver, som modparten stiller som sikkerhed.

Aktiver udstedt eller garanteret af enheder, som er genstand for indefrøsning af midler og/eller andre foranstaltninger, truffet af Fællesskabet eller en medlemsstat i henhold til artikel 60, stk. 2, i traktaten om begrænsning i anvendelse af midler eller omfattet af en af ECB's Styrelsesråd truffet beslutning, der suspenderer eller udelukker deres adgang til markedsoperationer eller til Eurosystemets stående faciliteter, kan blive ekskluderet fra listen over belånbare aktiver.«

19) Kapitel 6.4.2 affattes således:

a) I første afsnit, første led, erstattes første punktum af følgende:

»Belånbare omsættelige aktiver henføres til en af fem likviditetskategorier baseret på udstederklassifikation og aktivtype.«

b) I første afsnit, andet led, erstattes det tredje punktum af følgende:

»De haircuts, der anvendes til gældsinstrumenterne i kategori I til IV varierer i forhold til restløbetid og kuponstruktur som beskrevet i tabel 7 for belånbare omsættelige gældsinstrumenter med fast kuponrente og nul kuponrente (*).

(*) De haircuts, der anvendes i forbindelse med værdipapirer med fast kuponrente, anvendes også i forbindelse med gældsinstrumenter, hvis kuponrente er knyttet til en ændring i udstederens rating eller til indeksobligationer.«

c) I første afsnit tilføjes følgende som andet og tredje led:

— De enkelte gældsinstrumenter i kategori V er alle underlagt et haircut på 12 pct. uanset løbetid eller kuponstruktur.

— De enkelte gældsinstrumenter i kategori V, der undergår en teoretisk værdiansættelse i henhold til afsnit 6.5, er underlagt yderligere et haircut. Dette haircut foretages direkte i forbindelse med den teoretiske værdiansættelse af det enkelte instrument i form af en værdinedskrivning på 5 pct.«

d) Tabel 6 erstattes af følgende:

»TABEL 6

Likviditetskategorier for omsættelige aktiver (*)

Kategori I	Kategori II	Kategori III	Kategori IV	Kategori V
Gældsinstrument udstedt af staten	Gældsinstrument udstedt af regionale og lokale myndigheder	Traditionelle særligt dækkede obligationer	Gældsinstrumenter udstedt af kreditinstitutter (usikrede)	Værdipapirer af asset-backed-typen
Gældsinstrumenter udstedt af centralbanker ⁽¹⁾	Særligt dækkede obligationer af Jumbo-typen ⁽²⁾ Gældsinstrument udstedt af agencies ⁽³⁾ Gældsinstrumenter udstedt af overnationale institutioner	Gældsinstrumenter udstedt af virksomheder og andre udstedere ⁽³⁾		

(1) Gældsbeviser udstedt af ECB og gældsinstrumenter udstedt af de nationale centralbanker inden euroens indførelse i de respektive medlemsstater hører til likviditetskategori I.

(2) Kun instrumenter med en udstedelsesværdi på mindst 1 mia. euro, for hvilke mindst tre market makers løbende stiller købs- og salgspriser, hører til aktivklassen særligt dækkede obligationer af Jumbo-typen.

(3) Kun værdipapirer udstedt af udstedere, som af ECB er klassificeret som agencies, hører til likviditetskategori II. Omsættelige aktiver udstedt af andre agencies hører til likviditetskategori III.

(*) Generelt er udstederklassifikationen bestemmende for likviditetskategorien. Alle gældsinstrumenter af asset-backed-typen hører dog til kategori IV uanset udsteders klassifikation, og særligt dækkede obligationer af Jumbo-typer hører til kategori II, mens traditionelle dækkede obligationer og andre gældsinstrumenter udstedt af kreditinstitutter hører til kategori III og IV.«

e) Tredje, fjerde og femte afsnit erstattes af følgende:

— De haircuts, der anvendes i forbindelse med alle omsættelige inverse gældsinstrumenter med variabel rente, som er omfattet af kategori I til IV, er de samme og er beskrevet i tabel 8.

— Det haircut, der anvendes på omsættelige gældsinstrumenter, som er omfattet af kategori I til IV med variabel kuponrente (*), er det, der gælder for løbetider på 0-1 år for instrumenter med fast kuponrente i den likviditetskategori, som instrumentet hører til.

- De risikostyringsinstrumenter, der anvendes i forbindelse med et omsætteligt gældsinstrument med flere typer rentebetaling, som omfattes af kategorierne I til IV, afhænger alene af rentebetalingerne i instrumentets restløbetid. I forbindelse med sådanne instrumenter anvendes det højeste af de haircuts, der gælder for gældsinstrumenter med samme restløbetid, og alle rentebetalinger af de typer, der forekommer i instrumentets restløbetid, tages i betragtning.

(*) En kuponrente anses for variabel, hvis den er knyttet til en referencerente, og rentetilpasningsperioden for renten er højst ét år. Kuponrenter, hvis rentetilpasningsperiode er over ét år, anses for faste, og den relevante løbetid i forbindelse med haircuts er gældsinstrumentets restløbetid.»

f) Tabel 7 erstattes af følgende:

»TABEL 7

Haircuts i forbindelse med belånbare omsættelige aktiver

(pct.)

	Likviditetskategorier								
Restløbetid	Kategori I		Kategori II		Kategori III		Kategori IV		Kategori V
(år)	Fast kuponrente	Nulkupon- rente	Fast kuponrente	Nulkupon- rente	Fast kuponrente	Nulkupon- rente	Fast kuponrente	Nulkupon- rente	
0-1	0,5	0,5	1	1	1,5	1,5	6,5	6,5	12 ⁽¹⁾
1-3	1,5	1,5	2,5	2,5	3	3	8	8	
3-5	2,5	3	3,5	4	4,5	5	9,5	10	
5-7	3	3,5	4,5	5	5,5	6	10,5	11	
7-10	4	4,5	5,5	6,5	6,5	8	11,5	13	
> 10	5,5	8,5	7,5	12	9	15	14	20	

(¹) De enkelte gældsinstrumenter i kategori V, der undergår en teoretisk værdiansættelse i henhold til afsnit 6.5, er underlagt yderligere et haircut. Dette haircut foretages direkte i forbindelse med den teoretiske værdiansættelse af det enkelte instrument i form af en værdinedskrivning på 5 pct.»

g) Titlen på tabel 8 erstattes af følgende:

»Haircuts i forbindelse med belånbare omsættelige gældsinstrumenter med invers variable rente, som omfattes af kategori I til IV«

20) I kapitel 6.4.3, under overskriften »Gældsfordringer«, indsættes i slutningen af første led følgende fodnote:

»(*) Haircuts anvendt til gældsfordringer med faste rentebetalinger anvendes også til gældsfordringer med rentebetalinger, der er indekseret til inflationen.«

21) Som kapitel 6.7 indsættes:

»6.7. Accept af sikkerhed denomineret i en anden valuta end euro i nødsituationer

I visse situationer kan Styrelsesrådet beslutte at acceptere visse omsættelige gældsinstrumenter udstedt af staten i et G10-land uden for euroområdet i landets valuta som belånbare sikkerhed. Når Styrelsesrådet træffer en sådan beslutning, skal de kriterier og procedurer, der anvendes ved udvælgelsen og mobiliseringen af udenlandsk sikkerhed, herunder de kilder og principper, som skal anvendes ved værdiansættelsen, risikostyringsinstrumenterne og afviklingsprocedurerne meddeles modparterne.

Uanset bestemmelserne i afsnit 6.2.1 kan disse aktiver være deponeret/registreret (udstedt), opbevaret og afviklet uden for EØS, og kan, som det fremgår ovenfor, være denomineret i en anden valuta end euro. Anvender en modpart sådanne aktiver, skal de være modpartens ejendom.

Modparter, der er filialer af kreditinstitutter etableret uden for EØS eller Schweiz, kan ikke anvende sådanne aktiver som sikkerhed.»

22) Kapitel 7.2 affattes således:

a) Andet afsnit erstattes af følgende:

»Institutter er automatisk fritaget fra reservekravene fra starten af den reservekravsperiode, hvori deres tilladelse inddrages eller opgives, eller hvori en juridisk myndighed eller en anden kompetent myndighed i en deltagende medlemsstat træffer afgørelse om at indlede en afviklingsprocedure vedrørende instituttet. I henhold til forordning (EF) nr. 2531/98 og forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9) kan ECB også på et ikke-diskriminerende grundlag fritage institutter fra deres forpligtelser i henhold til Eurosystemets reservekrav, hvis de er genstand for omstrukturingsforanstaltninger eller indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger, truffet af Fællesskabet eller en medlemsstat i henhold til artikel 60, stk. 2, i traktaten om begrænsning i anvendelse af midler eller omfattet af en af ECB's Styrelsesråd truffet beslutning, der suspenderer eller udelukker deres adgang til markedsoperationer eller til Eurosystemets stående faciliteter, eller hvis formålet med Eurosystemets reservekrav ikke ville blive opfyldt ved at pålægge de pågældende institutter disse forpligtelser. Træffes beslutningen på basis af formålet med Eurosystemets reservekrav, tager ECB hensyn til et eller flere af følgende kriterier:

- Instituttet er alene godkendt til at varetage særlige funktioner.
- Instituttet har ikke tilladelse til at drive aktiv bankvirksomhed i konkurrence med andre kreditinstitutter, og/eller
- Instituttet er retligt forpligtet til at have alle sine indskud øremærket udelukkende til regional og/eller international udviklingsstøtte.«

b) I tredje afsnit erstattes det andet punktum af følgende:

»ECB offentliggør ligeledes en liste over institutter, som er fritaget for dette krav af andre årsager, end at institutterne er genstand for omstrukturingsforanstaltninger eller indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger, truffet af Fællesskabet eller en medlemsstat i henhold til artikel 60, stk. 2, i traktaten om begrænsning i anvendelse af midler eller omfattet af en af ECB's Styrelsesråd truffet beslutning, der suspenderer eller udelukker deres adgang til markedsoperationer eller til Eurosystemets stående faciliteter (*).

(*) Listerne er offentligt tilgængelige på ECBs websted (www.ecb.europa.eu).«

23) Kapitel 7.3 affattes således:

a) Under overskriften »Reservekrav og reservekravskoefficienter« erstattes i det fjerde afsnit, første punktum, af følgende:

»Passiver over for andre institutter, der er opført på listen over institutter, som er underlagt Eurosystemets reservekrav, og passiver over for ECB og de deltagende nationale centralbanker medtages ikke i reservekravsgrundlaget.«

b) Under overskriften »Reservekrav og reservekravskoefficienter« i det femte afsnit, erstattes tredje punktum, af følgende:

»Denne reservekravskoefficient er angivet i forordning (EF) nr. 1745/2003 (ECB/2003/9). ECB anvender en reservekravskoefficient på 0 pct. for følgende passivkategorier: »Tidsindskud med en løbetid på over to år«, »Indskud med opsigelsesvarsel på over to år«, »Genkøbsforretninger« og »Udstedte gældsinstrumenter med en oprindelig løbetid på over to år« (jf. boks 9).«

c) Boks 9 benævnt »Reservekravsgrundlag og reservekravskoefficienter« erstattes af følgende:

»BOKS 9	
Reservekravsgrundlag og reservekravskoefficienter	
<i>A. Passiver i reservekravsgrundlaget med en positiv reservekravskoefficient</i>	
Indlån ⁽¹⁾	
— Indlån på anfordring	
— Tidsinskud med aftalt løbetid på til og med to år	
— Indlån med opsigelsesvarsel på op til og med to år	
Udstedte gældsinstrumenter	
— Gældsinstrumenter med en oprindelig løbetid på op til og med to år	
<i>B. Passiver i reservekravsgrundlaget med en reservekravskoefficient på 0 pct.</i>	
Indlån ⁽¹⁾	
— Tidsinskud med aftalt løbetid på over to år	
— indlån med et opsigelsesvarsel på over to år	
— Genkøbsforretninger	
Udstedte gældsinstrumenter	
— Gældsinstrumenter med oprindelig løbetid på over to år.	
<i>C. Passiver, der ikke medtages i reservekravsgrundlaget</i>	
— Passiver over for andre institutter, der er underlagt Eurosystemets reservekravssystem	
— Passiver over for ECB og de deltagende nationale centralbanker	
⁽¹⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EF) nr. 2181/2004 af 16. december 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 2423/2001 (ECB/ 2001/13) om den konsoliderede balance i MFI-sektoren (monetære finansielle institutioner) og forordning (EF) nr. 63/2002 (ECB/2001/ 18) vedrørende statistik over de monetære finansielle institutioners rentesatser på indlån fra og udlån til husholdninger og ikke-finansielle selskaber (ECB/2004/21) (EUT L 371 af 18.12.2004, side 42) indeholder et eksplicit krav om indberetning af indlån til nominel værdi. Ved det nominelle beløb forstås den hovedstol, som en debitor er kontraktligt forpligtet til at tilbagebetale en kreditor. Ændringen var nødvendig, fordi Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 om bankers og andre penge- og finansieringsinstitutters årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (EFT L 372 af 31.12.1986, side 1) var blevet ændret, således at visse finansielle instrumenter kunne prisansættes til dagsværdi.»	

24) I bilag I affattes appendiks I således:

a) I eksempel 6, erstattes første række i tabel 1 af følgende:

»Aktiv A	Særligt dækkede obligationer af Jumbo-typen	30.08.2008	Fast rente	Hver 6. måned	4 år	3,50 pct.»
----------	---	------------	------------	---------------	------	------------

b) I Eksempel 6, under overskriften »System med øremærkning« erstattes i første afsnit, punkt 1, andet og tredje punktum af følgende:

»Aktiv A er en særligt dækket obligation af Jumbo-typen med fast rente, der forfalder den 30. august 2008. Det har således en restløbetid på fire år, hvilket indebærer et haircut på 3,5 pct.«

25) I bilag I affattes appendiks II således:

a) Der indsættes følgende definition af »Værdipapir af asset-backed-typen«:

»**Værdipapir af asset-backed-typen (Asset-backed security ABS):** Gældsinstrument med en portefølje af isole-rede (ring-fenced) finansielle aktiver som sikkerhed (fastforrentede eller revolverende), som kan omsættes til kontanter inden for en given periode. Desuden kan der være rettigheder eller andre aktiver, som sikrer servicering eller rettidig fordeling af indtægter til indehaverne af værdipapirerne. Denne type værdipapirer udstedes normalt af et særligt oprettet investeringsselskab, der har erhvervet puljen af finansielle aktiver fra udsteder/sælger. Betalinger på værdipapirer af asset-backed-typen afhænger derfor primært af de betalingsstrømme, som genereres af akti-verne i den underliggende pulje og andre rettigheder, som skal sikre rettidig betaling, som fx. likviditetsfaciliteter, garantier eller andre faciliteter, som normalt kendes som udvidelser af kreditværdigheden.«

b) Definitionen af »Korrespondentcentralbankmodellen« erstattes af følgende:

»**Korrespondentcentralbankmodellen (Correspondent central banking model (CCBM):** En mekanisme oprettet af Eurosystemet for at give modparterne mulighed for at anvende aktiver som sikkerhed på tværs af grænserne. I CCBM fungerer de nationale centralbanker som depotinstitutioner for hinanden. Det indebærer, at hver national centralbank administrerer en værdipapirkonto for hver af de andre nationale centralbanker og for ECB. CCBM er også tilgængeligt for modparter i visse nationale centralbanker i EU-lande uden for euroområdet.«

c) Der indsættes følgende definition af »Valutaafdækning«:

»**Valutaafdækning (Currency hedge transaction):** Aftale mellem udsteder og en afdækningsmodpart, som medfører, at en del af den valutarisiko, der opstår ved at modtage betalingsstrømme, der ikke er i euro, imødegås ved at bytte disse betalingsstrømme med betalinger i euro, der skulle udføres af afdækningsmodparten, herunder også eventuelle garantier givet af afdækningsmodparten i forbindelse med disse betalinger.«

d) Definitionen af »Ultimo dagen« erstattes af følgende:

»**Ultimo dagen (End-of-day):** Det tidspunkt på bankdagen (efter TARGET2's lukketid), hvor behandlingen af betalinger i TARGET2 afsluttes for dagen.«

e) Definitionen af »Ekstraordinær auktion« affattes således:

»**Ekstraordinær auktion (Quick tender):** Den auktionsprocedure, som Eurosystemet benytter i forbindelse med finjusterende operationer, når der ønskes en hurtig påvirkning af likviditetsforholdene i markedet. Ekstraordinære auktioner udføres normalt med en tidsramme på 90 minutter og retter sig normalt mod en begrænset kreds af modparter.«

f) Definitionen af »RTGS-system« erstattes af følgende:

»**RTGS-system (realtidsbruttoafviklingssystem) (real-time gross settlement (RTGS) system):** Et afviklings-system, hvor betalingsinstrukser behandles og afvikles, efterhånden som de opstår, uden netting, kontinuerligt i realtid. Se også TARGET2.«

g) Definitionen af »TARGET« affattes således:

»**TARGET:** Forløber for TARGET2-systemet, med en decentral struktur, der forbinder nationale RTGS-systemer og ECB's betalingsmekanisme. TARGET-systemet er blevet erstattet af TARGET2-systemet i overensstemmelse med overgangsplanen i artikel 13 i retningslinje ECB/2007/2.«

h) Der indsættes følgende definition af »Værdinedskrivning«:

»**Værdinedskrivning (Valuation markdown):** Risikostyringsinstrument i forbindelse med underliggende aktiver, der anvendes i tilbageførselsforretninger, som betyder, at centralbanken nedskriver aktivernes teoretiske markedsværdi med en vis procentdel, før der foretages et haircut (*).

(*) Fx. for værdipapirer af asset-backed-typen i likviditetskategori V, der sættes til en teoretisk værdi, nedskrives den teoretiske værdi således med 5 pct., inden der anvendes et haircut på 12 pct. Det svarer til et samlet haircut på 16,4 pct.«

26) Tabellen i appendiks 5 erstattes af følgende:

»EUROSYSTEMETS WEBSTEDER

Centralbank	Websted
Den Europæiske Centralbank	www.ecb.europa.eu
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	www.nbb.be eller www.bnb.be
Deutsche Bundesbank	www.bundesbank.de
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	www.centralbank.ie
Bank of Greece	www.bankofgreece.gr
Banco de España	www.bde.es
Banque de France	www.banque-france.fr
Banca d'Italia	www.bancaditalia.it
Central Bank of Cyprus	www.centralbank.gov.cy
Banque centrale du Luxembourg	www.bcl.lu
Bank Centralita' Malta/Central Bank of Malta	www.centralbankmalta.org
De Nederlandsche Bank	www.dnb.nl
Oesterreichische Nationalbank	www.oenb.at
Banco de Portugal	www.bportugal.pt
Banka Slovenije	www.bsi.si
Suomen Pankki	www.bof.fi

BILAG II

Bilag II til retningslinje ECB/2000/7 ændres således:

1) Under I, nr. 6, litra f), erstattes første punktum af følgende:

»— modpartens tilladelse til at udøve aktiviteter i henhold til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2006/48/EF eller direktiv 2004/39/EF af 21. april 2004 om markeder for finansielle instrumenter, om ændring af Rådets direktiv 85/611/EØF, og 93/6/EØF samt Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/12/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 93/22/EØF (*), som de er gennemført i den pågældende af Eurosystemets medlemsstater, suspenderes eller tilbagekaldes, eller

(*) EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.»

2) Under I, nr. 6, litra h), erstattes første punktum af følgende:

»foranstaltninger, som angivet i artikel 30, 31, 33 og 34 i direktiv 2006/48/EF, træffes over for modparten, eller«.

3) Under I, nr. 6, indsættes i første afsnit følgende som litra p) til t):

»p) modparten er genstand for indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger truffet af Fællesskabet, der begrænser modpartens mulighed for anvendelse af sine midler, eller

q) modparten er genstand for indefrysning af midler og/eller andre foranstaltninger truffet af en medlemsstat i henhold til artikel 60, stk. 2, i traktaten, der begrænser modpartens mulighed for anvendelse af sine midler, eller

r) alle eller en væsentlig del af modpartens aktiver er indefrosset, omfattet af arrest eller udlæg eller noget andet skridt, som har til formål at beskytte offentlige interesser eller modpartens kreditorer, eller

s) alle eller en væsentlig del af modpartens aktiver er transporteret til en anden enhed, eller

t) enhver truende eller faktisk indtruffet begivenhed, hvis indtræden kan medføre misligholdelse af en modparts opfyldelse af sine forpligtelser i henhold til en ordning, som er indgået med det formål at gennemføre pengepolitiske operationer eller andre regler, der gælder for forholdet mellem modparten og en af centralbankerne i Eurosystemet.«

4) Under I, nr. 6, erstattes andet afsnit af følgende:

»Tilfælde a) og p) skal føre til automatisk konstatering af misligholdelse; tilfælde b), c) og q) kan føre til automatisk konstatering af misligholdelse; tilfælde d) til o) samt r) til t) kan ikke føre til automatisk konstatering af misligholdelse, men skal bero på et skøn (således at der kun konstateres misligholdelse som følge af en påkravsmeddelelse). En sådan påkravsmeddelelse kan give en »henstand« på maksimalt tre bankdage til at rette op på den pågældende situation. Ved misligholdelser, der beror på et skøn, bør bestemmelserne vedrørende anvendelsen af et sådant skøn foreskrive sikkerhed med hensyn til virkningen heraf.«

5) Under I, nr. 7, erstattes første afsnit af følgende:

»De relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, bør sikre, at den pågældende nationale centralbank i tilfælde af misligholdelse har ret til at gøre brug af følgende midler: suspension eller udelukkelse af modparten fra adgang til markedsoperationer; suspension eller udelukkelse af modparten fra adgang til Eurosystemets stående faciliteter; ophør af alle udestående aftager og transaktioner; eller fremskyndet forfald af fordringer, som endnu ikke er forfaldne eller er betingede. Herudover kan den nationale centralbank være berettiget til at gøre brug af følgende midler: anvende modpartens indskud i den nationale centralbank til at modregne fordringer hos den pågældende modpart; indstille opfyldelsen af forpligtelser over for modparten, indtil fordringen hos modparten er opfyldt; gøre krav på morarenter; eller gøre krav på erstatning for tab, der er lidt som følge af modpartens misligholdelse. De relevante kontraktmæssige eller lovgivningsmæssige bestemmelser, som anvendes af den nationale centralbank, bør desuden sikre, at den pågældende nationale centralbank i tilfælde af misligholdelse har ret til uden unødigt forsinkelse at realisere alle aktiver, der er stillet som sikkerhed og har ret til at realisere værdien af den ydede kredit, hvis modparten ikke omgående udligner sin negative saldo. Med henblik på at sikre den ensartede implementering af de pålagte foranstaltninger, kan ECB's Styrelsesråd træffe beslutning om de midler, der skal anvendes, herunder suspension eller udelukkelse af adgang til markedsoperationer eller til Eurosystemets stående faciliteter.«

6) Under II, under overskriften »Karakteristika fælles for alle tilbageførselsforretninger«, udgår fodnote 2 i nr. 15.

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE

af 11. december 2008

om ændring af retningslinje ECB/2006/16 om den retlige ramme for bogføring og regnskabsrapportering i Det Europæiske System af Centralbanker

(ECB/2008/21)

(2009/100/EF)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

- (4) De gældende regler om kapitalandele bør ændres for at afspejle muligheden for at håndtere omsættelige aktier som led i forvaltningen af ECB's valutareserver —

under henvisning til statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (herefter »ESCB-statuten«), særlig artikel 12.1, 14.3 og 26.4,

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Ændringer

under henvisning til bidrag fra Den Europæiske Centralbanks (ECB) Generelle Råd i henhold til ESCB statuttens artikel 47.2, andet og tredje led, og

Retningslinje ECB/2006/16 ændres således:

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Artikel 5, stk 2, affattes således:

- (1) Retningslinje ECB/2006/16 af 10. november 2006 om den retlige ramme for bogføring og regnskabsrapportering i Det Europæiske System af Centralbanker ⁽¹⁾ bør ændres for at afspejle politikafgørelser og markedsudviklingen.

»2. Værdipapirtransaktioner omfattende kapitalandele i fremmed valuta kan fortsat bogføres i overensstemmelse med kontant-/afviklingsprincippet. De relaterede påløbne renter, herunder over- og underkurs bogføres dagligt fra spotafviklingsdatoen.«

- (2) Eurosystemet har revideret sin politik vedrørende offentliggørelse af værdipapirtransaktioner med henblik på en øget gennemsigtighed omkring balancen. Som en del af denne ændrede politik, bør værdipapirer, som tidligere udgjorde finansielle anlægsaktiver, omklassificeres fra balanceposten »Andre finansielle aktiver« til den relevante post under overskriften »aktiver«, afhængig af udstederens hjemsted, valutadenominering, og hvorvidt værdipapirerne holdes til udløb. Desuden bør alle finansielle instrumenter, som er en del af en øremærket portefølje, omfattes af posten »Andre finansielle aktiver«.

- 2) Artikel 7 ændres således:

- a) Stk. 2 affattes således:

»2. Revalueringen af guld, valutainstrumenter, værdipapirer undtagen dem, der klassificeres som holdt-til-udløb og ikke-omsættelige værdipapirer, samt finansielle instrumenter såvel balanceførte som ikke-balanceførte, foretages på den kvartalsvise revalueringsdato ved anvendelse af middeldkurser og -priser. Dette er ikke til hinder for, at de rapporterende enheder kan foretage hyppigere revaluering af deres porteføljer til interne formål, forudsat at de i løbet af kvartalet kun indberetter poster i deres balance til transaktionsværdien.«

- (3) Retningslinje ECB/2006/16 indeholder ikke særlige regler vedrørende bogføring af renteswapsfutures, valutaswaps og aktiefutures. Disse instrumenter benyttes i øget omfang på de finansielle markeder og kan være relevante for forvaltningen af ECB's valutareserver. Medens renteswapsfutures regnskabsmæssigt bør behandles på samme måde som simple (plan vanilla) renteswaps, bør valutaswaps og aktiefutures behandles regnskabsmæssigt som rentefutures.

- b) Følgende indsættes som nyt stk 5:

»5. Værdipapirer, som er klassificeret som holdt-til-udløb og ikke-omsættelige værdipapirer, værdiansættes til det amortiserede anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse.«

⁽¹⁾ EUT L 348 af 11.12.2006, s. 1.

3) Artikel 8, stk 5, affattes således:

»5. Tilbageførselsforretninger, herunder forretninger med udlån af værdipapirer, udført under et automatisk værdipapirudlånsprogram, bogføres kun på balancen, hvis der er stillet kontant sikkerhed i hele forretningens løbetid i form af kontante midler på en konto hos den relevante nationale centralbank eller ECB.«

4) Artikel 9 ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. Denne artikel finder anvendelse på omsættelige kapitalandele, dvs. aktier eller aktieafdelinger (equity funds), uanset om forretningen udføres direkte af en rapporterende enhed eller dennes befuldmægtigede, bortset fra aktiviteter udført for pensionsfonde, kapitalandele, investering i dattervirksomheder eller betydelige interesser.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Kapitalandele i fremmed valuta og angivet under »andre aktiver« optages ikke som en del af den samlede valutaposition, men af en særlig valutabeholdning. Beregningen af valutagevinst eller -tab i tilknytning hertil kan ske enten på grundlag af netto gennemsnitlige anskaffelsespriser eller gennemsnitlige anskaffelsespriser.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Reguleringer af porteføljeinvesteringer foretages i overensstemmelse med artikel 7, stk. 2. Regulering foretages post for post. For aktieafdelinger (equity funds) foretages prisregulering på nettobasis, og ikke individuelt aktie-for-aktie. Der foretages ikke netting mellem forskellige aktier eller mellem forskellige aktieafdelinger (equity funds).«

d) Følgende indsættes som stk. 4 til 8:

»4. Transaktioner registreres på balancen til transaktionsprisen.

5. Mæglerkommission kan registreres enten som en transaktionsomkostning, som indregnes i aktivets pris, eller som en udgift i resultatopgørelsen.

6. Dividendebeløbet ved køb indregnes i anskaffelsesprisen for kapitalandele. På dividendedagen kan dividendebeløbet ved køb, så længe dividendebetalingen ikke er modtaget, behandles som en selvstændig post.

7. Periodeafgrænsning for dividende bogføres ikke ved udgangen af perioden, da den allerede er afspejlet i markedsprisen for aktierne, bortset fra kapitalandele, som noteres uden dividende.

8. Emissioner på basis af tegningsretter behandles som et selvstændigt aktiv på emissionstidspunktet. Anskaffelsesprisen opgøres med udgangspunkt i kapitalandelens eksisterende gennemsnitspris, nyanskaffelsens strike-pris og den forholdsmæssige andel af eksisterende og nye kapitalandele. Alternativt kan prisen for tegningsretten opgøres med udgangspunkt i værdien i markedet, kapitalandelens eksisterende gennemsnitspris og kapitalandelens markedspris før emissionen.«

5) Artikel 16 ændres således:

a) Overskriften affattes således:

»Artikel 16

Future kontrakter«

b) Stk. 1 affattes således:

»1. Future kontrakter bogføres på handelsdagen på ikke-balanceførte konti.«

6) Artikel 17, stk 3, affattes således:

»3. Renteswaps værdiansættes hver for sig og omregnes i givet fald til euro til spotkursen. Det henstilles, at urealiserede tab, der optages i resultatopgørelsen ultimo året, amortiseres i de følgende år, at amortisationen i forbindelse med renteswapsfutures begynder fra transaktionens valideringsdato og at amortisationen er lineær. Urealiserede revalueringsgevinster krediteres en revalueringskonto.«

7) Bilag II, IV og IX til retningslinje ECB/2006/16 ændres i overensstemmelse med bilaget til denne retningslinje.

*Artikel 2***Ikrafttræden**

Denne retningslinje træder i kraft den 31. december 2008.

*Artikel 3***Adressater**

Denne retningslinje finder anvendelse for alle centralbanker i Eurosystemet.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 11. december 2008.

For ECB's Styrelsesråd

Jean-Claude TRICHET

Formand for ECB

BILAG

Bilag II, IV og IX til retningslinje ECB/2006/16 ændres som følger:

1. Bilag II ændres således:

a) Der indsættes følgende definition:

»Øremærket portefølje: øremærkede investeringer opført på aktivsiden i balancen som modpostpulje bestående af værdipapirer, kapitalandele, tidsindskud og løbende konti, kapitalindskud og investeringer i datterselskaber. Den modsvarer en identificerbar post på passivsiden af balancen, uanset om der består nogen juridisk eller anden begrænsning.«

b) Definitionen af »finansielle anlægsaktiver« udgår.

c) Der indsættes følgende definition:

»Værdipapirer holdt-til-udløb: værdipapirer med faste eller beregnelige betalinger og fast løbetid, som den nationale centralbank har til hensigt at holde til udløb«

2. Tabellen benævnt »Aktiver« i Bilag IV erstattes af følgende:

»AKTIVER

Balancepost ⁽¹⁾		Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip	Anvendelsesstatus ⁽²⁾	
Aktiver					
1	1	Guld og tilgodehavender i guld	Fysisk guld, dvs. barrer, mønter, plader, klumper, i depot eller »undervejs«. Ikke-fysisk guld, såsom tilgodehavender på anfordringskonti i guld (kollektive konti), tidsindskud og tilgodehavender i guld fra følgende transaktioner: i) op- og nedklassificeringstransaktioner og ii) guldplacerings- og purity swaps, hvor der er en forskel på mere end én bankdag mellem frigørelse og modtagelse	Kursværdi	Obligatorisk
2	2	Tilgodehavender i udenlandsk valuta hos residerter uden for euroområdet	Tilgodehavender i udenlandsk valuta hos modparter uden for euroområdet, herunder internationale og supranationale institutioner og centralbanker uden for euroområdet		
2.1	2.1	Tilgodehavender hos Den Internationale Valutafond (IMF)	a) <i>Trækningsrettigheder inden for reservetranchen (netto)</i> Nationale kvoter fratrukket tilgodehavender i euro til rådighed for IMF. IMF-konto nr. 2 (eurokonto til administrationsomkostninger) kan enten indregnes i denne post eller opføres under posten »Forpligtelser i euro over for residerter uden for euroområdet«	a) <i>Trækningsrettigheder inden for reservetranchen (netto)</i> Nominal værdi, omregnet til markeds-kurs ultimo året	Obligatorisk

Balancepost ⁽¹⁾			Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip	Anvendelsesstatus ⁽²⁾
			b) <i>Særlige trækningsrettigheder</i> Beholdninger af særlige trækningsrettigheder (brutto) c) <i>Andre tilgodehavender</i> Generelle lånearrangementer (General Arrangements to Borrow), lån under særlige låneaftaler, lån inden for rammerne af Lånefacilitet til fattigdomsbegrænsning og vækst (Poverty Reduction and Growth Facility).	b) <i>Særlige trækningsrettigheder</i> Nominel værdi, omregnet til markeds-kurs ultimo året c) <i>Andre tilgodehavender</i> Nominel værdi, omregnet til markeds-kurs ultimo året	Obligatorisk Obligatorisk
2.2	2.2	Banktilgodehavender og værdipapirer, eksterne lån og andre eksterne aktiver	a) <i>Saldi i forhold til banker uden for euroområdet undtagen dem under aktivposten »Andre finansielle aktiver«</i> Anfordringskonti, tidsindskud, dag-til- dag indskud, omvendte repoforretninger. b) <i>Værdipapirinvesteringer uden for euroområdet, ikke medtaget under aktivposten »Andre finansielle aktiver«</i> Gældsbeviser og obligationer, veksler, ikke-rentebærende obligationer, penge-markedspapirer, kapitalandele holdt som andel af valutareserver, alle udstedt af residerter uden for euroområdet	a) <i>Tilgodehavender hos banker uden for euroområdet</i> Nominel værdi, omregnet til markeds-kurs b)i) <i>Omsættelige værdipapirer andre end dem, der er holdt-til-udløb</i> Markedspris og valutakurs Eventuel over- eller underkurs amortiseres b)ii) <i>Omsættelige værdipapirer klassificeret som holdt-til-udløb</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse og valutakurs Eventuel over- eller underkurs amortiseres b)iii) <i>Ikke-omsættelige værdipapirer</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse og valutakurs Eventuel over- eller underkurs amortiseres b)iv) <i>Omsættelige kapitalandele</i> Markedspris og valutakurs	Obligatorisk Obligatorisk Obligatorisk Obligatorisk

Balancepost ⁽¹⁾			Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip	Anvendelsesstatus ⁽²⁾
4.1	4.1	Banktilgodehavender, værdipapirer og lån	a) Tilgodehavender hos banker uden for euroområdet, ikke medtaget under aktivposten »Andre finansielle aktiver« Anfordringskonti, tidsindskud, dag-til-dag indskud. Omvendte repoforretninger i tilknytning til forvaltningen af værdipapirer i euro b) Værdipapirinvesteringer uden for euroområdet, ikke medtaget under aktivposten »Andre finansielle aktiver« Kapitalandele, gældsbeviser og obligationer, veksler, ikke-rentebærende obligationer, pengemarkedspapirer, alle udstedt af residerter uden for euroområdet c) Udlån uden for euroområdet uden for euroområdet, ikke medtaget under aktivposten »Andre finansielle aktiver« d) Værdipapirer udstedt af enheder uden for euroområdet, ikke medtaget under aktivposten »Andre finansielle aktiver« Værdipapirer udstedt af supranationale og internationale organisationer, f.eks. Den Europæiske Investeringsbank, uanset geografisk placering	a) Tilgodehavender hos banker uden for euroområdet Nominel værdi b)i) Omsættelige værdipapirer andre end dem, der er holdt-til-udløb Markedskurs Eventuel over- eller underkurs amortiseres b)ii) Omsættelige værdipapirer klassificeret som holdt-til-udløb Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres b)iii) Ikke-omsættelige værdipapirer Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres b)iv) Omsættelige kapitalandele Markedspris c) Lån uden for euroområdet Udlån til nominel værdi d)i) Omsættelige værdipapirer andre end dem, der er holdt-til-udløb Markedspris Eventuel over- eller underkurs amortiseres	Obligatorisk Obligatorisk Obligatorisk Obligatorisk Obligatorisk Obligatorisk

Balancepost ⁽¹⁾			Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip	Anvendelsesstatus ⁽²⁾
				d)ii) <i>Omsættelige værdipapirer klassificeret som holdt-til-udløb</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres	Obligatorisk
				d)iii) <i>Ikke-omsættelige værdipapirer</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres	Obligatorisk
4.2	4.2	Tilgodehavender opstået i forbindelse med kreditfaciliteten under ERM II	Udlån i overensstemmelse med ERM II-betingelserne	Nominel værdi	Obligatorisk
5	5	Udlån i euro til kreditinstitutter i euroområdet i forbindelse med pengepolitiske operationer	Post 5.1 til 5.5: Forretninger i overensstemmelse med de pengepolitiske instrumenter, der er beskrevet i bilag I til retningslinje ECB/2000/7 af 31. august 2000 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer ⁽³⁾		
5.1	5.1	Primære markedsoperationer	Regelmæssige likviditetstilførende tilbageførselsforretninger, der udføres ved ugentlige auktioner, som regel med en løbetid på en uge	Nominel værdi eller repo-pris	Obligatorisk
5.2	5.2	Langfristede markedsoperationer	Regelmæssige likviditetstilførende tilbageførselsforretninger, der udføres ved månedlige auktioner, som regel med en løbetid på tre måneder	Nominel værdi eller repo-pris	Obligatorisk
5.3	5.3	Finjusterende markedsoperationer	Tilbageførselsforretninger, der udføres ad hoc til finjusteringsformål	Nominel værdi eller repo-pris	Obligatorisk
5.4	5.4	Strukturelle tilbageførselsforretninger	Tilbageførselsforretninger, der justerer Eurosystemets strukturelle stilling i forhold til den finansielle sektor	Nominel værdi eller repo-pris	Obligatorisk
5.5	5.5	Marginal udlånsfacilitet	Facilitet, som modparter kan anvende til at opnå dag-til-dag likviditet til en forud fastsat rente mod godkendt sikkerhed (stående facilitet)	Nominel værdi eller repo-pris	Obligatorisk

Balancepost ⁽¹⁾			Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip	Anvendelsesstatus ⁽²⁾
5.6	5.6	Udlån i forbindelse med marginbetalinger	Supplerende udlån til kreditinstitutter i forbindelse med værdistigninger i underliggende aktiver, stillet til rådighed mod lån til disse kreditinstitutter	Nominel værdi eller pris	Obligatorisk
6	6	Andre tilgodehavender i euro hos kreditinstitutter i euroområdet	Anfordringskonti, tidsindskud, dag-til-dag indskud, omvendte repoforretninger i tilknytning til forvaltningen af værdipapirbeholdninger under aktivposten »værdipapirer i euro fra resider i euroområdet«, herunder transaktioner i forbindelse med omdannelsen af euroområdets tidligere reserver i fremmed valuta og andre tilgodehavender. Korrespondentkonti i ikke-indenlandske kreditinstitutter i euroområdet. Andre tilgodehavender og operationer, som ikke angår Eurosystemets pengepolitiske operationer. Alle tilgodehavender hidrørende fra pengepolitiske operation, som er påbegyndt af en national centralbank før deltagelse i Eurosystemet.	Nominel værdi eller anskaffelsespris	Obligatorisk
7	7	Værdipapirer i euro udstedt af resider i euroområdet	Værdipapirer, ikke medtaget under aktivpost »Andre finansielle aktiver«: Kapitalandele, gældsbeviser og obligationer, veksler, ikke-rentebærende obligationer og pengeomarkedspapirer holdt direkte, herunder offentlige gældsinstrumenter fra tiden før ØMU i euro; ECB-gældsbeviser købt til finjusteringsformål	i) <i>Omsættelige værdipapirer andre end dem, der er holdt-til-udløb</i> Markedspris Eventuel over- eller underkurs amortiseres ii) <i>Omsættelige værdipapirer klassificeret som holdt-til-udløb</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres iii) <i>Ikke-omsættelige værdipapirer</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Overkurser/underkurser amortiseres iv) <i>Omsættelige kapitalandele</i> Markedspris	Obligatorisk Obligatorisk Obligatorisk Obligatorisk

Balancepost ⁽¹⁾			Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip	Anvendelsesstatus ⁽²⁾
8	8	Offentlig forvaltning og service — gæld i euro	Tilgodehavender hos den offentlige sektor, opstået i tiden før ØMU (ikke-omsættelige værdipapirer, lån)	Indskud/lån til nominel værdi, ikke-omsættelige værdipapirer til anskaffelsespris	Obligatorisk
—	9	Intra-Eurosystem tilgodehavender ⁺			
—	9.1	Kapitalinteresser i ECB⁺	Kun en balancepost for nationale centralbanker Den enkelte nationale centralbanks kapitalindskud i ECB i henhold til traktaten og den respektive fordelingsnøgle samt bidrag i henhold til artikel 49.2 i statuten	Anskaffelsespris	Obligatorisk
—	9.2	Tilgodehavender svarende til overførslen af valutareserve⁺	Kun en balancepost for nationale centralbanker Euro-denominerede tilgodehavender hos ECB vedrørende initiale og yderligere overførsel af valutareserver i henhold til traktatens bestemmelser	Nominel værdi	Obligatorisk
—	9.3	Tilgodehavender i tilknytning til egenveksler til støtte for udstedte ECB-gældsbeviser ⁺	Kun en ECB-balancepost. Egenveksler udstedt af nationale centralbanker i henhold til back-to-back-aftalen i forbindelse med ECB-gældsbeviser	Nominel værdi	Obligatorisk
—	9.4	Andre tilgodehavender i forbindelse med fordeling af eurosedler i Eurosystemet (netto) ⁺ (*)	For de nationale centralbanker: nettotilgodehavender i forbindelse med anvendelse af seddelfordelingsnøglen, herunder ECB's udstedelse af sedler i forbindelse med intra-Eurosystem tilgodehavender, kompensationsbeløbet og dets balancemæssige regnskabsposter, som defineret i afgørelse ECB/2001/16 om fordelingen af de deltagende medlemsstaters nationale centralbankers monetære indtægter fra regnskabsåret 2002. For ECB: tilgodehavender i forbindelse med ECB's udstedelse af sedler i henhold til afgørelse ECB/2001/15	Nominel værdi	Obligatorisk

Balancepost ⁽¹⁾			Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip	Anvendelsesstatus ⁽²⁾
—	9.5	Andre tilgodehavender i Eurosystemet (netto) ⁺	Nettoposition for følgende delposter: a) Nettotilgodehavender opstået i forbindelse med saldi på TARGET2-konti og korrespondentkonti hos nationale centralbanker, dvs. nettotallet for tilgodehavender og forpligtelser — jf. også passivposten »Andre forpligtelser inden for Eurosystemet (netto)« b) Tilgodehavende som skyldes differencen mellem de monetære indtægter, der sammenlægges og fordeles kun af betydning for perioden mellem bogføring af monetære indtægter som led i årsafslutningen, og afviklingen på sidste forretningsdag i januar hvert år. c) Andre intra-Eurosystemforpligtelser, som kan opstå, herunder foreløbig fordeling til de nationale centralbanker af ECB's indtægt fra eurosedler (*)	a) Nominel værdi b) Nominel værdi c) Nominel værdi	Obligatorisk Obligatorisk Obligatorisk
9	10	Poster under afvikling	Afviklingskonti (tilgodehavender), herunder checks under inkasso	Nominel værdi	Obligatorisk
9	11	Andre aktiver			
9	11.1	Mønter fra euroområdet	Euromønter hvis en national centralbank ikke retligt er udsteder	Nominel værdi	Obligatorisk
9	11.2	Materielle og immaterielle anlægsaktiver	Grunde og bygninger, møbler og udstyr, herunder computere og relateret hardware, software.	Anskaffelsespris minus afskrivninger Afskrivningssatser: — Computere og relateret hardware/software og køretøjer: 4 år — Udstyr, møbler og inventar: 10 år — Bygninger og kapitaliserede større ombygninger: 25 år Kapitalisering af omkostninger: Grænse (under 10 000 EUR ekskl. Moms: ingen kapitalisering)	Anbefalet

Balancepost ⁽¹⁾			Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip	Anvendelsesstatus ⁽²⁾
9	11.3	Andre finansielle aktiver	— Kapitalinteresser og investeringer i datterselskaber, værdipapirer holdt af strategiske/politiske grunde — Værdipapirer inkl. kapitalandele, og andre finansielle instrumenter og saldi, inkl. tidsindskud og løbende konti holdt som en øremærket portefølje — Omvendte genkøbsforretninger med kreditinstitutter i tilknytning til forvaltningen af værdipapirbeholdninger under denne post	a) <i>Omsættelige kapitalandele</i> Markedsværdi	Anbefalet
				b) <i>Kapitalinteresser og illikvid aktiekapital og andre kapitalandele holdt som varige investeringer</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse	Anbefalet
				c) <i>Kapitalindskud i datterselskaber eller betydelige interesser</i> Formue netto	Anbefalet
				d) <i>Omsættelige værdipapirer andre end dem, der er holdt-til-udløb</i> Markedspris Eventuel over- eller underkurs amortiseres	Anbefalet
				e) <i>Omsættelige værdipapirer klassificeret som holdt-til-udløb eller holdt som en varig investering</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres	Anbefalet
				f) <i>Ikke-omsættelige værdipapirer</i> Anskaffelsespris med forbehold for værdiforringelse Eventuel over- eller underkurs amortiseres	Anbefalet
				g) <i>Tilgodehavender hos banker og udlån</i> Nominal værdi omregnet til valutakurs, hvis saldi/lån er denomineret i fremmed valuta	Anbefalet

Balancepost ⁽¹⁾			Kategorisering af indholdet af balanceposterne	Værdiansættelsesprincip	Anvendelsesstatus ⁽²⁾
9	11.4	Revalueringsdifferencer på ikke-balanceførte instrumenter	Resultater af værdiregulering af valutaterminsforretninger, valutaswaps, renteswaps, FRA'er, terminsforretninger i værdipapirer, spotforretninger i fremmed valuta fra handelsdagen til afviklingsdagen	Nettoposition mellem termin og spot, til valutakursen	Obligatorisk
9	11.5	Periodeafgrænsningsposter og forudbetalte omkostninger	Indtægter, som ikke er forfalden til betaling i, men som vedrører indberetningsperioden. Forudbetalte omkostninger og betalte påløbne renter (dvs. renter købt sammen med et værdipapir)	Nominel værdi, valuta omregnet til markedskurs	Obligatorisk
9	11.6	Øvrige poster	Forskud, lån og andre mindre poster. Revaluerings-interimskonto (kun balancepost i løbet af året: urealiserede tab på revalueringsdatoer i løbet af året, som ikke dækkes af de respektive revalueringskonti under passivposten »Revalueringskonti«). Lån på forvaltningsbasis. Investeringer i forbindelse med kunders deponering af guld. Mønter i nationale euroområde-valutaeenheder. Løbende udgifter (akkumuleret nettootab), foregående års tab før dækning Netto pensionsaktiver	Nominel værdi eller anskaffelsespris <i>Revalueringsinterimkonti</i> Revalueringsdifference mellem gennemsnitlig anskaffelsespris og markedsværdi, valuta omregnet til markedskurs. <i>Investering baseret på kunders deponering af guld</i> Markedsværdi	Anbefalet <i>Revalueringsinterimkonti:</i> obligatorisk <i>Investering baseret på kunders deponering af guld:</i> obligatorisk
—	12	Årets tab		Nominel værdi	Obligatorisk

⁽¹⁾ Nummereringen i den første kolonne vedrører de balanceformater, der er angivet i bilag V, VI og VII (ugentlige balancer og Eurosystemets konsoliderede årsbalance). Nummereringen i den anden kolonne vedrører balanceformatet i bilag VIII (årsbalance for en centralbank). Poster markeret med »+« konsolideres i Eurosystemets ugentlige balancer.

⁽²⁾ De regler for sammensætning og værdiansættelse, der er angivet i dette bilag, betragtes som obligatoriske for ECB's regnskaber og for alle aktiver og passiver i de nationale centralbankers regnskaber, som er væsentlige for Eurosystem-formål, dvs. væsentlige for Eurosystemets operationer.

⁽³⁾ EFT L 310 af 11.12.2000, s. 1.

3. I Bilag IX erstattes udtrykket »Overførsel til/fra hensættelser til dækning af valutakurs- og prisrisici« i første kolonne i tabellen under punkt 2.3 af: »Overførsel til/fra hensættelser til dækning af valutakurs-, rente- og guldprisrisici«.

DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS RETNINGSLINJE

af 20. januar 2009

om ændring af retningslinje ECB/2000/7 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer

(ECB/2009/1)

(2009/101/EF)

STYRELSESRÅDET FOR DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 105, stk. 2, første led,

under henvisning til artikel 12.1 og 14.3 i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt »ESCB statuten«), særlig artikel 12.1 og 14.3, sammenholdt med artikel 3.1, første led, artikel 18.2 og artikel 20, første afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Til indførelse af en fælles pengepolitik kræves definition af de instrumenter og procedurer, der skal anvendes af Eurosystemet bestående af de nationale centralbanker i de medlemsstater, der har indført euroen (i det følgende benævnt »de deltagende medlemsstater«), og Den Europæiske Centralbank (ECB), således at denne politik kan gennemføres på en ensartet måde i de deltagende medlemsstater.
- (2) Under hensyntagen til den seneste udvikling i markedet for værdipapirer af *asset-backed*-typen er det nødvendigt at foretage visse ændringer i definitionen og gennemførelse af Eurosystemets fælles pengepolitik. Det er især nødvendigt at ændre rating-kravene i forbindelse med værdipapirer af *asset-backed*-typen og at udelukke visse kategorier af sådanne værdipapirer fra anvendelse i Eurosystemets låneoperationer for at overholde kravet i artikel 18.1 i ESCB-statuten om, at lånetransaktioner med kreditinstitutter og andre markedsdeltagere skal ydes mod passende sikkerhed.
- (3) En af de foranstaltninger til risikokontrol, som kan anvendes af Eurosystemet for at sikre en passende risikobeskyttelse af Eurosystemet i overensstemmelse med artikel 18.1 i ESCB-statuten er indførelse af begrænsninger med hensyn til udstedere eller aktiver anvendt som sikkerhed. For at beskytte Eurosystemets krediteks-

ponering er det nødvendigt at begrænse udstederkoncentration i forbindelse med brug af udækkede bankobligationer som sikkerhed —

VEDTAGET FØLGENDE RETNINGSLINJE:

Artikel 1

Ændringer til bilag I

Bilag I til retningslinje ECB/2000/7 af 31. august 2000 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer ⁽¹⁾ ændres i overensstemmelse med bilaget til denne retningslinje.

Artikel 2

Verifikation

De nationale centralbanker skal senest den 30. januar 2009 fremsende meddelelse til ECB om, hvilke tekster og midler de vil anvende for at efterkomme denne retningslinje.

Artikel 3

Ikrafttræden

Denne retningslinje træder i kraft den 20. januar 2009. Artikel 1 finder anvendelse fra den 1. marts 2009.

Artikel 4

Adressater

Denne retningslinje er rettet til de deltagende medlemsstaters nationale centralbanker.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 20. januar 2009.

For ECB's Styrelsesråd

Jean-Claude TRICHET

Formand for ECB

⁽¹⁾ EFT L 310 af 11.12.2000, s. 1.

BILAG

Bilag I til retningslinje ECB/2000/7 ændres således:

1) I kapitel 6.2.1 erstattes under overskriften »Aktivtype«, punkt c) i fjerde afsnit med følgende:

»c) De må ikke bestå — helt eller delvist, aktuelt eller potentielt — af credit-linked-notes eller tilsvarende fordringer som følge af kreditoverførelse ved hjælp af kreditderivater eller trancher af andre værdipapirer af *asset-backed*-typen (*) Værdipapirer af *asset-backed*-typen, som er udstedt før den 1. marts 2009, er undtaget fra kravet om ikke at måtte bestå af trancher af andre værdipapirer af *asset-backed*-typen indtil den 1. marts 2010.

(*) Dette krav udelukker ikke værdipapirer af *asset-backed*-typen, såfremt udstedelsesstrukturen omfatter to *special-purpose vehicles* og betingelsen om »egentligt salg« er opfyldt vedrørende disse *special-purpose vehicles* således, at de gældsinstrumenter, der er udstedt af det andet *special-purpose vehicle* direkte eller indirekte har sikkerhed i den oprindelige pulje af aktiver uden opdeling i trancher. Desuden omfatter begrebet trancher i andre værdipapirer af *asset-backed*-typen ikke dækkede obligationer, som er omfattet af artikel 22, stk. 4, i Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EFT L 375 af 31.12.1985, s. 3).«;

2) I kapitel 6.3.1, femte afsnit, indsættes som tredje punktum:

»For værdipapirer af *asset-backed*-typen, der udstedes efter den 1. marts 2009, defineres Eurosystemets krav om høj kreditstandard som en »AAA« kreditvurdering ved udstedelsen, med en mindste grænseværdi for kreditkvalitet i værdipapirets løbetid på »single A«-kreditvurderingsniveau (*).

(*) »AAA« betyder en rating på lang sigt på »AAA« hos Fitch, Standard & Poor's eller DBRS eller »Aaa« hos Moody's.«;

3) I kapitel 6.4.2 indsættes i første afsnit følgende som tredje led :

»— Eurosystemets begrænser anvendelsen af udækkede bankobligationer, der er udstedt af en udsteder eller en anden enhed, hvor der forekommer en snæver forbindelse til udsteder i henhold til de retlige betingelser, der er angivet i kapitel 6.2.3. Udækkede bankobligationer, der er udstedt af en enkelt udsteder eller en enhed, hvor der forekommer en snæver forbindelse til udsteder, kan kun anvendes som sikkerhed af en modpart for så vidt værdien, som Eurosystemet har tildelt en sådan sikkerhed, efter anvendelse af haircuts ikke overstiger 10 % af den samlede værdi af de sikkerheder, som modparten har stillet, efter anvendelse af haircuts. Denne begrænsning gælder ikke for udækkede bankobligationer, som er garanteret af en enhed inden for den offentlige sektor, der har ret til at opkræve skatter, eller hvis værdien efter haircuts af de udækkede bankobligationer nævnt ovenfor ikke overstiger 50 millioner EUR. Udækkede bankobligationer, der er stillet som sikkerhed i Eurosystemet indtil den 20. januar 2009, er ikke omfattet af denne begrænsning indtil den 1. marts 2010. I tilfælde af en fusion mellem to eller flere udstedere af udækkede bankobligationer eller skabelse af snævre forbindelser mellem sådanne udstedere, behandles disse udstedere ikke som en udstedergruppe i relation til denne begrænsning før efter et år efter tidspunktet for fusionen eller etableringen af en snæver forbindelse.«

4) I kapitel 6.4.1 erstattes boks 7 af følgende:

»BOKS 7

Risikostyringsinstrumenter

Eurosystemet anvender følgende risikostyringsinstrumenter:

— *Haircuts*

Eurosystemet anvender »haircuts« ved værdiansættelse af underliggende aktiver. Det indebærer, at værdien af det underliggende aktiv beregnes som aktivets kursværdi minus en vis procentdel (haircut).

— *Variationsmarginer (tilpasning til markedsværdi)*

Eurosystemet kræver, at kursværdien af de underliggende aktiver i likviditetstilførende tilbageførselsforretninger efter fradrag af haircut holdes på et bestemt niveau. Det indebærer, at hvis de underliggende aktivers værdi, målt regelmæssigt, falder under et bestemt niveau, vil den nationale centralbank pålægge modparten at levere yderligere aktiver eller kontanter (dvs. den foretager et margin call). Tilsvarende returneres overskydende aktiver eller kontanter til modparten, hvis de underliggende aktivers værdi efter en genberegning ligger over et bestemt niveau. (De relevante beregninger i forbindelse med margin calls er beskrevet i boks 8).

— *Begrænsninger i brugen af udækkede bankobligationer*

Eurosystemet anlægger begrænsninger for brugen af udækkede bankobligationer, som beskrevet i kapitel 6.4.2.

Eurosystemet kan også når som helst, det er nødvendigt, anvende følgende risikostyringsinstrumenter for at sikre passende risikobeskyttelse af Eurosystemet i overensstemmelse med ESCB-statutens artikel 18.1:

— *Initialmarginer*

Eurosystemet kan anvende initialmarginer i de likviditetstilførende tilbageførselsforretninger. Det indebærer, at modparterne skal levere underliggende aktiver, hvis værdi mindst svarer til den likviditet, som Eurosystemet stiller til rådighed, plus initialmarginen.

— *Begrænsninger i forbindelse med udstedere/debitorer eller garantier*

Eurosystemet kan anvende supplerende begrænsninger for eksponering i forhold til udstedere/debitorer/eller garantier ud over dem, der gælder for udækkede bankobligationer. Sådanne rammer kan også anvendes i forhold til specifikke modparter, især hvis der synes at være en høj grad af sammenfald mellem modpartens kreditkvalitet og kreditkvaliteten på de aktiver, som modparten stiller som sikkerhed.

— *Yderligere garantier*

Eurosystemet kan kræve yderligere garantier af økonomisk velfunderede enheder for at acceptere visse aktiver.

— *Udelukkelse*

Eurosystemet kan ekskludere visse aktiver fra anvendelse i sine pengepolitiske operationer. Sådanne rammer kan også anvendes i forhold til specifikke modparter, især hvis der synes at være en høj grad af sammenfald mellem modpartens kreditkvalitet og kreditkvaliteten på de aktiver, som modparten stiller som sikkerhed.»

5) Tabellen i appendiks 5 erstattes af følgende:

»EUROSYSTEMETS WEBSTEDER

Centralbank	Websted
Den Europæiske Centralbank	www.ecb.europa.eu
Nationale Bank van België/Banque Nationale de Belgique	www.nbb.be eller www.bnb.be
Deutsche Bundesbank	www.bundesbank.de
Central Bank and Financial Services Authority of Ireland	www.centralbank.ie
Bank of Greece	www.bankofgreece.gr
Banco de España	www.bde.es
Banque de France	www.banque-france.fr
Banca d'Italia	www.bancaditalia.it
Central Bank of Cyprus	www.centralbank.gov.cy
Banque centrale du Luxembourg	www.bcl.lu
Bank Centrali ta' Malta/Central Bank of Malta	www.centralbankmalta.org
De Nederlandsche Bank	www.dnb.nl
Österreichische Nationalbank	www.oenb.at
Banco de Portugal	www.bportugal.pt
Národná banka Slovenska	www.nbs.sk
Banka Slovenije	www.bsi.si
Suomen Pankki	www.bof.fi

IV

(Øvrige retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS AFGØRELSE

Nr. 94/06/KOL

af 19. april 2006

om 57. ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN ⁽¹⁾ HAR —

UNDER HENVISNING TIL aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽²⁾, særlig artikel 61-63 og protokol nr. 26 til aftalen,

UNDER HENVISNING TIL aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en Tilsynsmyndighed og en Domstol ⁽³⁾, særlig artikel 24 og artikel 5, stk. 2, litra b), og artikel 1 i del I i protokol nr. 3 til aftalen,

I BETRAGTNING AF, at Tilsynsmyndigheden i henhold til tilsyns- og domstolsaftalens artikel 24 skal gennemføre EØS-aftalens bestemmelser om statsstøtte,

I BETRAGTNING AF, at Tilsynsmyndigheden i henhold til tilsyns- og domstolsaftalens artikel 5, stk. 2, litra b), skal udsende meddelelser eller retningslinjer om spørgsmål omfattet af EØS-aftalen, når det udtrykkeligt er fastsat i tilsyns- og domstolsaftalen, eller når Tilsynsmyndigheden finder det nødvendigt,

UNDER HENVISNING TIL de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte ⁽⁴⁾, som Tilsynsmyndigheden vedtog den 19. januar 1994 ⁽⁵⁾,

I BETRAGTNING AF, at Tilsynsmyndigheden i overensstemmelse med punkt II — »ALMINDELIGE BESTEMMELSER« — i slutningen af bilag XV til EØS-aftalen efter høring af Europa-Kommissionen skal vedtage retsakter svarende til de af Europa-Kommissionen vedtagne,

I BETRAGTNING AF, at Europa-Kommissionen har udsendt Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽⁶⁾ om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, som erstatter Kommissionens henstilling 96/280/EF ⁽⁷⁾,

I BETRAGTNING AF, at det tidligere kapitel 10 i statsstøtteretningslinjerne, som inkorporerede Kommissionens henstilling 96/280/EF, blev slettet af EFTA-Tilsynsmyndigheden ved afgørelse nr. 198/03/KOL af 5. november 2003 ⁽⁸⁾ fordi den nye definition af SMV, som blev fastlagt i den nye kommissionshenstilling 2003/361/EF, også var blevet inkorporeret i bilaget til en ny gruppefritagelsesforordning for statsstøtte til SMV ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ I det følgende »Tilsynsmyndigheden«.

⁽²⁾ I det følgende »EØS-aftalen«.

⁽³⁾ I det følgende »tilsyns- og domstolsaftalen«.

⁽⁴⁾ Den samling af meddelelser, retningslinjer osv., som Tilsynsmyndigheden har vedtaget herom, benævnes herefter »statsstøtteretningslinjerne«.

⁽⁵⁾ Den oprindelige udgave er offentliggjort i EFT L 231 af 3.9.1994, s. 1, og i EØS-tillæg nr. 32 af samme dato. En opdateret udgave af statsstøtteretningslinjerne findes på Tilsynsmyndighedens netsted: www.eftasurv.int

⁽⁶⁾ EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36.

⁽⁷⁾ EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4.

⁽⁸⁾ EUT L 120 af 12.5.2005, s. 39.

⁽⁹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 364/2004 (EUT L 63 af 28.2.2004, s. 22). Begge forordninger er nu blevet inkorporeret i afsnit 1f i bilag XV til EØS-aftalen ved Det Blandede Udvalgs afgørelse nr. 88/2002 (EFT L 266 af 3.10.2002, s. 56, og EØS-tillæg nr. 49 af 3.10.2002, s. 42) og Det Blandede Udvalgs afgørelse nr. 131/2004 (EUT L 64 af 10.3.2005, s. 67, og EØS-tillæg nr. 12 af 10.3.2005, s. 49).

I BETRAGTNING AF at definitionen på SMV tjener som et generelt referencegrundlag for statsstøttereigningslinjerne, der indeholder adskillige henvisninger til definitionen af SMV, finder Tilsynsmyndigheden det hensigtsmæssigt at inkorporere den nye definition af SMV, der er fastlagt i den nye kommissionshenstilling 2003/361/EF, i statsstøttereigningslinjerne,

I BETRAGTNING AF, at definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder i den nye kommissionshenstilling 2003/361/EF derfor bør indføjes i statsstøttereigningslinjerne i et nyt kapitel 10,

I BETRAGTNING AF at andre kapitler i statsstøttereigningslinjerne henviser til den tidligere definition af små og mellemstore virksomheder, der var indeholdt i det tidligere kapitel 10, og derfor bør ændres, således at der herefter henvises til den nye definition af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder,

UNDER HENVISNING TIL , at Tilsynsmyndigheden har hørt Europa-Kommissionen angående inkorporeringen af Kommissionens henstilling 2003/361/EF i statsstøttereigningslinjerne,

UNDER HENVISNING TIL at Tilsynsmyndigheden har hørt EFTA-staterne herom i breve til Island, Liechtenstein og Norge af 7. februar 2006 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Tilsynsmyndighedens statsstøttereigningslinjer ændres ved indføjeelse af et nyt kapitel 10 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder. Det nye kapitel 10 er knyttet som bilag til denne afgørelse og udgør en integrerende del heraf. De andre kapitler i statsstøttereigningslinjerne, hvori

der henvises til den tidligere definition af små og mellemstore virksomheder, der fandtes i det tidligere kapitel 10, ændres, således at der herefter henvises til den nye definition af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, der er fastlagt i Kommissionens henstilling 2003/361/EF.

Det nye kapitel 10 finder anvendelse med virkning fra Tilsynsmyndighedens vedtagelse af denne afgørelse.

Artikel 2

EFTA-staterne underrettes herom ved et brev vedlagt en udskrift af denne afgørelse samt det nye kapitel 10 til Tilsynsmyndighedens statsstøttereigningslinjer, der findes i bilaget.

Artikel 3

Europa-Kommissionen underrettes i overensstemmelse med litra d) i protokol nr. 27 til EØS-aftalen ved fremsendelse af en udskrift af denne afgørelse og det nye kapitel 10 i Tilsynsmyndighedens statsstøttereigningslinjer, der findes i bilaget hertil.

Artikel 4

Denne afgørelse og bilaget hertil offentliggøres i EØS-delen af og EØS-tillægget til *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. april 2006.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Bjørn T. GRYDELAND
Formand

Kurt JAEGER
Medlem af kollegiet

BILAG

»10. STØTTE TIL MIKROVIRKSOMHEDER, SMÅ OG MELLEMSTORE VIRKSOMHEDER (SMV)

10.1 Indledning

- (1) Kommissionens henstilling 96/280/EF ⁽¹⁾ om definitionen af små og mellemstore virksomheder var inkorporeret i det tidligere kapitel 10. På grund af en række fortolkningsproblemer ved anvendelsen af Kommissionens henstilling 96/280/EF og i lyset af indkomne bemærkninger fra virksomheder blev det nødvendigt at foretage en række ændringer i Kommissionens henstilling 96/280/EF. For klarhedens skyld traf Kommissionen imidlertid i stedet for beslutning om at erstatte Kommissionens henstilling 96/280/EF med en ny kommissionshenstilling, henstilling 2003/361/EF indeholdende en ny definition af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (i det følgende »SMV«).
- (2) EFTA-Tilsynsmyndigheden slettede det tidligere kapitel 10 (som inkorporerede Kommissionens henstilling 96/280/EF) ved afgørelse nr. 198/03/KOL af 5. november 2003 ⁽²⁾ fordi den nye definition af SMV, der er fastlagt i Kommissionens nye henstilling 2003/361/EF, også var blevet inkorporeret i bilaget til en ny gruppefritagelsesforordning for statsstøtte til SMV ⁽³⁾.
- (3) I betragtning af, at definitionen på SMV tjener som et generelt referencegrundlag for statsstøtteretningslinjerne, der indeholder adskillige henvisninger til definitionen af SMV, finder Tilsynsmyndigheden det imidlertid hensigtsmæssigt at inkorporere den nye definition af SMV, der er fastlagt i den nye kommissionshenstilling 2003/361/EF, i statsstøtteretningslinjerne. Den nye definition af SMV, der er fastlagt i Kommissionens henstilling 2003/361/EF ⁽⁴⁾, inkorporeres derfor i dette nye kapitel 10..
- (4) Det bør præciseres, at i overensstemmelse med
 - i) EF-traktatens artikel 48, 81 og 82, som fortolket af De Europæiske Fællesskabers Domstol, og
 - ii) EØS-aftalens artikel 34, 53 og 54, som fortolket af EFTA-Domstolen og De Europæiske Fællesskabers Domstolomfatter begrebet virksomhed ethvert foretagende, uanset dets retlige form, der udøver en økonomisk aktivitet, herunder især foretagender, der i form af enkeltmandsvirksomheder eller familievirksomheder udøver en håndværksmæssig aktivitet eller andre aktiviteter, samt personselskaber eller foreninger, som regelmæssigt udøver en økonomisk aktivitet.
- (5) Kriteriet om antallet af beskæftigede personer (herefter »kriteriet om antallet af beskæftigede«) er uden tvivl fortsat et af de vigtigste, og det må betragtes som hovedkriteriet, men det er nødvendigt at indføre et supplerende finansielt kriterium for at tage højde for en virksomheds reelle betydning, dens resultater og dens stilling i forhold til konkurrenterne. Det er imidlertid ikke ønskeligt at indføre omsætningen som det eneste finansielle kriterium, navnlig fordi virksomheder inden for handels- og distributionssektoren ifølge deres natur har en større omsætning end fremstillings-sektoren. Omsætningskriteriet bør således kombineres med den samlede balance, som afspejler en virksomheds generelle økonomiske formåen, idet der dog skal være mulighed for, at et af disse to kriterier kan overskrides.
- (6) Tærsklerne for omsætningen vedrører virksomheder med meget forskellige økonomiske aktiviteter. For ikke i urimelig grad at begrænse fordelene ved at anvende definitionen bør der foretages en ajourføring, hvor der tages hensyn til både pris- og produktivitetsudviklingen.
- (7) Med hensyn til tærsklerne for den samlede balance er der, medmindre der foreligger nye forhold, god grund til at holde fast ved den fremgangsmåde, i henhold til hvilken der på tærsklerne for omsætningen anvendes en koefficient, der beregnes på grundlag af det eksisterende statistiske forhold mellem disse to variabler. Den statistiske udvikling medfører en øget stigning i tærsklen for omsætningen. Denne udvikling har været forskellig alt efter virksomhedernes størrelseskategori, og koefficienten bør derfor tilpasses, således at man i videst mulige omfang afspejler den økonomiske udvikling og ikke stiller mikrovirksomhederne og de små virksomheder ugunstigt i forhold til de mellemstore virksomheder. For mikrovirksomheder og små virksomheder er koefficienten meget tæt på 1. Af hensyn til forenklingen bør der derfor for disse kategorier vælges samme værdi for tærsklen for omsætningen og tærsklen for den samlede balance.

⁽¹⁾ Kommissionens henstilling 96/280/EF (EFT L 107 af 30.4.1996, s. 4).

⁽²⁾ Kollegiets beslutning nr. 198/03/KOL af 5. november 2003 (EUT L 120 af 12.5.2005, s. 39).

⁽³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33), som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 364/2004 af 25. februar 2004 (EUT L 63 af 28.2.2004, s. 22). Begge forordninger er nu blevet inkorporeret i afsnit 1f i bilag XV til EØS-aftalen ved Det Blandede Udvalgs afgørelse nr. 88/2002 (EFT L 266 af 3.10.2002, s. 56, og EØS-tillæg nr. 49 af 3.10.2002, s. 42) og Det Blandede Udvalgs afgørelse nr. 131/2004 (EUT L 64 af 10.3.2005, s. 67, og EØS-tillæg nr. 12 af 10.3.2005, s. 49).

⁽⁴⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

- (8) Mikrovirksomheder — som er en kategori af små og mellemstore virksomheder, der har særlig betydning for udvikling af iværksætterånd og jobskabelse — bør også defineres bedre.
- (9) For bedre at forstå de økonomiske realiteter for SMV'er og for fra denne kategori at få udskilt de grupper af virksomheder, hvis økonomiske magt overstiger en SMV's økonomiske magt, bør man sondre mellem, om de er uafhængige, om de har kapitalinteresser, som ikke medfører en bestemmende indflydelse (partnervirksomheder), eller om de er tilknyttet andre virksomheder. Den kapitalbesiddelsestærskel på 25 %, der er angivet i henstilling 96/280/EF, og under hvilken en virksomhed anses for uafhængig, fastholdes.
- (10) For at fremme oprettelsen af virksomheder, egenkapitalfinansieringen af SMV'erne og udviklingen af land- og nærområder kan virksomheder betragtes som uafhængige, selv om visse kategorier af investorer, der spiller en positiv rolle for finansieringen og oprettelsen, besidder andele på 25 % eller derover. Betingelserne for investorer bør imidlertid præciseres. Fysiske personer eller grupper af fysiske personer, der regelmæssigt udøver virksomhed som venturekapitalinvestorer, de såkaldte »business angels«, er udtrykkelig nævnt, fordi deres evne til at give nye iværksættere relevant rådgivning er et værdifuldt bidrag i sammenligning med de øvrige venturekapitalinvestorer. Deres investering i form af egenkapital udgør også et supplement til venturekapitalselskabers aktiviteter, idet de stiller mindre beløb til rådighed i de tidlige faser af virksomhedens eksistens.
- (11) For at gøre det lettere for især EFTA-staterne og virksomhederne bør man for så vidt angår definitionen af tilknyttede virksomheder overtage de forudsætninger, der er fastsat i artikel 1 i Rådets direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om konsoliderede regnskaber ⁽¹⁾, senest ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF ⁽²⁾, såfremt de er i overensstemmelse med formålet med denne henstilling. For at styrke foranstaltningerne til fremme af egenkapitalinvesteringer i SMV'er er der indført en formodning om, at der, medmindre andet dokumenteres, ikke er nogen dominerende indflydelse på virksomheden, jf. kriterierne i artikel 5, stk. 3, i Rådets direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer ⁽³⁾, senest ændret ved direktiv 2001/65/EF.
- (12) For at sikre, at det netop er de virksomheder, som virkelig har behov herfor, der kommer til at nyde godt af de fordele, som de forskellige bestemmelser og foranstaltninger, der indføres for SMV'er, giver, bør der i visse tilfælde også tages hensyn til de forbindelser, der eksisterer mellem virksomhederne via fysiske personer. For at begrænse behandlingen af disse tilfælde, til det absolut nødvendige, bør der kun tages hensyn til disse forbindelser, hvis der er tale om selskaber, der udøver aktiviteter på samme relevante marked eller på tilstødende markeder, om nødvendigt under anvendelse af Tilsynsmyndighedens definition af det »relevante marked« i bilag I til dens afgørelse om afgrænsning af det relevante marked inden for konkurrenceretten i EØS ⁽⁴⁾.
- (13) For at undgå tilfældige sondringer mellem de forskellige offentlige foretagender i en medlemsstat og af hensyn til retssikkerheden er det nødvendigt at bekræfte, at en virksomhed, hvor 25 % eller derover af kapitalen eller stemmerettighederne kontrolleres af et offentligt organ, ikke er en SMV.
- (14) For at lette virksomhedernes administrative byrde og for at sikre en enklere og hurtigere administrativ behandling af sager, hvor det kræves, at en virksomhed har status som SMV, er det ønskeligt at have mulighed for at anvende tro og love-erklæringer fra virksomhederne til attestering af visse af den pågældende virksomheds kendetegn.
- (15) Ved definitionen af SMV'er bør sammensætningen af de beskæftigede præciseres. For at fremme udviklingen af erhvervsuddannelser og vekseldannelser bør man ved beregningen af antal beskæftigede ikke medregne lærlinge og elever, som har en erhvervsuddannelseskontrakt. Heller ikke barselsorlov eller forældreorlov bør medregnes.
- (16) De forskellige typer virksomheder, som defineres efter deres forbindelse med andre virksomheder, svarer til objektive forskellige integrationsgrader. Det er derfor hensigtsmæssigt at anvende differentierede fremgangsmåder på hver enkelt af disse typer virksomheder ved beregningen af de tal, der repræsenterer deres aktivitet og økonomiske magt.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 83/349/EØF af 13. juni 1983 (EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1), inkorporeret i afsnit 4 i bilag XXII til EØS-aftalen.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/65/EF (EFT L 283 af 27.10.2001, s. 28), inkorporeret i afsnit 4 i bilag XXII til EØS-aftalen ved Det Blandede Udvalgs afgørelse nr. 176/2003 af 5.12.2003 (EUT L 88 af 25.3.2004, s. 53, og EØS-tillæg nr. 15 af 25.3.2004, s. 14).

⁽³⁾ Rådets direktiv 78/660/EØF af 25. juli 1978 (EFT L 222 af 14.8.1978, s. 11), inkorporeret i afsnit 4 i bilag XXII til EØS-aftalen.

⁽⁴⁾ Kollegiets afgørelse nr. 46/98/KOL af 4. marts 1998 (EFT L 200 af 16.7.1998, s. 46, og EØS-tillæg nr. 52 af 18.12.1997, s. 10). Denne afgørelse svarer til Kommissionens meddelelse om afgrænsning af det relevante marked i forbindelse med Fællesskabets konkurrenceret (EFT C 372 af 9.12.1997, s. 5).

10.2 Definition af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder

10.2.1 Virksomhed

- (17) Som virksomhed betragtes enhver enhed, uanset dens retlige form, der udøver en økonomisk aktivitet. Som virksomheder betragtes således navnlig enheder, der i form af enkeltmandsvirksomheder eller familievirksomheder udøver en håndværksmæssig aktivitet eller andre aktiviteter, samt personselskaber eller foreninger, der regelmæssigt udøver en økonomisk aktivitet.

10.2.2 Antal beskæftigede og finansielle tærskler til afgrænsning af virksomhedskategorierne

- (18) Kategorien mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (SMV'er) omfatter virksomheder, som beskæftiger under 250 personer, og som har en årlig omsætning på ikke over 50 mio. EUR eller en årlig samlet balance på ikke over 43 mio. EUR.
- (19) I kategorien SMV'er forstås ved små virksomheder virksomheder, som beskæftiger under 50 personer, og som har en årlig omsætning eller en samlet årlig balance på ikke over 10 mio. EUR.
- (20) I kategorien SMV'er forstås ved mikrovirksomheder virksomheder, som beskæftiger under 10 personer, og som har en årlig omsætning eller en samlet årlig balance på ikke over 2 mio. EUR.

10.2.3 Typer af virksomheder, som tages i betragtning ved beregningen af antal beskæftigede og beløbsstørrelser

- (21) Ved »uafhængig virksomhed« forstås enhver virksomhed, der ikke betegnes som partnervirksomhed, jf. punkt 22-23, eller som tilknyttet virksomhed, jf. punkt 24-28.
- (22) Ved »partnervirksomhed« forstås alle virksomheder, der ikke betegnes som tilknyttede virksomheder, jf. punkt 24-28, og mellem hvilke der består følgende forbindelse: En virksomhed (den overordnede virksomhed) besidder alene eller i fællesskab med en eller flere tilknyttede virksomheder, jf. punkt 24-28, 25 % eller derover af kapitalen eller stemmerettighederne i en anden virksomhed (den underordnede virksomhed).
- (23) En virksomhed kan dog stadig betegnes som uafhængig, dvs. uden partnervirksomheder, selv om 25 %-tærsklen er nået eller overskrides, hvis der er tale om følgende investorkategorier, forudsat at disse hverken enkeltvis eller i fællesskab er tilknyttet den pågældende virksomhed som defineret i punkt 24-28:
- a) offentlige investeringsselskaber, venturekapitalselskaber, fysiske personer eller grupper af fysiske personer, der regelmæssigt udøver virksomhed som venturekapitalinvestorer (»business angels«), der investerer egne midler i ikke-børsnoterede virksomheder, forudsat at de samlede investeringer fra disse »business angels« i en enkelt virksomhed ikke overstiger 1 250 000 EUR
 - b) universiteter eller nonprofit-forskningscentre
 - c) institutionelle investorer, herunder regionaludviklingsfonde
 - d) selvstyrende lokale myndigheder med et årligt budget på mindre end 10 mio. EUR og mindre end 5 000 indbyggere.
- (24) Ved »tilknyttede virksomheder« forstås virksomheder, mellem hvilke der består en af følgende former for forbindelse:
- a) En virksomhed besidder flertallet af de stemmerettigheder, der er tillagt aktionærerne eller deltagerne i en anden virksomhed.
 - b) En virksomhed har ret til at udnævne eller afsætte et flertal af medlemmerne af administrations-, ledelses- eller tilsynsorganet i en anden virksomhed.
 - c) En virksomhed har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over en anden virksomhed i medfør af en med denne indgået aftale eller i medfør af en bestemmelse i dennes vedtægter.
 - d) En virksomhed, som er selskabsdeltager i en anden virksomhed, råder i medfør af en aftale med andre selskabsdeltagere i denne anden virksomhed over flertallet af selskabsdeltagernes stemmerettigheder.

- (25) Der består en formodning om, at der ikke foreligger bestemmende indflydelse, hvis de i punkt 23 nævnte investorer hverken direkte eller indirekte blander sig i forvaltningen af den pågældende virksomhed, når der ses bort fra de rettigheder, som de har i deres egenskab af selskabsdeltagere.
- (26) Virksomheder, mellem hvilke der, via en eller flere andre virksomheder eller med de i punkt 23 nævnte investorer, består en eller flere forbindelser som nævnt i punkt 24, betragtes også som tilknyttede virksomheder.
- (27) Virksomheder, mellem hvilke der via en fysisk person eller en gruppe af fysiske personer, som handler i fællesskab, består en eller flere af disse forbindelser, betragtes også som tilknyttede virksomheder, hvis disse virksomheder udøver deres aktiviteter eller en del af deres aktiviteter på samme marked eller på tilgrænsende markeder.
- (28) Som tilgrænsende marked betragtes markedet for et produkt eller en tjenesteydelse i et tidligere eller senere markedsled.
- (29) Bortset fra de tilfælde, der er omhandlet i punkt 23, betragtes en virksomhed ikke som en SMV, hvis 25 % eller derover af dens kapital eller dens stemmerettigheder kontrolleres direkte eller indirekte af et eller flere offentlige organer enkeltvis eller i fællesskab.
- (30) Virksomhederne kan afgive en erklæring om deres status som uafhængig virksomhed, partnervirksomhed eller tilknyttet virksomhed samt om dataene vedrørende de i afsnit 10.2.2 nævnte tærskler. Selv om kapitalen er spredt på en sådan måde, at det ikke er muligt præcist at afgøre, hvem der ejer den, kan en sådan erklæring afgives, ved at virksomheden i god tro erklærer, at den med rimelighed kan antage, at en enkelt virksomhed eller flere indbyrdes tilknyttede virksomheder i fællesskab eller fysiske personer eller en gruppe af fysiske personer ikke ejer 25 % eller derover af den. Sådanne erklæringer bevirker ingen indskrænkning af den kontrol, som er fastlagt i nationale regler eller EØS-regler.

10.2.4 Data, der skal anvendes ved beregningen af antal beskæftigede og beløbsstørrelser og referenceperiode

- (31) De data, der anvendes ved beregningen af antal beskæftigede og beløbsstørrelser, er dataene fra det seneste afsluttede regnskabsår, og de beregnes på årsbasis. De anvendes fra datoen for regnskabsafslutningen. Det pågældende omsætningsbeløb beregnes eksklusive moms og andre indirekte skatter og afgifter.
- (32) Hvis en virksomhed på datoen for regnskabsafslutningen konstaterer en under- eller overskridelse på årsbasis af tærsklerne for antal beskæftigede eller de finansielle tærskler, som anført i afsnit 10.2.2, medfører dette kun, at virksomheden får eller mister status som mellemstor virksomhed, lille virksomhed eller mikrovirksomhed, hvis under- eller overskridelsen finder sted i to på hinanden følgende regnskabsår.
- (33) Hvis der er tale om nyetablerede virksomheder, hvis regnskaber endnu ikke er afsluttet, beregnes de pågældende data på grundlag af et skøn foretaget i god tro i løbet af regnskabsåret.

10.2.5 Antal beskæftigede

- (34) Antal beskæftigede er lig med antallet af årsarbejdsenheder (ÅAE), dvs. det antal personer, der på fuldtid har arbejdet i den pågældende virksomhed eller for denne virksomheds regning i løbet af hele det pågældende år. Arbejde præsteret af personer, der ikke har arbejdet hele året, eller som har arbejdet på deltid, uanset dennes varighed, eller sæsonarbejdende indgår som brøkdele af ÅAE. Til beskæftigede medregnes:
- a) lønmodtagere
 - b) personer, der arbejder for virksomheden, har et underordningsforhold til denne og sidestilles med lønmodtagere i national ret
 - c) aktive virksomhedsejere
 - d) partnere, der regelmæssigt arbejder i virksomheden og nyder godt af økonomiske fordele fra virksomhedens side.
- (35) Lærlinge og elever under erhvervsuddannelse, som har indgået en lærlingekontrakt eller en erhvervsuddannelseskontrakt, medregnes ikke i antal beskæftigede. Barselsorlov og forældreorlov medregnes ikke.

10.2.6 Fastlæggelse af oplysninger om virksomheden

- (36) Er der tale om en uafhængig virksomhed, fastsættes dataene, herunder antal beskæftigede, udelukkende på grundlag af denne virksomheds regnskaber.
- (37) Er der tale om en virksomhed, der har partnervirksomheder eller tilknyttede virksomheder, fastsættes dataene, herunder antal beskæftigede, på grundlag af virksomhedens regnskaber og andre data eller — såfremt sådanne foreligger — virksomhedens konsoliderede regnskab eller de konsoliderede regnskaber, hvori virksomheden indgår ved konsolidering.
- (38) De i punkt 37 nævnte data forenes med dataene for den pågældende virksomheds eventuelle partnervirksomheder, der er umiddelbart over- eller underordnet denne. Foreningen sker proportionelt med den procentvise andel af kapitalen eller stemmerettighederne (den højeste af disse to procentsatser). Er der tale om gensidig deltagelse, anvendes den højeste af disse procentsatser.
- (39) Til de i punkt 37 og 38 nævnte data lægges 100 % af dataene for eventuelle virksomheder, der er direkte eller indirekte tilknyttet den pågældende virksomhed, og som ikke allerede indgår i regnskaberne ved konsolidering.
- (40) Ved anvendelsen af bestemmelserne i punkt 37-39 er dataene for virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, de data, der fremgår af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form, hvortil lægges 100 % af dataene for virksomheder, der er tilknyttet disse partnervirksomheder, undtagen hvis deres data allerede indgår ved konsolidering.
- (41) Ved anvendelsen af punkt 37-39 er dataene for virksomheder, der er tilknyttet den pågældende virksomhed, de data, der fremgår af deres regnskaber og andre data, i påkommende tilfælde i konsolideret form. Til disse føjes proportionelt dataene for eventuelle partnervirksomheder til disse tilknyttede virksomheder, der er umiddelbart over- eller underordnet disse, hvis de ikke allerede indgår i det konsoliderede regnskab i et forhold, der mindst svarer til den procentsats, der er fastsat i henhold til punkt 38.
- (42) Hvis en given virksomheds antal beskæftigede ikke fremgår af det konsoliderede regnskab, beregnes antallet ved proportionel forening af dataene for de virksomheder, som denne virksomhed er partnervirksomhed med, og med tillæg af dataene vedrørende de virksomheder, som den er tilknyttet.

10.2.7 Ændring

- (43) På grundlag af en status over anvendelsen af definitionen i nærværende kapitel, som udarbejdes efter et udkast fra Europa-Kommissionen herom og under hensyntagen til eventuelle ændringer af artikel 1 i direktiv 83/349/EØF vedrørende definitionen af tilknyttede virksomheder i den i direktivet omhandlede betydning, tilpasser Tilsynsmyndigheden i nødvendigt omfang definitionen i nærværende henstilling, bl.a. de tærskler, der er fastlagt for omsætning og samlet balance, for at tage hensyn til erfaringerne og den økonomiske udvikling inden for EØS.

10.3 Vedtagelse

- (44) Det nye kapitel 10 finder anvendelse med virkning fra den dato, hvor det vedtages af EFTA Tilsynsmyndigheden.»
-

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

Nr. 227/06/KOL

af 19. juli 2006

om statsstøtte til Farice hf. (Island)

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN ⁽¹⁾ HAR —

UNDER HENVISNING til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽²⁾, særlig artikel 61-63 og protokol nr. 26 hertil,

UNDER HENVISNING til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en tilsynsmyndighed og en domstol ⁽³⁾, særlig artikel 24,

UNDER HENVISNING til artikel 1, stk. 2, i del I og artikel 4, stk. 4, artikel 6, artikel 7, stk. 3, og artikel 10 i del II i protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen,

UNDER HENVISNING til Tilsynsmyndighedens retningslinjer ⁽⁴⁾ for anvendelsen og fortolkningen af EØS-aftalens artikel 61 og 62, særlig kapitel 17 om statsgarantier og kapitel 19 om offentlige myndigheders kapitalinteresser,

UNDER HENVISNING til Tilsynsmyndighedens beslutning nr.125/05/KOL om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure med hensyn til statsstøtte til Farice hf. med en opfordring til interesserede parter om at fremsætte deres bemærkninger hertil ⁽⁵⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I. DE FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

1. SAGSFORLØB

Ved brev af 27. februar 2004 fra den islandske mission ved Den Europæiske Union, hvorved der blev fremsendt et brev fra Finansministeriet af 26. februar 2004, anmeldte de islandske

myndigheder en statsgaranti til fordel for et undersøisk kabelprojekt i Island, dvs. Farice-projektet. Brevet blev modtaget og registreret den 1. marts 2004 (reg. nr.: 257593).

Der kom supplerende oplysninger ved brev af 14. maj 2004 fra den islandske mission, som fremsendte et brev fra det islandske finansministerium dateret den 13. maj 2004. Brevet blev modtaget og registreret af Tilsynsmyndigheden den 14. maj 2004 (reg. nr. 281472).

Efter forskellige udvekslinger af korrespondance ⁽⁶⁾ underrettede Tilsynsmyndigheden de islandske myndigheder ved brev af 26. maj 2006, at den havde besluttet at indlede den formelle undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 1, stk. 2, i del I i protokol 3 til tilsyns- og domstolsaftalen med hensyn til statsstøtte til fordel for Farice hf. (reg. nr. 319257).

Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 125/05/KOL om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* og EØS-tillægget ⁽⁷⁾. Tilsynsmyndigheden opfordrede samtidig interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger. Tilsynsmyndigheden har ikke modtaget nogen bemærkninger fra interesserede parter.

De islandske myndigheder sendte deres bemærkninger til beslutning nr. 125/05/KOL ved brev af 28. juni 2005 (reg. nr. 324236).

Som nævnt i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure havde Tilsynsmyndigheden som led i en særskilt konkurrenceprocedure givet udtryk for visse konkurrencemæssige betænkeligheder i sit brev til Farice hf. af 31. januar 2003. Tilsynsmyndigheden havde også anmodet om oplysninger om Farice-projektet, som var relevante for vurderingen

⁽¹⁾ Herefter benævnt »Tilsynsmyndigheden«.

⁽²⁾ Herefter benævnt »EØS-aftalen«.

⁽³⁾ Herefter benævnt »tilsyns- og domstolsaftalen«.

⁽⁴⁾ Retningslinjer for anvendelse og fortolkning af artikel 61 og 62 i EØS-aftalen og artikel 1 i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, vedtaget og udstedt af EFTA-Tilsynsmyndigheden den 19.1.1994, (EFT L 231 af 3.9.1994) og EØS-tillæg nr. 32 af 3.9.1994. Retningslinjerne blev senest ændret den 29.3.2006. I det følgende benævnt »retningslinjer for statsstøtte«.

⁽⁵⁾ Offentliggjort i EUT C 277 af 10.11.2005 og EØS-tillæg nr. 56 af 10.11.2005, s. 14.

⁽⁶⁾ For yderligere oplysninger om korrespondancen mellem Tilsynsmyndigheden og de islandske myndigheder henvises til Tilsynsmyndighedens beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, beslutning nr. 125/05/KOL, offentliggjort i EUT C 277 af 10.11.2005, s. 14.

⁽⁷⁾ EUT C 277 af 10.11.2005 og EØS-tillægget til EUT nr. 56 af 10.11.2005, s. 14.

af projektets konkurrencemæssige indvirkning. Ved brev af 6. maj 2004 sendte Tilsynsmyndigheden en formel anmodning om oplysninger til Farice hf. ⁽¹⁾. Farices svar blev modtaget af Tilsynsmyndigheden den 21. oktober 2004. Den særskilte konkurrenceprocedure er afsluttet ved brev fra Tilsynsmyndigheden af 2. juni 2006 (reg. nr. 1072261).

2. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGERNE

2.1. BESKRIVELSE AF FARICE-PROJEKTET

Farice-projektet vedrører udlæggelse og forvaltning af et undersøisk telekommunikationskabel til at forbinde Island og Færøerne med Skotland.

Island og Færøerne har siden 1994 været internationalt forbundet via det undersøiske telekommunikationskabel CANTAT-3. CANTAT-3 blev etableret som et konsortiumkabel. Adgangen til CANTAT-3 blev sikret ved medlemskab af konsortiet ⁽²⁾, ved brugsrettigheder, der ikke kan omstødes, og ved at lease kapacitet fra et medlem af konsortiet, Teleglobe. CANTAT-3 har forbindelsespunkter i Canada, Island, Færøerne, Danmark, Det Forenede Kongerige og Tyskland. Med opbygningen af de transatlantiske kabelsystemer, som konkurrerer med CANTAT-3, havde grundlæggerne af CANTAT-3 adgang til andre og mere økonomiske forbindelser. De islandske og færøske parter var imidlertid stadig henvist til at benytte CANTAT-3-forbindelsen. Dette var en overvejelse, som disse parter måtte gøre sig i forbindelse med udviklingen af nye forbindelser. Desuden havde CANTAT-3-kablet visse tekniske begrænsninger, da det var et kabel af en ældre generation, som ikke altid er pålideligt og har begrænset kapacitet. De islandske myndigheder har forelagt en oversigt over flere funktionssvigt i CANTAT-3-forbindelsen i løbet af 1995-2003. Der er ikke noget andet internationalt fibernetværk, der er nået frem til disse to lande siden 1994, trods en generel kapacitetsvækst i de internationale og interregionale telekommunikations-ruter. Ifølge oplysningerne fra de islandske myndigheder stillede de to landes geografiske afsondring og begrænsede markedsstørrelse sig i vejen for dette.

Omkostningerne ved satellitforbindelser, der tjener som en sekundær forbindelse, forventes at stige og betragtes under alle omstændigheder ikke som velegnet til transmission af forsinkelsesfølsom internettrafik. For at håndtere den øgede teletrafik måtte der skabes et alternativ.

Farice-projektet er et initiativ, der er lanceret af det (på daværende tidspunkt) næsten 100 % statsejede islandske teleselskab

Landssími Íslands hf. (i det følgende Síminn) ⁽³⁾ og teleselskabet på Færøerne, Føroya Tele, som overvejede at udvikle et søkabel, der skulle forbinde Reykjavík, Tórshavn og Edinburgh. I 2002 blev det imidlertid klart, at Farice-projektet ikke ville kunne gennemføres som et rent kommercielt forretningsforetagende ⁽⁴⁾. En gennemførlighedsundersøgelse, der blev foretaget i marts 2002 konkluderede, at det ikke ville være muligt at finansiere projektet ved hjælp af konventionel projektfinansiering. Man søgte at skabe en bred alliance bag projektet for at sikre, at det blev gennemført. Dette resulterede i to beslutninger:

For det første blev kommunikationsmyndighederne i Island og Færøerne involveret i forberedelsen af projektet. Det var især de største sponsorer, Síminn og Føroya Tele, der gjorde det klart, at de ikke var interesserede i at give de nødvendige lånegarantier på hele telemarkedets vegne ⁽⁵⁾. Staten var derfor nødt til at deltage og bidrage aktivt til projektet.

For det andet blev det tillagt stor vægt, at Og Vodafone, som er en vigtig spiller på det islandske telemarked, skulle deltage i projektet. Det blev besluttet, at der ud over etableringen af Farice hf. med henblik på anlæg og drift af det nye transmissionssystem skulle etableres et holdingselskab *Eignarhaldsfélagið Farice ehf.* (i det følgende »E-Farice«) ⁽⁶⁾. Dette selskab skulle, samtidig med at det ejede alle de islandske aktier i Farice, opkøbe Og Vodafones kapacitet i CANTAT-3. Et lignende tilbud blev fremsat over for Síminn, som ifølge den IBM-rapport ⁽⁷⁾, som er blevet forelagt af de islandske myndigheder, resulterede i, at E-Farice håndterer alle internationale forbindelser for Island. Som det siges i anmeldelsen, var det derfor meningen, at E-Farice skulle stå for drift og salg af CANTAT-3-kapaciteten ⁽⁸⁾.

⁽³⁾ Den islandske stats andel i Síminn blev solgt til Skipti ehf. med virkning fra august 2005.

⁽⁴⁾ Se resuméet, der er vedføjet som bilag 1 til anmeldelsen.

⁽⁵⁾ Se også følgende bemærkning fra de islandske myndigheder: »Selv om Síminn var den udpegede universelle tjenesteudbyder, der som sådan er forpligtet til at sørge for sikker langdistance-kommunikation, følte virksomheden, at en forøgelse af kapaciteten for at opfylde efterspørgslen og tilvejebringelse af en alternativ rute til nødsituationer var et finansielt risikabelt foretagende, som kun gav et lille afkast på investeringen. For at gøre det lettere at foretage den nødvendige opgradering af kapaciteten, især på baggrund af den begrænsede tidshorisont, indtil kapaciteten ville blive overhalet af efterspørgslen, trådte regeringen til«.

⁽⁶⁾ I 2003 ejede E-Farice ehf. 80 % af aktierne i Farice hf., mens de resterende 20 % af aktierne var ejet af Føroya Tele (0,6 %) og de øvrige færøske parter (tilsammen 19,93 %).

⁽⁷⁾ IBM-rapporten er en rapport, som blev forelagt for de islandske myndigheder, og som giver et resumé af Farice-projektets baggrund og aktuelle status. Den beskriver projektets ide, forretningsplanen og netværksstrukturen samt behovet for et nyt kabel.

⁽⁸⁾ IBM-rapporten understreger det forretningsmæssige aspekt, at E-Farices køb af CANTAT-3-forbindelserne åbner mulighed for at ringforbinde de to kabelsystemer på en sådan måde, at Farice hf. kan tilbyde sine kunder sikre forbindelser. Rapporten beskriver derudover E-Farices forhandlinger med Teleglobe om at lease yderligere CANTAT-3-kapacitet. Man har drøftet, om Farice hf. eller E-Farice skulle lease al disponibel kapacitet til Island og Færøerne.

⁽¹⁾ I overensstemmelse med bestemmelserne i protokol 21 til EØS-aftalen og artikel 11 i kapitel II, protokol 4, til tilsyns- og domstolsaftalen.

⁽²⁾ Konsortiet omfattede bl.a. den islandske teleoperatør, Landssími Íslands hf., Teleglobe og Deutsche Telecom.

I 2002 blev det nye aktieselskab Farice hf. etableret med det formål at forberede, anlægge og drive et undersøisk kommunikationskabel til overførsel af tele- og internettrafik mellem Island, Færøerne og Det Forenede Kongerige. Ifølge oplysningerne fra de islandske myndigheder var aktionærerne i dette selskab Síminn (47,33 %), Og Vodafone (1,33 %), den islandske regering (27,33 %), tre andre islandske operatører, der tilsammen havde 3,99 %, Føroya Tele (17,33 %) og to andre færøske teleoperatører, der hver havde 1,33 % ⁽¹⁾. Det nye Farice-kabel omfatter en islandsk »backhaul«-forbindelse ⁽²⁾ (fra Reykjavik til Seyðisfjörður), en undersøisk sektion (fra Seyðisfjörður til Dunnet Bay), en færøsk »backhaul«-forbindelse (fra Funningsfjörður til Tórshavn) og en britisk »backhaul«-forbindelse (fra Dunnet Bay til Edinburgh). Der blev ikke afholdt noget offentligt udbud om forvaltningen af kablet, som blev overdraget til Farice hf. Ifølge forretningsplanen lå de skønnede samlede investeringsomkostninger ved Farice-projektet på 48,9 mio. EUR.

Ifølge en aktionæraftale af 12. september 2002 skal Farices prispolitik være baseret på principperne om omkostningsægtighed, gennemsigtighed og ikke-forskelsbehandling.

De islandske myndigheder har desuden påpeget, at både indenlandske og udenlandske operatører har adgang til at benytte Farice-kablet til de samme priser og på de samme vilkår. Aktionæraftalen er også åben for nye aktionærer. Det fastsættes imidlertid, at de eksisterende aktionærer altid vil få tilbudt muligheden for at bevare deres stamaktieposition i selskabet, hvis aktiekapitalen forhøjes (paragraf 7 i aktionæraftalen).

Den formelle åbning af Farices undersøiske transmissionskabel fandt sted i februar 2004.

2.2. BESKRIVELSE AF DEN ISLANDSKE STATSSTØTTE

a) *Lånegarantien*

Anmeldelsen vedrører en statsgaranti for et lån på 9,4 mio. EUR til Farice hf. (i det følgende: A-lånet). Dette lån er en del af en større langfristet lånepakke til et maksimumbeløb af 34,5 mio. EUR.

Ifølge oplysningerne fra de islandske myndigheder, især som det fremgår af aftalen af 27. februar 2004 (i det følgende: låneaftalen) mellem Farice hf., Íslandsbanki hf., andre finansielle institutioner og andre garanter, er de underskrevne lån til et maksimumbeløb af 34,5 mio. EUR fordelt som følger:

⁽¹⁾ De oprindelige kapitalindskud, som senere blev ændret. Holdingselskabet E-Farice ligger inde med alle de islandske parterers aktier i Farice hf.

⁽²⁾ Begrebet »backhaul« refererer ofte til transmission fra et fjernt netsted til et centralt netsted (eller hovednetsted). Den oprindelige definition af »backhaul« var at sende et telefonopkald eller data til et punkt ud over det normale bestemmelsespunkt og derefter tilbage igen for at udnytte disponibelt personale (operatører, agenter osv.) eller netværksudstyr, som ikke befinder sig på bestemmelsesstedet. Begrebet har gradvist fået en mere generel betydning. Denne går typisk i retning af højkapacitetslinje.

Lån	Mio. EUR	Långiver	rentesats ⁽¹⁾	Rente-perioder	Tilbagebetaling		Garant
					Antal afdrag	tilbagebetaling påbegyndes	
A	9,4	Den Nordiske Investerings-bank	Euribor + 0,18 % p.a.	6 måneder	8 halvårslige betalinger	Sept. 2011	Den islandske regering
B	4,7	Den Nordiske Investerings-bank	Euribor + 0,80 % p.a.	6 måneder	5 Halvårslige betalinger	Sept. 2009	Landssími Íslands hf. (Síminn)
	4,7	Íslandsbanki hf.					
C	4,7	Føroya banki	Euribor + 1,00 % p.a.	3 måneder	10 kvartalsvise betalinger	Sept. 2009	Telefon verkið P/F
D	11,0	Íslandsbanki hf.	Euribor + 1,50 % p.a.	1 måned	48 månedlige betalinger	Sept. 2005	Ingen

⁽¹⁾ Selv om der i det brev, der ledsager anmeldelsen, henvises til Libor som basis for fastsættelse af lånets rente for hver tranche, henvises der i bestemmelse 7.1. i låneaftalen til Euribor. Derfor anser Tilsynsmyndigheden Euribor-satsen for at være den gyldige reference for fastsættelsen af den rentesats, der gælder for lånet i hver renteperiode.

Statsgarantien for A-lånet er en inddrivelsesgaranti, dvs. at Farice hf. er fuldt ansvarlig for lånets tilbagebetaling, og kreditor skal udtømme alle muligheder for inddrivelse fra selskabet, inden statsgarantien får virkning. Farice hf. blev pålagt en årlig præmie på 0,5 % (fastlagt af den islandske gældsforvaltning), som blev betalt forskudsvis i forbindelse med låneaftalen og statsgarantien. Dette beløb svarede til 438 839 EUR, dvs. 4,7 % af lånebeløbet. Desuden blev der beregnet et garantigebyr på 120 000 ISK.

En tidligere inddrivelsesgaranti blev underskrevet i juli 2003 i forbindelse med et overgangslån på 16 mio. EUR. Inddrivelsesgarantien dækkede 6,4 mio. EUR, dvs. 40 % af dette lån. Overgangslånet blev tilbagebetalt ved frigivelsen af det langfristede lån på 34,5 mio. EUR, og inddrivelsesgarantien for overgangslånet bortfaldt den samme dag. Farice hf. betalte et garantigebyr på 0,50 % og en garantiafgift på 120 000 ISK for denne garanti.

b) *Den islandske regerings forhøjelse af aktiekapitalen*

I begyndelsen af januar 2003 blev statens andel af aktiekapitalen i Farice hf. øget fra en oprindelig andel på 27,33 % til 46,5 %. De islandske myndigheder giver følgende forklaring i deres svar fra juni 2004:

»Efterhånden som forretningsplanen udviklede sig, blev der større klarhed over selskabets finansieringsbehov, og det blev besluttet at øge selskabets aktiekapital. Alle operatører i Island og Færøerne blev opfordret til at købe aktier i forbindelse med aktieforøgelsen. Da Síminn gjorde det klart, at selskabet ikke ønskede at tegne sig for mere end 33,33 % af aktiekapitalen, og Telefonverkið ville skaffe den nødvendige aktiekapital fra den færøske del af foretagendet (19,93 %), måtte den islandske regering stille 46,53 % af den nødvendige aktiekapital til rådighed, da andre operatører i Island ikke havde finansiell kapacitet til at købe mere end 1,2 % af aktiekapitalen.«

Som de islandske myndigheder har anført, blev den samlede aktiekapital i Farice hf. øget fra 327 000 EUR til 14 mio. EUR. Nærmere oplysninger om de forskellige aktionærers aktiekapitalbidrag kan ses i tabellen nedenfor. ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Se brev fra de islandske myndigheder af 8. juni 2004, s. 7.

Aktiekapitalen i Farice hf. (beløb i'000)

	Forberedelsesfasen			Jan. 03			Juni 03		
	ISK	EUR ⁽¹⁾	Aktie-andel	ISK	EUR	Aktie-andel	ISK	EUR	Aktie-andel
Eignarhaldsfélagið Farice ehf.				947 944	11 242	79,90 %	947 944	11 242	79,90 %
Islands regering	8 200	90	27,33 %	552 067	6 547	46,53 %	491 737	5 831	41,45 %
Síminn	14 200	155	47,33 %	395 477	4 690	33,33 %	352 259	4 177	29,69 %
Og Vodafone	400	4	1,33 %	400	5	0,03 %	103 949	1 232	8,76 %
Lína.Net	400	4	1,33 %	400	5	0,03 %	400	5	0,03 %
Fjarski ehf.	400	4	1,33 %	400	5	0,03 %	400	5	0,03 %
RH-net	400	4	1,33 %	400	5	0,03 %	400	5	0,03 %
Telefonverkið	5 200	57	17,33 %	236 486	2 804	19,93 %	236 486	2 804	19,93 %
Kall	400	4	1,33 %	400	5	0,03 %	400	5	0,03 %
SPF spf.	400	4	1,33 %	400	5	0,03 %	400	5	0,03 %
I alt	30 000	327	100,00 %	1 186 430	14 070	100,00 %	1 186 430	14 070	100,00 %

⁽¹⁾ Da de islandske myndigheder ikke benyttede den samme omregningskurs i hele den fremsendte tabel, har Tilsynsmyndigheden ændret den, for så vidt angår tallene i euro. Den har beregnet tallene i euro i tabellen i overensstemmelse med de omregningskurser, der kan findes på den webside <http://www.efasurv.int/fieldswork/fieldstateaid/dbaFile791.html>. Til forberedelsesfasen anvendte den omregningskursen på 91,58 fra 2002. Til tallene for 2003 anvendte den omregningskursen på 84,32 fra 2003.

3. INDLEDNING AF DEN FORMELLE UNDERSØGELSESPROCEDURE

I sin beslutning nr. 125/05/KOL om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure kom Tilsynsmyndigheden til den foreløbige konklusion, at den islandske stats statsgaranti og aktiekapitalforhøjelse i Farice hf. udgjorde statsstøtte som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

Tilsynsmyndigheden havde sine tvivl om, hvorvidt den islandske stats støtteforanstaltninger kunne erklæres forenelige med EØS-aftalen. I sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure gav Tilsynsmyndigheden udtryk for tvivl med hensyn til, om støtteforanstaltningerne — for at være forenelige med reglerne i EØS-aftalen — stod i rimeligt forhold til de mål, der skal opnås, og ikke fordrejede konkurrencen i et omfang, der strider mod den fælles interesse. Tvivlen var især rettet mod spørgsmålet om, hvorvidt der ville være en ikke-diskriminatorisk adgang til netværket. Da den oprindelige idé desuden var, at også CANTAT-3-kapaciteten skulle kanaliseres gennem E-Farice hf., vakte det bekymring, at der ikke ville være konkurrence om forbindelserne til Island, da der i så fald kun ville være en leverandør tilbage på markedet.

4. DE ISLANDSKE MYNDIGHEDERS BEMÆRKNINGER

I deres bemærkninger til beslutning nr. 125/05/KOL af 28. juni 2005 gentager de islandske myndigheder, at de ikke finder, at

der er tale om statsstøtte til Farice-projektet. Ifølge de islandske myndigheder er lånegarantien og forhøjelsen af statens aktiekapital i overensstemmelse med statsstøttebestemmelserne. Desuden udgør Farice-projektet infrastruktur i statsstøttereglerens betydning. Som det blev sagt i et tidligere brev af 21. januar, er de islandske myndigheder imidlertid af den opfattelse, at eventuel statsstøtte vil være forenelig med EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra b) og c).

De islandske myndigheder baserer sin argumentation for de pågældende foranstaltninger på den overvejelse, at teleforbindelser og bredbåndsadgang er et nødvendigt skridt for moderniseringen af EU's samfund og økonomi og er et afgørende aspekt af Lissabon-agendaen og desuden en forudsætning for udviklingen af eEurope-handlingsplanen.

På grund af sin beliggenhed er Island særlig afhængig af at have adgang til økonomiske og pålidelige teleforbindelser. De eksisterende forbindelser er hverken tilfredsstillende eller pålidelige og ikke acceptable for de teleafhængige økonomier i Island og Færøerne på grund af de tekniske begrænsninger ved CANTAT-3.

Under disse omstændigheder var statens deltagelse en forudsætning for projektets levedygtighed. Uden statens deltagelse ville projektet enten være blevet forsinket eller slet ikke iværksat.

De islandske myndigheder er af den opfattelse, at fordelene ved at garantere for en pålidelig præstation af teleydelser i Island vejer tungere end ulemperne ved en vis forbrejning af konkurrencen for andre konkurrenter.

Forud for etableringen af Farice blev der afholdt indledende møder med islandske operatører, hvor kun tre af de »mindre« operatører var indstillet på at købe aktier i selskabet. Efter de islandske myndigheders opfattelse blev der gjort en stor indsats for at finde selskabsstiftere, og der var ingen nedre grænse for størrelsen af aktiekapitalandelen. Derfor argumenter de islandske myndigheder for, at der var bred interesse for at deltage i betragtning af de særlige forhold omkring projektet.

De islandske myndigheder understreger, at paragraf 7 i aktionæraftalen indeholder en bestemmelse om forkøbsret for de stiftende selskaber i Farice hf. Denne ret svarer til artikel 34 i den islandske lov nr. 2/1995 om aktieselskaber, hvorefter aktionærene har ret til at tegne sig for nye aktier i direkte forhold til deres aktiebeholdninger. Denne ret kan overdrages, og hver aktionær kan altid beslutte ikke at benytte denne forkøbsret. Desuden siges det i paragraf 7, stk. 2, i aktionæraftalen, at aktionærene skal bestræbe sig på at sikre, at nye parter kan deltage i kapitalforhøjelsen uanset forkøbsret.

Aktionæraftalen fastsætter, at prisfastsættelsen skal være ikke-diskriminatorisk og gennemsigtig og være baseret på markedsvilkårene. Selskabets prispolitik skal være baseret på principperne om omkostningsægthed, gennemsigtighed og ikke-forskelsbehandling. De islandske myndigheder sammenligner Farice-projektet med den situation, der behandles i Kommissionens beslutning N307/2004, som vedrører et projekt for bredbåndsinfrastruktur i Det Forenede Kongerige, der skal tilvejebringe bredbåndsydelser til massemarkedet for virksomheder og borgere i landbrugsområder og de fjernere egne af Skotland. Ifølge deres oplysninger er priserne for kapacitet i Farice-systemet formodentlig de højeste for lignende tjenester i det nordatlantiske område. Dette er en af grundene til, at den volumen, der blev solgt i 2005, svarer til mindre end 5 % af den kapacitet, der i dag er installeret i Farice.

Med hensyn til spørgsmålet om åben adgang understreger de islandske myndigheder, at adgangen til infrastrukturen er åben, gennemsigtig og ikke-diskriminatorisk.

Endelig er det de islandske myndigheders opfattelse, at hvis det blev fastslået, at der er tale om statsstøtte, så er det samlede støttebeløb begrænset. Især hvad lånegarantien angår, kan et så begrænset beløb ikke betragtes som værende i strid med den fælles interesse, jf. EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c). Med

hensyn til den islandske stats aktieforhøjelse argumenterede de islandske myndigheder, at »det oprindelige formål med oprettelsen af Farice hf. i september 2002 var udelukkende at forbedre udlæggelsen og driften af det undersøiske kommunikationskabelsystem. På dette tidspunkt var der ikke truffet nogen endelig beslutning om hele projektets finansielle behov eller den endelige kapitalstørrelse [...] Intet selskab ville være i stand til at foretage den faktiske udlæggelse og drift af kablet [...] Den første aktieforhøjelse i januar 2003 var derfor ikke en normal »aktieforhøjelse« i et selskab, men kunne faktisk sammenlignes med etablering af et nyt selskab med et nyt formål.« Det forhold, at private operatører har haft aktiemajoriteten i alle trin og bidraget væsentligt til selskabet samtidig med den islandske stat, viser, at en eventuel statsstøtte ville være meget begrænset.

Med hensyn til de konkurrencemæssige betænkeligheder (se afsnit II.3.2. i beslutning nr. 125/05/KOL) erklærer de islandske myndigheder, at hverken Farice hf. eller E-Farice ehf. for tiden har nogen planer om at købe eller lease mere CANTAT-3-kapacitet, og at drøftelserne med Teleglobe på daværende tidspunkt aldrig førte til nogen aftaler. Det er også blevet påvist, at kunderne på grund af Farices høje priser i stigende grad har benyttet CANTAT-3-kapacitet, som er i stand til at konkurrere med Farice hf.

II. VURDERING

1. FOREKOMSTEN AF STATSSTØTTE I HENHOLD TIL ARTIKEL 61, STK. 1, I EØS-AFTALEN

Artikel 61, stk. 1, i EØS-aftalen lyder således:

»Bortset fra de i denne aftale hjemlede undtagelser er støtte, som ydes af EF-medlemsstater, EFTA-stater eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelige med denne aftale i det omfang, den påvirker samhandelen mellem de kontraherende parter.«

1.1. DEN ISLANDSKE STATS LÅNEGARANTI

Generelt sætter en lånegaranti den begunstigede i stand til at opnå bedre finansieringsvilkår for et lån end dem, der normalt kan opnås på de finansielle markeder. Derfor kan garantier udstedt af staten falde ind under EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

I bestemmelserne i kapitel 17.4, stk. 2, i Tilsynsmyndighedens statsstøtte-retningslinjer for statsgarantier (i det følgende: retningslinjerne) har Tilsynsmyndigheden beskrevet en situation, hvor en individuel statsgaranti ikke udgør statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Til dette formål skal statsgarantien opfylde følgende betingelser:

- a) låntageren er ikke i finansielle vanskeligheder
- b) låntageren ville i princippet kunne få et lån på markedsvilkår på de finansielle markeder uden en statsintervention
- c) garantien er forbundet med en specifik finansiell transaktion, den er på et fast maksimumsbeløb, dækker ikke mere end 80 % af det udestående lån og er (ikke tidsbestemt)
- d) der betales markedspris for garantien (som bl.a. afspejler garantiens størrelse og varighed, den sikkerhed, der stilles af låntageren, låntagerens finansielle situation, aktivitetssektoren, udsigterne, misligholdelsesgraden samt andre økonomiske forhold).

Tilsynsmyndigheden vil derfor for det første vurdere, om statsgarantien til fordel for Farice hf. for A-lånet opfylder de fire betingelser i retningslinjerne, hvilket ville kunne udelukke, at der er tale statsstøtte. Det er kun, hvis Tilsynsmyndigheden når frem til et negativt resultat, at den vurderer de individuelle betingelser i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

1.1.1. *Betingelser for, at der ikke er tale om statsstøtte — kapitel 17.4, stk. 2, i statsstøtteredningslinjerne*

Ifølge oplysningerne fra de islandske myndigheder kunne projektet ikke gennemføres som et rent kommercielt forretningsforetagende og krævede statens medvirken. Selv om Farice hf. teknisk set ikke var i finansielle vanskeligheder (første betingelse), kunne virksomheden kun sikre sig et lån på 11 mio. EUR på markedsvilkår (D-lån). Det faktum, at bankerne ikke kun krævede en garanti fra staten for A-lånet, men også fra de to tidligere statslige telemonopolvirksomheder (Síminn for B-lånet og Telefonverkið P/F for C-lånet), som stadig ejedes af de respektive lande, viser, at Farice ikke var i stand til at opnå et lån på markedsvilkår uden statens medvirken. Den anden betingelse er derfor ikke opfyldt.

Med hensyn til den tredje betingelse anlagde Tilsynsmyndigheden i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelse den foreløbige betragtning, at statsgarantien dækker 100 % af

det garanterede A-lån. Den samlede lånepakke består af fire (eller fem ⁽¹⁾) forskellige lånebeløb med forskellige lånevilkår, forskellige långivere og forskellige garantier. De islandske myndigheder hævder, at der kun er tale om et lån til 34,5 mio. EUR, og at statsgarantien for A-lånet af den grund ikke dækker mere end 80 % af lånet. Det fremgår imidlertid af låneaftalen, at selv om de fire lån ydes mod samme sikkerhed, ydes de af forskellige banker, som kun påtager sig ansvaret for deres lånebeløb. Ingen af bankerne ville opgive sin del af sikkerheden ⁽²⁾, hvis Farice skulle gå konkurs, for at dække nogen af de andre lån. De forskellige lån har ikke blot forskellige rentesatser, men de har også forskellige tilbagebetalingsperioder, forskellige afdragsprofiler og forskellige garantier.

Det skal desuden bemærkes, at 80 %-reglen skal sikre, at kreditor stadig har et incitament til at gøre sig overvejelser om, hvor stor en risiko han er villig til at påtage sig. På denne baggrund forekommer det ikke korrekt — i relation til Den Nordiske Investeringsbanks forretningsmæssige beslutning og for at få fastlagt det lånegrundlag, som 80 %-reglen gælder for — at tage i betragtning, at andre lån ydes af Íslandsbanki og Føroya Banki. Den Nordiske Investeringsbank har ikke taget noget ansvar for disse lån.

Af disse grunde finder Tilsynsmyndigheden, at hver del af det samlede lånebeløb udgør et selvstændigt lån som sådan. Kombinationen af lånene i et fælles dokument forekommer ikke at være af særlig relevans. Af denne grund finder Tilsynsmyndigheden, at statsgarantien dækker 100 % af det garanterede A-lån til et maksimumbeløb på 9,4 mio. EUR. Derfor er den tredje betingelse ikke opfyldt.

Med hensyn til den fjerde betingelse bemærker Tilsynsmyndigheden, at Den Islandske Statsgarantifond beregnede en garanti-præmie på 0,5 % p.a. i relation til A-lånet. Præmien blev betalt forskudsvis med et beløb på 438 839 EUR. Desuden blev der beregnet et garantigebyr på 120 000 ISK.

Kun ud fra den antagelse, at Statsgarantifonden i vurderingen af præmien, tog hensyn til de konkrete karakteristika ved det garanterede lån, især tilbagebetalingsbetingelserne ⁽³⁾, og at den i sin vurdering fulgte det såkaldte markedsøkonomiske investor-princip, ville den fjerde betingelse i retningslinjernes kapitel 17.4, stk. 2, være opfyldt. Selv om de islandske myndigheder er blevet opfordret til at bevise, at garantipræmien afspejler markedsrenten, har de ikke dokumenteret dette

⁽¹⁾ Da B-lånet ydes af to forskellige långivere.

⁽²⁾ Ifølge låneaftalens sikkerhedsdokument er der tinglyst en sikkerhed som førsteprioritet på 34,5 mio. EUR i form af fast ejendom og aktiver

⁽³⁾ Bestemmelserne i låneaftalen forudsætter muligheden af at tilbagebetale hele eller en del af lånet, undtagen for A-lånet, uden at der skulle betales et tilbagebetalingsgebyr.

punkt, men hovedsagelig begrænset sig til at gentage de relevante bestemmelser i loven om Statsgarantifonden. Tilsynsmyndigheden bemærker, at når det tages i betragtning, at den pågældende garanti er en inddrivelsesgaranti med en mindre risiko, ligger den præmie, Farice skal betale, i den meget lave ende af spektret for sådanne gebyrer, der fastsættes af Det Nationale Gældsforvaltningsagentur (fra 0,5 % til 4 % ⁽¹⁾), hvilket de islandske myndigheder ikke har givet nogen forklaring på trods Tilsynsmyndighedens bemærkning i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure ⁽²⁾.

En yderligere indikation af den rigtige markedsrente kan udledes af kapitel 17.3, stk. 2, i retningslinjerne, som fastsætter støttebeløbet, dvs. subventionsækvivalenten for en individuel lånegaranti som forskellen mellem markedsrenten og den rente, der er opnået takket være statsgarantien, efter at eventuelle betalte præmier er blevet fratrukket. Dette er baseret på den opfattelse, at hvis låneren drager fordel af en favorabel rentesats, som vedkommende ikke ville have opnået uden statens medvirken, er støtteelementet det beløb, som står tilbage i sammenligning med markedsrenten, og efter at præmien er fratrukket. Hvis præmien ikke fuldt ud neutraliserer denne fordel, ville statsgarantien stadig komme modtageren til gode og således fordreje markedet. Under de omstændigheder er den fordel, der er et resultat af garantien, ikke blevet neutraliseret af præmien og skal klassificeres som støtte ⁽³⁾.

På grundlag af de foreliggende oplysninger (Tilsynsmyndigheden har ikke oplysninger om Farice hf.'s kreditværdighed) vil Tilsynsmyndigheden prøve at foretage en tilnærmelsesvis beregning af garantiens værdi og den respektive støtteintensitet på grundlag af en sammenligning af A-lånet med D-lånet.

I sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure gav Tilsynsmyndigheden udtryk for tvivl med hensyn til, om rentesatsen for A-lånet skulle sammenlignes med B- eller D-lånet. Tilsynsmyndigheden er af den opfattelse, at rentesatsen på A-lånet kunne sammenlignes med D-lånet ⁽⁴⁾, som er det eneste

lån, der ikke bakkes op af staten eller et statsejet selskab. Forskellen mellem rentesatsen på disse to lån er 1,32 procentpoint. Efter fradrag af en garantipræmie på 0,50 % beløber forskellen sig til 0,82 procentpoint ⁽⁵⁾. Dette vil resultere i et støttebeløb på omkring 720 000 EUR ⁽⁶⁾. Det bør imidlertid tages i betragtning, at D-lånet har en kortere tilbagebetalingsperiode end A-lånet. Mens A-lånet først vil blive tilbagebetalt i 2015, dvs. 11 år efter indgåelsen af låneaftalen, vil D-lånet blive tilbagebetalt i 2009 (se tabel I 2.2.a. i denne beslutning). Hvis D-lånet havde haft den samme tilbagebetalingsperiode som A-lånet (dvs. indtil 2015), er der grund til at antage, at Íslandsbanki hf. ville have krævet en rentesats, der var højere end Euribor + 1,50 %. Hvis man ser på kurverne for Eurobond-afkastet for 2004 ⁽⁷⁾, konstaterer man en forskel i afkastet mellem 5-årige og 11-årige obligationer på omkring 0,8 procentpoint. For ikke at undervurdere fordelene ved garantien og den respektive støtteintensitet, skal der tages hensyn til denne forskel, som for D-lånets vedkommende ville føre til en rentesats på Euribor + 2,3, % (1,5 % som den oprindelige sats plus yderligere 0,8 %), hvorved støtteintensiteten forøges til 1,62 % ⁽⁸⁾ eller omkring 1,4 mio. EUR ⁽⁹⁾. Dette tal skal snarere tages som en illustration end som en nøjagtig beregning af støttebeløbet. Det kan ikke tages for givet, at en kommerciel långiver af et ikke-garanteret lån ville have beregnet 2,12 procentpoint ⁽¹⁰⁾ mere end satsen for A-lånet, selv om løbetiden var den samme. Den forventede rentesats ville være afhængig af långiverens risikovurdering, som ikke nødvendigvis fører til en rentemarginal som beregnet ovenfor.

Således er tre af de kumulative betingelser, der er fastlagt i retningslinjerne til vurdering af, om en individuel statsgaranti udgør statsstøtte i henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, ikke opfyldt. Selv om låntageren, Farice hf., teknisk set ikke var i finansielle vanskeligheder, var virksomheden ikke i stand til at opnå et lån på de finansielle markeder på markedsvilkår uden statens medvirken, men havde brug for statsgarantien på 100 % for A-lånet. Desuden betalte Farice hf. ikke markedsprisen for garantien, hvilket ville afspejle garantiens størrelse og varighed, den sikkerhed, der stilles af låntageren samt især aktivitetssektoren og udsigterne.

Af disse grunde kan Tilsynsmyndigheden ikke konkludere, at det i forbindelse med ydelsen af statsgarantien til fordel for Farice hf. for A-lånet kan udelukkes, at der er tale om statsstøtte.

⁽¹⁾ Se brev fra de islandske myndigheder, dateret den 21.1.2005, s. 9.

⁽²⁾ Se s. 11 i Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 125/05/KOL.

⁽³⁾ De islandske myndigheder tager ikke stilling til det aspekt, men ser på, at markedsprisen som sådan er passende. Resultatet, at det forhold, at statsgarantien har ført til bedre lånevilkår end markedsvilkårene, hverken tages i betragtning under den første betingelse (se ovenfor) eller under den fjerde betingelse.

⁽⁴⁾ Ifølge paragraf 7, stk. 4, i låneaftalen kan kun rentemargenen for A-lånet ændres efter aftalens under-skrivelse. En sådan ændring kan finde sted den 18.3.2011 og vil være effektiv indtil lånets udløbsdato. Da dette afhænger af fremtidige forhandlinger, er Tilsynsmyndigheden ikke i stand til at vurdere, om en sådan ændret margin ville udgøre statsstøtte i den i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, anførte betydning, eller om eventuel støtte ville kunne godkendes. Imidlertid ville de islandske myndigheder være i stand til at fastslå, om der er et støtteelement i en eventuel fremtidig ændring, hvis de anvender de beregningsparametre, der er fastlagt i foregående afsnit, og de ville, hvis der kunne konstateres et sådant støtteelement, være nødt til at anmelde støtteforanstaltningen til Tilsynsmyndigheden.

⁽⁵⁾ Euribor + 1,50 % p.a. – (Euribor + 0,18 % p.a.) – 0,50 % = 0,82 %

⁽⁶⁾ Baseret på følgende beregning: 438 839 EUR/0,5 × 0,82 = 719 695 EUR.

⁽⁷⁾ http://epp.eurostat.ec.europa.eu/cache/ITY_PUBLIC/EYC/EN/eyc-EN.htm#historical

⁽⁸⁾ Euribor + 2,30 % p.a. – (Euribor + 0,18 % p.a.) – 0,50 % = 1,62 %

⁽⁹⁾ 438 839 EUR/0,5 × 1,62 = 1 421 838 EUR.

⁽¹⁰⁾ 2,30 – 0,18 (rentesatsen på A-lånet)

1.1.2. *Betingelserne i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1*

For at en foranstaltning kan betragtes som statsstøtte i den betydning, hvori udtrykket anvendes i EØS-aftalen, skal den opfylde følgende kumulative betingelser: støtten udgør en selektiv fordel for visse virksomheder, ydes ved hjælp af statsmidler og påvirker konkurrencen og handelen mellem EØS-aftalens kontraherende parter.

Foranstaltningen udgør en selektiv fordel for en virksomhed

En foranstaltning, der giver en fordel til visse specifikke begunstigede, og som ikke er en generel foranstaltning, udgør støtte.

De islandske myndigheder har argumenteret for, at støtten til Farice-projektet ikke omfatter nogen statsstøtte, da det under søiske kabel har karakter af infrastruktur, og at støtte hertil derfor udgør en »generel« og ikke en selektiv foranstaltning. Som det siges i Europa-Kommissionens meddelelse KOM(2001) 35 endelig, »Bedre tjenesteydelseskvalitet i søhavne: en nøgle til europæisk transport«⁽¹⁾, er udvælgelseskriteriet et vigtigt grundlag for at afgøre, om en konkret finansieringsforanstaltning udgør statsstøtte.

Det er ikke Kommissionens praksis at betragte statslige midler til anlæggelse eller drift af infrastruktur som støtte, hvis infrastrukturen forvaltes direkte af staten (hvilket ikke er tilfældet i dette projekt), eller hvis der afholdes et offentligt udbud med henblik på udvælgelse af den forvaltende instans, og hvis adgangen til infrastrukturen er åben for alle potentielle brugere på ikke-diskriminatorisk basis⁽²⁾.

Som den påpegede i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, blev der hverken afholdt et offentligt udbud om etablering eller forvaltning af virksomheden, selv om det ville have været muligt at søge en bred deltagelse inden for projektet. Den statslige deltagelse kom snarere i stand på grundlag af et privat initiativ, der blev iværksat af de to eksisterende teleoperatører⁽³⁾. Hvad ydermere angår den ikke-diskri-

minatoriske adgang, bevarer de stiftende aktionærer, selv om deltagelse i selskabet i henhold til aktionæraftalen ikke er begrænset, visse forkøbsrettigheder, hvilket synes at give dem en bedre stilling end nye aktionærer.

Det er ikke desto mindre Kommissionens praksis ikke at betragte en foranstaltning som en generel foranstaltning, hvis det organ, der forvalter infrastrukturen, udøver en økonomisk aktivitet, da dette kan give den begunstigede en potentiel fordel i forhold til konkurrerende operatører⁽⁴⁾. I denne henseende er det tilstrækkeligt at bemærke, at statsstøtten er til fordel for Farice hf., som forvalter kablet og sælger brugerrettigheder til interesserede parter mod betaling. I henhold til De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans' retspraksis udgør forvaltningen af en infrastruktur en økonomisk aktivitet i den i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, anvendte betydning⁽⁵⁾. Farice hf. kan drage fordel af anlæggelse af en infrastruktur, som er sikret ved hjælp af en statsgaranti og med statslig deltagelse i en situation, hvor private parter ikke er villige til at sikre fuld finansiering af projektet, mens andre operatører måske ville være nødt til at finansiere 100 % på egen hånd.

Desuden er deltagelse i selskabet hovedsagelig beregnet på teleoperatører. Forbindelserne via Farice-kablet sælges for tiden kun i store enheder til erhvervmæssige operatører, som videresælger tjenesten på downstream-markedet til slutbrugere. Det var disse erhvervmæssige operatører, tog det initiativ, som staten reagerede på. Denne type tjeneste er derfor målrettet mod kommercielle operatører og ikke den brede offentlighed. Tilsynsmyndigheden er derfor af den opfattelse, at projektet bør betragtes som en dedikeret facilitet for virksomheder, som ligger inden for rammerne af statsstøttekontrol, og ikke som generel infrastruktur⁽⁶⁾.

For at afgøre, om en statslig foranstaltning udgør støtte, er det nødvendigt at fastslå, om den modtagende virksomhed modtager en økonomiske fordel, som den ikke ville have opnået under normale markedsvilkår.

⁽¹⁾ Meddelelse af 13.2.2001, KOM(2001) 35 endelig.

⁽²⁾ Kommissionens beslutning N 527/02 — Grækenland: Finansiell støtte til en privat virksomhed, som forestår design, konstruktion, testning og indkøring af brændstofledningen til forsyning af Athens nye internationale lufthavn.

⁽³⁾ Se Kommissionens beslutning C 67-69/2003 om støtte til udlægelse af en rørledning til transport af propylen mellem Rotterdam, Antwerpen og Ruhr-distriktet, afsnit 48. De islandske myndigheders argument om, at direktiv 2002/20/EF kun kræver en generel tilladelse (og ikke et udbud), er gyldigt, men ikke relevant i en statsstøttesammenhæng. I henhold til statsstøttebestemmelserne er iværksættelse af et udbud et af de elementer, der bruges til at vurdere, om en foranstaltning kan klassificeres som infrastruktur.

⁽⁴⁾ Se Kommissionens beslutning N 527/02 — Grækenland: Finansiell støtte til en privat virksomhed, som forestår design, konstruktion, testning og indkøring af brændstofledningen til forsyning af Athens nye internationale lufthavn. Se også Kommissionens beslutning N 860/01 — Østrig vedrørende skisportsstedet Mutterer Alm, hvor driften af skilifterne blev betragtet som en økonomisk aktivitet, der kom operatøren af skiliften til gode og derfor ikke udgjorde en infrastrukturforanstaltning. Se Kommissionens beslutning C 67-69/2003, afsnit 48.

⁽⁵⁾ Se sag T-128/98, Aéroports de Paris mod Europa-Kommissionen, Sml. 2000, II, s. 3929.

⁽⁶⁾ Se Kommissionens beslutning N 213/2003 — Projektet Atlas, bredbåndsinfrastruktur til erhvervsparker

Som det siges kapitel 17.2.1, stk. 1, i retningslinjerne sætter statsgarantien låntageren i stand til at opnå bedre finansielle betingelser for et lån end dem, der normalt er gældende på de finansielle markeder. Uden en statsgaranti ville låntageren typisk ikke være i stand til at finde et finansieringsinstitut, der var rede til at yde et lån på nogen betingelser overhovedet.

Som det siges i ovenfor (i afsnit II.1.1.1 i denne beslutning) viser det faktum, at bankerne ikke kun krævede en garanti fra staten for A-lånet, men også fra de to tidligere statslige telemopolvirksomheder (Síminn for B-lånet og Telefonverkið P/F for C-lånet), som stadig ejedes af de respektive lande, at Farice ikke var i stand til at opnå et lån på markedsvilkår uden statens medvirken.

Det forhold, at staten bærer risikoen, bør desuden normalt udløse en godtgørelse med en passende præmie. Som det er vist ovenfor (i afsnit II.1.1.1 i denne beslutning) ligger den præmie, Farice hf. skal betale, i den meget lave ende af spektret og udgør måske ikke en passende modydelse. De islandske myndigheder har ikke givet nogen oplysninger om deres bemærkninger til de betænkeligheder med hensyn til dette punkt, som blev rejst i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, på grundlag af hvilken Tilsynsmyndigheden kunne vurdere, om den betalte præmie var passende. Dette skal især ses på baggrund af det forhold, at præmien ikke fuldt ud eliminerede den fordel, som Farice hf. opnåede i kraft af den lavere rentesats for A-lånet fra bankerne. Som det kan ses af kapitel 17.2.1, stk. 2, i retningslinjerne, er der, hvor staten giver afkald på en passende præmie, tale om en fordel for virksomheden.

Tilsynsmyndigheden finder derfor, at Farice hf. har modtaget en økonomisk fordel, som virksomheden ikke ville have opnået under normale markedsvilkår.

Statslige midler

For at blive betragtet som statsstøtte i den i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, anvendte betydning, skal den økonomiske fordel ydes af staten eller ved hjælp af statslige midler. Den islandske stat ydede en garanti for et lån på 9,4 mio. EUR til fordel for Farice, dvs. statsgarantien involverer statslige midler.

Som det desuden siges i kapitel 17.2.1, stk. 2, i retningslinjerne, er der i de tilfælde, hvor staten giver afkald på en sådan præmie, tale om en dræning af statens ressourcer. Som det er vist ovenfor ligger den præmie, Farice hf. skal betale, i den meget lave ende af spektret og udgør måske ikke en passende modydelse, især set i forhold til den lavere rente, Farice

opnåede. Eftersom den islandske stat kunne have krævet en højere præmie og følgelig har givet afkald på højere indtægter, er der tale om statslige midler.

Staten handlede heller ikke som en investor på det private marked, hvilket ville udelukke anvendelsen af EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Gennemgangen af de to kriterier ovenfor viser, at projektet ikke ville kunne gennemføres som et rent kommercielt forretningsforetagende. Statens deltagelse i projektet, bl.a. ved at garantere for A-lånet, blev nødvendig i en situation, hvor de private markeds-investorer — hvis de havde ydet garantien — ville have forlangt en højere præmie. Dette viser, at den islandske stat ved at påtage sig garantien ikke handlede i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip.

Fordrejning af konkurrencen og påvirkning af samhandelen mellem de kontraherende parter

For at EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, kan anvendes, skal foranstaltningenordreje konkurrencen og påvirke handelen mellem de kontraherende parter. Virksomheder, der nyder godt af en økonomisk fordel, der ydes af staten, og som mindsker deres omkostningsbyrde, stilles i en bedre konkurrencemæssig situation end dem, der ikke nyder godt af denne fordel.

Statens medvirken styrker Farice hf.'s stilling ved at sikre projektfinansieringen i forhold til konkurrenter, som ikke nyder godt af en garanti og i givet fald skulle foretage investeringen udelukkende på markedsvilkår, som f.eks. andre udbydere af kabler til internetforbindelser (såsom CANTAT-3-netværket). Konsortiet, der driver CANTAT-3-netværket, omfatter bl.a. den islandske teleoperatør Landssími Íslands hf., Teleglobe og Deutsche Telekom. CANTAT-3 har forbindelsespunkter i Canada, Island, Færøerne, Danmark, Det Forenede Kongerige og Tyskland.

Desuden gives garantien for et projekt, som gennemføres af multinationale kommercielle operatører og udgør en aktivitet, som er genstand for handel mellem parterne.

Følgeligordrejer foranstaltningen konkurrencen og påvirker handelen mellem de kontraherende parter.

Konklusion

Af ovennævnte grunde konkluderer Tilsynsmyndigheden, at statsgarantien til fordel for Farice hf. for A-lånet udgør statsstøtte i den i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, anvendte betydning.

1.2. STATENS FORØGEDE AKTIEBEHOLDNING I FARICE HF.

Mellem det tidspunkt, hvor selskabet blev etableret i september 2002 og det tidspunkt, hvor anmeldelsen blev indsendt i begyndelsen af 2004, steg statens andel i Farice hf. fra den oprindelige andel på 27,33 % til 46,5 %. Efter den forklaring, som de islandske myndigheder gav i deres svar i juni 2004, gjorde Síminn det klar, at virksomheden ikke agtede at stille mere end 33,33 % af aktiekapitalen til rådighed ⁽¹⁾.

I en statsstøttesammenhæng skal det fastslås, om forhøjelsen af den statslige kapital i Farice er i overensstemmelse med det markedsøkonomiske investorprincip. Kapitel 19 i retningslinjerne fastslår Tilsynsmyndighedens generelle tilgang til offentlige myndigheders erhvervelse af aktieposter.

Ifølge retningslinjernes kapitel 19.6, litra b), er der ikke tale om statsstøtte, hvis der tilføres en virksomhed frisk kapital under omstændigheder, som ville være acceptable for en privat investor, der opererer under normale markedsøkonomiske vilkår. Dette kan være tilfældet, når offentlige aktieposter i en virksomhed skal øges, forudsat at den tilførte kapital er proportional med det antal aktier, som myndighederne allerede besidder, og at den offentlige kapitaltilførsel går hånd i hånd med privat kapitaltilførsel. Den private investors aktiepost skal være af reel økonomisk signifikans.

På den anden side er der tale om statsstøtte, hvis der tilføres frisk kapital under omstændigheder, der ikke ville være acceptable for en privat investor, der opererer under normale markedsøkonomiske vilkår. Ifølge retningslinjernes kapitel 19.6, litra c), er dette blandt andet tilfældet, når kapitaltilførsel til selskaber, hvis kapital er fordelt mellem private og offentlige aktionærer, forøger det offentlige aktiepost til en betydeligt højere niveau, end det var oprindeligt, og den relative »udtynding« af de private aktionærers aktieposter i vid udstrækning er en konsekvens af selskabernes ringe udsigter med hensyn til overskudsgrad.

De islandske myndigheder anfører, at den islandske stats aktiekapitalforhøjelse ikke bør ses som tilførsel af frisk kapital, men snarere som en første etablering af selskabet. De islandske myndigheder anfører, at Farice hf. i september 2002 med en aktiekapital på 30 mio. ISK ikke var i stand til at påtage sig projektet med udlæggelse eller drift af et undersøisk kommunikationssystem. I stedet for — som drøftet — at skabe et nyt selskab, fandt den første aktieforhøjelse sted i januar 2003, hvilket derfor efter de islandske myndigheders opfattelse ikke var en normal »aktieforhøjelse« i et selskab, men i realiteten kunne sidestilles med etablering af et nyt selskab med et nyt formål. Tilsynsmyndigheden påpeger, at retningslinjerne for statsstøtte betragter aktiekapitalforhøjelsen, uanset hvornår den

finder sted, som en underkategori af tilførsel af frisk kapital. Da retningslinjerne afspejler det generelle princip om markedsøkonomisk investoradfærd, skal aktiekapitalforhøjelsen vurderes efter fortjeneste. Selv om regeringen havde påtaget sig den højere andel allerede under forberedelsesfasen, ville der stadig skulle foretages en analyse af den islandske stats kapitaldelta-gelse på baggrund af statsstøttebestemmelserne. Til denne vurdering er det derfor kun relevant at stille det spørgsmål, om det ville have kunnet betale sig for en privat markedsinvestor at gå med i en aktiekapitalforhøjelse.

Tilsynsmyndigheden benægter ikke, at de private investorers øgede aktieposter i reale termer var sammenfaldende med statens kapitalforhøjelse. Efter Tilsyns-myndighedens opfattelse var de private investorers kapitalforhøjelse imidlertid ikke proportional med statens kapitalforhøjelse.

Som det kan ses af tabellen ovenfor (se afsnit I.2.2.b)) i denne beslutning) steg Farice hf's kapital fra 327 000 EUR til 14 070 000 EUR i januar 2003. Den islandske stats andel steg fra 27,33 % (90 000 EUR) til 46,53 % (6 547 000 EUR), dvs. med næsten 20 procentpoint. Selv om det korrekt anføres af de islandske myndigheder, at Síminns andel voksede fra 155 000 EUR til 4 690 000 EUR, så faldt Síminns andel i relative termer fra 47,33 % til 33,33 % (14 procentpoint). Undtagen hvad angår Telefonverkið, faldt også de andre delta-geres andele (fra 1,33 % til 0,33 %), hvilket viser, at de kommer-cielle operatører i relative termer mindskede deres engagement i projektet.

Dette er sandsynligvis sket på grund af de ringe udsigter med hensyn til selskabets overskudsgrad. I deres brev i september 2004 gjorde de islandske myndigheder følgende gældende:

»Síminn følte, at forøgelse af kapaciteten for at imødekomme den forventede efterspørgsel og fastlæggelse af en alternativ rute i nødstilfælde var en finansielt risikabelt forehavende, der giver et lille afkast på investeringen (især for en aktieselskab, der står for at skulle privatiseres). For at skabe bedre betingelser for den nødvendige opgradering af kapaciteten, især i betragtning af den korte tidsramme, indtil kapaciteten ville blive overhalet af efterspørgslen, gik regeringen ind i projektet.«

De islandske myndigheder erklærer desuden, *modvillighed på markedet* over for projektet kom til udtryk i den forberedende fase, hvor Síminn og Telefonverkið indgik en aftale med IBM Consulting om at rådgive dem om den økonomiske gennemførlighed af projektet og dets finansieringsmuligheder. Undersø-gelses-resultaterne peger kraftigt i retning af, at finansieringen ikke kunne ske ved hjælp af traditionelle midler ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Se afsnit I 2.2.b) i denne beslutning.

⁽²⁾ Se brev fra de islandske myndigheder, dateret 25.6.2004, s. 3.

På baggrund heraf ser et ud til, at det manglende engagement fra de private investorers side allerede fra begyndelsen var grunden til, at regeringen i begyndelsen af 2003 ⁽¹⁾ tegnede sig for den nødvendige kapitalforhøjelse, hvilket øgede statens deltagelse i Farice hf.

Stigning i den islandske stats andel i Farice blev yderligere ledsaget af ydelse af en statsgaranti til at dække A-lånet på 9,4 mio. EUR, som vurderes ovenfor i denne beslutning. Ifølge retningslinjernes kapitel 19.6, litra d), er der en formodning om, at der er tale om statsstøtte, hvis myndighedernes medvirken tager form af erhvervelse af en aktiebeholdning kombineret med andre former for medvirken, som skal anmeldes i henhold til artikel 1, stk. 2, i del I i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen.

Stigningen i aktiekapitalen i en situation, hvor ingen privat investor øgede sin aktiekapital i samme forhold, udgjorde således en fordel for et individuelt selskab, Farice hf., og betød en dræning af statens ressourcer.

Statens medvirken styrker Farice hf.'s stilling ved at sikre projektets finansiering set i forhold til konkurrenter, som ikke nyder godt af statslig deltagelse (f.eks., CANTAT-3-netværket) i en situation, hvor private operatører ikke er villige til at rejse yderligere midler. Konsortiet, der driver CANATAT-3-netværket, omfatter bl.a. den islandske teleoperatør Landssími Íslands hf., Teleglobe og Deutsche Telekom. CANTAT-3 har forbindelsespunkter i Canada, Island, Færøerne, Danmark, Det Forenede Kongerige og Tyskland.

Desuden vedrører aktieforhøjelsen et projekt, som gennemføres af multinationale kommercielle operatører, og udgør en aktivitet, som er genstand for handel mellem de kontraherende parter.

Følgelig fordrejer foranstaltningen konkurrencen og påvirker handelen mellem de kontraherende parter.

1.3. KONKLUSION

Af ovennævnte grunde konkluderer Tilsynsmyndigheden, at statsgarantien for A-lånet og den islandske stats kapitalforhø-

jelse udgør statsstøtte i den i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, anvendte betydning.

2. PROCEDUREMÆSSIGE KRAV

I henhold til artikel 1, stk. 3, i del I i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen skal »EFTA-Tilsynsmyndigheden underrettes så betids om hver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil«. Ifølge artikel 2, stk. 1, set i sammenhæng med artikel 3 i del II i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen skal »eventuelle planer om at yde ny støtte anmeldes til Tilsynsmyndigheden af den pågældende EFTA-stat i tilstrækkelig god tid og må ikke føres ud i livet, før Tilsynsmyndigheden har truffet eller anses for at have truffet en beslutning om godkendelse af sådan støtte«.

Farice hf. blev etableret i 2002 og udlæggesarbejdet gik i gang allerede i 2003. Kablet blev officielt åbnet i februar 2004 ⁽²⁾. Kapitalforhøjelsen fandt sted i januar 2003, og de islandske myndigheders inddrivelsesgaranti går tilbage til den 27. februar 2004, dvs. før Tilsynsmyndigheden havde fået mulighed for at give udtryk for sin holdning til anmeldelsen af foranstaltningerne den 27. februar 2004. De islandske myndigheder førte således foranstaltningerne ud i livet, før Tilsynsmyndigheden havde vedtaget en endelig beslutning herom.

Tilsynsmyndigheden bemærker derfor, at de islandske myndigheder ikke respekterede den standstill-forpligtelse, der er fastsat i artikel 3 i del II i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen.

3. FORENELIGHED

Det er Tilsynsmyndighedens opfattelse, at støtteforanstaltningen ikke er forenelig med nogen af de undtagelser, der er fastsat i artikel 59, stk. 2 ⁽³⁾, og artikel 61, stk. 2 eller 3, litra a) og d), i EØS-aftalen.

Som det oplyses i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure kan statsstøtte efter Tilsynsmyndighedens opfattelse ikke begrundes med henvisning til artikel 61, stk. 3, litra b), i EØS-aftalen. Ganske vist kunne eksistensen af pålidelige internationale forbindelser betragtes som værende af generel interesse under visse omstændigheder. Selv om projektet er transnationalt, er dette ikke tilstrækkeligt til at acceptere, at

⁽¹⁾ Tilsynsmyndigheden er bekendt med de islandske myndigheders henvisning til formandens tale den 24.1.2004. Imidlertid siges det i denne tale blot, at der er tale om »moderat overskudgivende virksomhed«, og at de private operatører også stillede garantier. Tilsynsmyndigheden har aldrig sat spørgsmålstegn ved dette punkt. Spørgsmålet om, hvorvidt statens aktieforøgelse er proportionel, besvares imidlertid ikke.

⁽²⁾ Pressemeddelelse af 3.2.2004.

⁽³⁾ De islandske myndigheder er ikke kommet med oplysninger, som sætter Tilsynsmyndigheden i stand til at foretage en vurdering på grundlag af denne bestemmelse.

det falder ind under undtagelsen i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra b). Den pågældende støtte tager form af sektorstøtte, der kommer en individuel virksomhed til gode (Farice hf.), og som snarere er kommet i stand som resultat af et privat initiativ fra en gruppe kommercielle operatørs side end ud fra ønsket om at skabe bredere positive resultater for den europæiske økonomi eller afsmittningseffekter for samfundet som helhed. Projektet kommer ikke Det Europæiske Økonomiske Område som helhed⁽¹⁾ til gode og ligger også uden for rammerne for nogen fællesskabsaktion på dette område⁽²⁾.

Det skal vurderes, om støtten kunne begrundes med henvisning til EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c). Ifølge denne bestemmelse kan støtten erklæres for at være forenelig, hvis »den fremmer udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner og ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse«.

Det er derfor Tilsynsmyndighedens opfattelse, at forenelighedsvurderingen skal baseres direkte på EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c). For at kunne blive betragtet som forenelig i henhold til denne bestemmelse skal statsstøtteforanstaltningen være nødvendig og stå i et rimeligt forhold til det mål, der søges nået.

3.1. NØDVENDIGHEDEN AF STØTTEFORANSTALTNINGERNE

Tilsynsmyndigheden bemærker, at projektet har til formål at sikre internetforbindelser med Island i kraft af en pålidelig transmissionsmetode, til hvilken den tidligere CANTAT-3-forbindelse skal tjene som backup. På grund af sin beliggenhed er Island særlig afhængig af at have adgang til økonomiske og pålidelige telefonforbindelser. Som det kan ses af afsnit I.2 i denne beslutning, var alternativer i form af det eksisterende CANATAT-3-kabel eller satellitter ikke varige løsninger, enten på grund af deres tekniske begrænsninger eller afhængighed af konsortiumaktionærer (CANTAT-3⁽³⁾) eller deres stigende omkostninger (satellitter). Det nye undersøiske kabel, som vil blive den primære transmissionsforbindelse til Island, større kapacitet, er mere pålideligt og er — sammen med backup fra CANTAT-3 — i stand til at sikre levering af teleydelser til Island. Adgang til bredbånd⁽⁴⁾ er en anerkendt ret i Kommissionens politik og dens statsstøttebeslutninger⁽⁵⁾ som en legitim målsætning og form

for service, som efter sin natur er i stand til positivt at påvirke produktiviteten og væksten i en lang række sektorer og aktiviteter.

Som det kan ses virksomhedens historie (især gennemførlighedsundersøgelsen fra marts 2002), kunne Farice-projektet ikke gennemføres udelukkende på grundlag af privat initiativ. Både statsgarantierne og aktiekapitalforhøjelserne var et resultat af behovet for større statslig deltagelse for at gøre projektet økonomisk levedygtigt. Uden statens deltagelse ville projektet enten være blevet forsinket eller slet ikke iværksat. Af disse grunde er det Tilsynsmyndighedens opfattelse, at statsstøtte var nødvendigt i den i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), anvendte betydning.

3.2. STØTTEFORANSTALTNINGERNES PROPORTIONALITET

For at støtteforanstaltningerne kan være forenelige med EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), skal de stå i rimeligt forhold til målsætningen og ikke fordreje konkurrencen i et omfang, der strider mod den fælles interesse. De fordele, der er forbundet med at kunne garantere pålidelige teletjenester til Island skal afvejes i forhold til ulemperne i form af konkurrencefordrejning til skade for konkurrenter, som ikke har adgang til offentlig finansiering, når de gennemfører lignende projekter.

Hverken udlæggelsen eller driften af kablet blev overdraget til Farice hf. efter åbent udbud. Efter Tilsynsmyndighedens opfattelse kan den omfattende oplysningsvirksomhed omkring dette projekt, som det hævdes af de islandske myndigheder, ikke erstatte en formel udbudsprocedure, da denne deltagelse var begrænset til de islandske og færøske parter⁽⁶⁾. Åbent udbud betragtes i overensstemmelse med Kommissionens praksis som et positivt, men ikke nødvendigvis obligatorisk element for godkendelsen af bredbåndprojekter⁽⁷⁾. I disse beslutninger er det især blevet understreget, at udlicitering af driften af kablet til en uafhængig formueforvalter sikrede infrastrukturforvalterens neutralitet bedre end i en situation, hvor serviceudbyderen har kontrol over infrastrukturen, som det er tilfældet her.

Tilsynsmyndigheden noterer sig som et positivt aspekt, at det i aktionæraftalen er bestemt, at prisfastsættelsen skal være gennemsigtig, ske på ikke-diskriminatorisk grundlag og på markedsvilkår. Prispolitikken forekommer gennemsigtig, der er offentliggjort en takstoversigt på Farice hf.'s webside, som omfatter den formel, der anvendes til at beregne priserne.

Desuden er aktionæraftalen i princippet åben for nye deltagere. I beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure gav Tilsynsmyndigheden udtryk for en vis tvivl om de nye deltageres stilling i forhold til selskabstifterne. Denne tvivl

⁽¹⁾ Se f.eks. statsstøtte N 576/98 Det Forenede Kongerige vedrørende togforbindelsen under Kanalen, hvor højhastighedsforbindelsen var en forbindelse af betydning for hele EU snarere end at være relevant for en eller nogle få medlemsstater.

⁽²⁾ Med hensyn til dette kriterium, se Kommissionens beslutning 96/369/EF om skattemæssige afskrivningsfordele for tyske selskaber (EFT L 146 af 20.6.1996, s. 42).

⁽³⁾ Som det siges i resuméet af rapporten, som de islandske myndigheder forelagde i forbindelse med anmeldelsen af 27.2.2004, havde især konsortiummedlemmet Teleglobe forretningsmæssige vanskeligheder.

⁽⁴⁾ Datatransmission, hvor et enkelt medium kan fremføre flere kanaler på samme tid. Begrebet bruges også til at sammenligne frekvensbåndvidde, der er større end 3 MHz smalbandsfrekvenser. Bredbånd kan transmittere flere data med højere hastighed.

⁽⁵⁾ Se eEurope 2004 handlingsplan, meddelelse fra Kommissionen, Et informationssamfund for alle, 28.5.2002, KOM(2002), 263 endelig, se Kommissionens beslutning N 213/2003 Atlas-projektet — bredbåndsinfrastruktur for erhvervsparker og N 307/2004 Bredbånd i Skotland — landbrugsområder og fjernere egne.

⁽⁶⁾ De islandske myndigheder erklærer: »Man søgte i Island og Færøerne at få en bred deltagelse fra aktionærernes side i Farice-projektet, og alle teleoperatører blev opfordret til at deltage i etableringen af selskabet«.

⁽⁷⁾ Kommissionens beslutninger N 307/2004, N 199/2004 og N 213/2003.

var især begrundet i paragraf 7 i aktionæraftalen, som beskytter stifterne ved at give dem mulighed for at bevare deres stamaktieposition. I deres bemærkninger til Tilsynsmyndighedens beslutning ⁽¹⁾ har de islandske myndigheder imidlertid fjernet Tilsynsmyndighedens tvivl og understreget sondringen mellem adgang til ejerskab af virksomheden og adgang til telekommunikationskablet. Som nævnt i det foregående afsnit er det i aktionæraftalen bestemt, at prisfastsættelsen skal være gennemsigtig og ske på ikke-diskriminatorisk grundlag og på markedsvilkår og derfor tilbyde lige adgang til telekommunikationskablet.

Den skønsmæssigt beregnede støtte med hensyn til statsgarantien (1,62 % ⁽²⁾ eller omkring 1,4 mio. EUR) er temmelig begrænset, når man sammenligner med de samlede investeringsomkostninger på 48,9 mio. EUR, da den beløber sig til 2,9 %. Med hensyn til den islandske stats aktieforhøjelse så var statens aktiekapital allerede faldet til 41 % i juni 2003, mens andre private operatører, såsom Og Vodafone, havde øget deres stamaktiekapital. De islandske myndigheder har påpeget, at intet selskab trods de eksisterende aktionærers åbenhed over for nye deltagere har vist interesse for projektet ⁽³⁾. En beregning af statsstøttens størrelse som et resultat af forhøjelsen af den islandske stats aktiekapital er ikke ukompliceret. Selv om man i yderste konsekvens betragtede hele kapitalforøgelsen som statsstøtte, og selv om man betragtede hele A-lånet som statsstøtte ⁽⁴⁾, ville det samlede beløb for den islandske stats deltagelse imidlertid andrage omkring 15,5 mio. EUR. Dette svarer til omkring 32 % af investeringsomkostningerne for Farice-projektet ⁽⁵⁾.

EF-Domstolen har fastslået, at en forenelighedsvurdering på baggrund af statsstøttebestemmelserne ikke bør føre til et resultat, der strider mod andre traktatbestemmelser. Følgelig er det for vurderingen af statsstøttebestemmelserne også relevant at se på, om statsstøtten gives til et projekt, som kunne give anledning til konkurrencemæssige betænkeligheder i forbindelse med anvendelsen af EØS-aftalens artikel 53 og/eller 54 ⁽⁶⁾. I denne henseende bemærkede Tilsynsmyndigheden bl.a. i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, at selv om CANTAT-3-infrastrukturen stadig eksisterer ⁽⁷⁾, var der — blandt en række andre spørgsmål — en bekymring for, om alle CANTAT-3-forbindelser i fremtiden vil blive kanaliseret

gennem E-Farice hf., som har aktiemajoriteten i Farice hf. ⁽⁸⁾ Derfor er der risiko for, at konkurrencen om forbindelser til Island ville blive elimineret, da der kun ville være en konkurrent tilbage på markedet. Disse betænkeligheder er nu bragt ud af verden.

Farice-projektet er konkurrencemæssigt stimulerende, idet der skabes en ny kanal for internationale forbindelser, hvor der tidligere kun fandtes CANTAT-3.

Som et resultat af Farice hf.'s priser, som er høje i sammenligning med internationale priser, har købere af engroskapacitet i Island, når bortses fra Farices stiftere, desuden haft en tendens til at bruge CANTAT-3-kapaciteten, som Teleglobe tilbyder til lavere priser. Dette viser, at Farice ikke synes at være i stand til at kontrollere priser eller udbud på markedet for internationale forbindelser til/fra Island under de herskende markedsvilkår. De islandske myndigheder skønner, at Teleglobe i dag sælger kapacitet til islandske kunder, som svarer til omkring 50 % af den volumen, der kanaliseres gennem Farice. Der er ikke noget, der tyder på, at Farice hf. i sin prispolitik underbyder CANTAT-3 og er i stand til at presse denne konkurrent ud af markedet. De grossister, der ikke har tilknytning til Farice hf.'s stiftere, kan gå uden om Farice-kablet og har i realiteten benyttet sig af denne mulighed.

De islandske myndigheder har også reageret på de betænkeligheder, der kom til udtryk i beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, og som gik ud på, at Farice hf. oprindeligt havde planer om fælles opkøb/leasing af øget båndbredde hos CANTAT-3 for at ringforbinde de to systemer. Sådanne omfattende opkøb af disponibel kapacitet ville i realiteten have fjernet Teleglobe som konkurrent til Farice. De islandske myndigheder erklærede, at Farice hf. eller E-Farice ehf. for tiden ikke har nogen planer om at købe eller lease mere CANTAT-3-kapacitet, og at drøftelserne med Teleglobe ⁽⁹⁾ for mange år siden aldrig havde ført til nogen aftale. Situationen i dag er den, at både Farice og CANTAT-3's kapacitet står til rådighed til og fra Island. Desuden er der nogle operatører, såsom TDC og T-Systems, som tilbyder kapacitet til Island via CANTAT-3, om end i mindre målestok.

Derfor er der i den aktuelle situation ikke nogen grund, til, at Tilsynsmyndigheden skulle have betænkeligheder med hensyn til de konkurrencemæssige aspekter, og den har afsluttet behandlingen af konkurrencesagen.

⁽¹⁾ Se brev fra de islandske myndigheder, dateret 28.6.2006, s. 5.

⁽²⁾ Euribor + 2,30 % p.a. – (Euribor + 0,18 % p.a.) – 0,50 % = 1,62 %.

⁽³⁾ Se brev fra de islandske myndigheder, dateret 28.6.2006, s. 5.

⁽⁴⁾ Se punkt 17.3 i kapitel 17 i Tilsynsmyndighedens retningslinjer for statsstøtte, hvori det siges, at værdien af garantien i visse situationer kan være så høj som det beløb, der effektivt dækkes af denne garanti.

⁽⁵⁾ Støtteintensiteter på 35 % af de samlede investeringsomkostninger er f.eks. blevet godkendt af Europa-Kommissionen i statsstøttesag N 188/2006, Letland, til et bredbåndprojekt i landbrugsområder.

⁽⁶⁾ Jf. sag C-225/91 Matra mod Kommissionen Sml. 1993, s. 3203, præmis 41, EFTA-Domstolens dom i sag E 09/04 Den Islandske Bank- og Børsmæglersammenslutning mod EFTA-Tilsynsmyndigheden, endnu ikke offentliggjort, præmis 82.

⁽⁷⁾ Om eksisterende infrastrukturens sameksistens henvises til Kommissionens beslutning N 307/2004, afsnit 45, hvor det positivt skitseres, at dette mindsker risikoen for unødvendig dobbeltanvendelse og begrænser den økonomiske virkning for operatører, der allerede har infrastrukturen på plads. Se også Kommissionens beslutning N 199/2004, afsnit 41, N 213/2003, afsnit 47.

⁽⁸⁾ I 2003 ejede E-Farice ehf. 80 % af aktierne i Farice hf., mens de resterende 20 % af aktierne var ejet af Føroya Tele (0,6 %) og de øvrige færøske parter (tilsammen 19,93 %).

⁽⁹⁾ Teleglobe har overlevet den tidligere kapitel 11-procedure og er i dag et NASDAQ-handelsselskab.

4. KONKLUSION

På grundlag af foregående vurdering finder Tilsynsmyndigheden, at støtten til Farice hf. er forenelig med EØS-aftalen. Ikke desto mindre beklager Tilsynsmyndigheden, at foranstaltningerne blev gennemført, før Island havde anmeldt statsgarantien til Tilsynsmyndigheden, og før Tilsynsmyndigheden havde vedtaget en endelig beslutning om statsstøttevurderingen af foranstaltningerne —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Støtten til fordel for Farice hf. i form af en statsgaranti for et lån og en kapitalforhøjelse udgør statsstøtte, som er forenelig med EØS-aftalens funktion i den i EØS-aftalens artikel 61, stik. 3, litra c), anvendte betydning.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Republikken Island.

Artikel 3

Kun den engelske tekst er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 2006.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Bjørn T. GRYDELAND
Formand

Kristján A. STEFÁNSSON
Medlem af kollegiet

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF

(Den Europæiske Unions Tidende L 396 af 30. december 2006. Berigtiget udgave i Den Europæiske Unions Tidende L 136 af 29. maj 2007)

Henvisningen nedenfor er til udgaven i EUT L 136 af 29.5.2007, ændret ved forordning (EF) nr. 1354/2007 (EUT L 304 af 22.11.2007, s. 1), og berigtiget ved berigtigelse af maj 2008 til artikel 3, nr. 20), litra c) (EUT L 141 af 31.5.2008, s. 22).

Denne berigtigelse annullerer og erstatter berigtigelse offentliggjort i EUT L 141 af 31.5.2008, s. 22, som følger:

Side 21, artikel 3, nr. 20), litra c):

I stedet for: »c) det er blevet markedsført af producenten eller importøren i Fællesskabet eller i de lande, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. januar 1995, den 1. maj 2004 eller den 1. januar 2007, på et hvilket som helst tidspunkt mellem den 18. september 1981 og den 31. oktober 1993 inkl., og før denne forordnings ikrafttræden blev det anset for at være anmeldt i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, første led, i direktiv 67/548/EØF, i den udgave af artikel 8, stk. 1, der foreligger efter ændringen ved direktiv 79/831/EØF, men det svarer ikke til definitionen af en polymer som fastsat i denne forordning, forudsat at producenten eller importøren kan dokumentere dette«

læses: »c) det er blevet markedsført af producenten eller importøren i Fællesskabet eller i de lande, der tiltrådte Den Europæiske Union den 1. januar 1995, den 1. maj 2004 eller den 1. januar 2007, før denne forordnings ikrafttræden, og det blev anset for at være anmeldt i overensstemmelse med artikel 8, stk. 1, første led, i direktiv 67/548/EØF, i den udgave af artikel 8, stk. 1, der foreligger efter ændringen ved direktiv 79/831/EØF, men det svarer ikke til definitionen af en polymer som fastsat i denne forordning, forudsat at producenten eller importøren kan dokumentere dette, herunder godtgøre, at stoffet blev markedsført af en hvilken som helst producent eller importør mellem den 18. september 1981 og den 31. oktober 1993 inkl.«
